

ΕΛΤΑ
Ηλεκτρονική
Πρωτοβουλία

Κωδ.: 6313

πηγή

[Ενημέρωσης & ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΥ]

ΤΕΥΧΟΣ 66

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΗΣ ΕΥΔΑΠ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ • ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ • ΜΑΡΤΙΟΣ • 2012

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ιδιοκτησία - Έδρα

ΕΥΔΑΠ Α.Ε.
Ωρωπού 156, 111 46 Γαλάτσι - Αττικής
Κωδικός: 6313

Εκδότης

Γεώργιος Ζουρίδης
Πολιτικός Μηχανικός - Υγιεινολόγος
Διευθυντής Δημοσίων Σχέσεων
και Επικοινωνίας
Τηλ.: 210 7495420-21, 210 2144098,
210 2144184
Fax : 210 7495381, 210 2144185
E-mail: pubrel@eydap.gr

Υπεύθυνος Σύνταξης

Γεώργιος Ζουρίδης

Βοηθοί Σύνταξης

Μαργαρίτα Γκαμαλέτσου
Ευαγγελία Σαδίκη

Συνεργάτες Τεύχους 66

Δημήτρης Χαλιβελάκης
Ηλίας Φιλιππίδης
Χρήστος Αγγελόπουλος
Αντώνης Ξανθάκης
Χρήστος Καρόπουλος
Δημήτρης Σκουτέρης
Λαμπρινή Τζαμουράνη
Μιχάλης Χατζηδάκης
Χρυσούλα Λουκάκη
Μαργαρίτα Γκαμαλέτσου
Παναγιώτης Σκλαβούνος
Κατερίνα Κόλλια
Όλγα Τσιμιδάκη
Ευαγγελία Σαδίκη

Επεξεργασία κειμένων

Διεύθυνση Δημοσίων Σχέσεων
και Επικοινωνίας

Τεχνική Επιμέλεια

Γεώργιος Ζουρίδης

Art Directors

Νάσος Γρηγοράτος
Βεατρίκη Τζένου

Διαχωρισμοί/Εκτύπωση

ICON-NET

Σελ. 1

Editorial

Σελ. 2

Επιστολή του Διευθύνοντος Συμβούλου της ΕΥΔΑΠ προς τον Πρωθυπουργό

Σελ. 5

Ημερίδα της ΕΥΔΑΠ για την Παγκόσμια Ημέρα Νερού.

Επιμελείται η κα Τσιμιδάκη

Σελ. 18

Για μια γουλιά νερό: Το στοίχημα της ΕΥΔΑΠ.

Επιμελείται ο κ. Χαλιβελάκης

Σελ. 20

Όχι στην ιδιωτικοποίηση της ΕΥΔΑΠ ΑΕ.

Επιμελείται η κα Τζαμουράνη

Σελ. 23

Προοπτικές και δράσεις για μια ολοκληρωμένη αναπτυξιακή πολιτική των ελληνικών νησιών. Επιμελείται ο κ. Σκουτέρης

Σελ. 24

Πώς ορίζονται οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας;

Επιμελείται ο κ. Χατζηδάκης

Σελ. 26

Το φράγμα του Μαραθώνα ανοίγει και πάλι τις πύλες του!

Επιμελείται η κα Κόλλια

Σελ. 27

Κανονισμός Αλληλογραφίας: Ένα εργαλείο για να επικοινωνούμε καλύτερα!

Επιμελείται η κα Γκαμαλέτσου

Σελ. 28

Αποφάσεις Δ.Σ. Επιμελείται η κα Σαδίκη

Σελ. 29

Επιστολές. Επιμελείται η κα Σαδίκη

Σελ. 30

ΣΦΗΝΑ στην επικαιρότητα του τριμήνου εντός και εκτός ΕΥΔΑΠ

Σελ. 38

Είναι τα social media πολιτική στάση;

Επιμελείται η κα Τσιμιδάκη

Σελ. 41

«Μοντελοποίηση» σε ηλεκτρονικό υπολογιστή.

Επιμελείται ο κ. Σκλαβούνος

Σελ. 42

Το σταντζομόσχαρο.

Επιμελείται ο κ. Ξανθάκης

Σελ. 44

Το κεντρί: Όταν τις στερεύουν τις «Πηγές»... (των ιδεών) εκκολάπτονται τα αυγά των φιδιών... Επιμελείται ο κ. Αγγελόπουλος

Σελ. 46

Η παρακμή του πολιτικού μας συστήματος.

Επιμελείται ο κ. Φιλιππίδης

Σελ. 48

«Σωπάστε ν' ακούσω».

Επιμελείται η κα Λουκάκη

Σελ. 49

Ο δρόμος αντίστασης των αδελφών Ποντίων.

Επιμελείται ο κ. Ζουρίδης

Σελ. 50

Άποψη: Φεύγοντας...

Επιμελείται ο κ. Ζουρίδης

editorial

ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

πηγή
[Ενημέρωσης & προβληματισμού]

Δύσκολο και επίπονο το τεύχος αυτό. Θα πει κανείς για κάθε τεύχος το ίδιο λέμε μέχρι να ολοκληρωθεί. Έτσι είναι. Άλλωστε όλοι εμείς που κάνουμε τους συντάκτες είμαστε κατά βάση ερασιτέχνες της δημοσιογραφίας!

Κάθε φορά ο κόπος, οι ώρες δουλειάς, το άγχος για να βγει το καλύτερο αποτέλεσμα είναι εξοντωτικά για όλη την ομάδα. Όμως κάθε φορά ένας σαν να φορτωνόταν περισσότερο, ένας έπαιρνε και την ευθύνη, ένας έβαζε τις φωνές, ένας έδινε και το σύνθημα ότι όλα καλά στο τέλος.

Ένα τέλος που μας έβγαине η ψυχή μέχρι να φτάσει.

Και κάθε φορά που τέλειωνε ένα τεύχος ξέραμε ότι σε αυτόν τον έναν θα προστρέχαμε όλοι, αν και συνήθως μας κυνηγούσε ο ίδιος, για να ετοιμάσουμε το επόμενο τεύχος. Αυτή τη φορά, είναι διαφορετικά, γιατί αυτός ο ένας, ο ιδιότροπος, ο φωνακλάς, ο τελειομανής δεν θα είναι μαζί μας στο επόμενο τεύχος.

Ο ίδιος δήλωσε ότι «έκλεισε έναν κύκλο ζωής στην ΕΥΔΑΠ», μας ευχαρίστησε και ετοιμάζεται να φύγει, πρόωρα και βίαια για λόγους πολύ βαθύτερους από την οικονομική κρίση και τα νέα μέτρα. Έχει ευτυχώς την ηλικιακή ωρίμανση, ίσως και την οικονομική ευχέρεια να το κάνει.

Η υπόλοιπη ομάδα, θα μείνουμε πίσω και αφού τον ευχαριστήσουμε για το ήθος που μας δίδαξε στη Διεύθυνσή του, για τη

στήριξή του, και για όλα όσα έκανε για το Περιοδικό αυτό θα πρέπει και να τον αποχαιρετήσουμε.

Ελπίζουμε όμως ότι θα είναι πάντα δίπλα μας αν χρειαστούμε τις συμβουλές του. Τέλος ελπίζουμε ότι όλοι οι αναγνώστες μας θα συνεχίσουν να στηρίζουν με τις απόψεις τους, τα άρθρα τους και κυρίως με την αγάπη τους το Περιοδικό αυτό που στήθηκε από τους εργαζόμενους για τους εργαζόμενους.

Έγκειται σε όλους εσάς να το κρατήσετε ψηλά, ως ένα έντυπο δημοκρατίας, όπου κάθε φωνή που έχει κάτι να πει να συνεχίσει να ακούγεται.

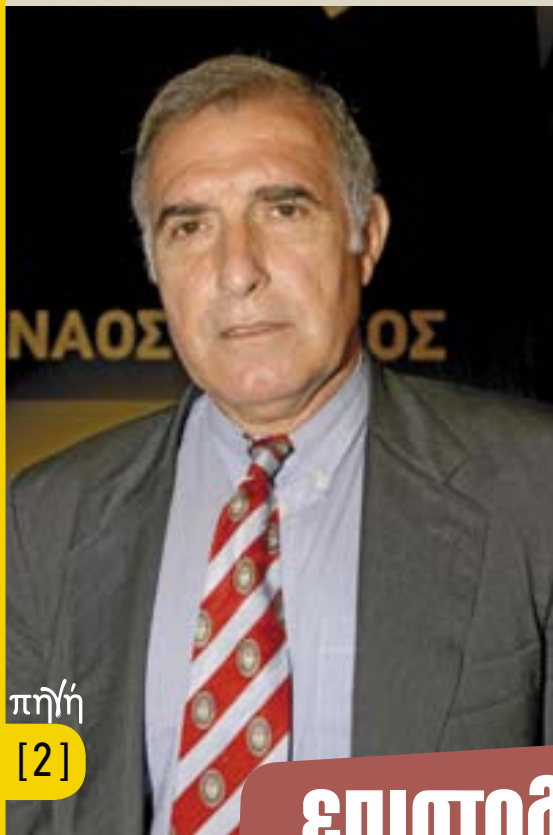
Άλλωστε αυτές τις δύσκολες μέρες που περνά ο τόπος αλλά και η ΕΥΔΑΠ, το καλύτερο φάρμακο για να ξεχνάς ή για να αντιδράς είναι να σκέφτεσαι και να γράφεις κάτι που σε γεμίζει, κάτι που σε κάνει να αισιοδοξείς ή έστω να πονάς...

Για να το πούμε και διαφορετικά!

Αν η Πηγή Ενημέρωσης άντεξε να εκδίδεται χωρίς διακοπή δεκάξι ολόκληρα χρόνια με την επιμέλεια του απερχόμενου Διευθυντή που τη δημιούργησε, γιατί να μην αντέξει άλλα δεκάξι;

Έγκειται σ' όλους μας, σε όλους εσάς να τιμήσουμε...τη δημοκρατική παράδοση του Περιοδικού μας!

Αντίο κύριε Διευθυντά...

Ο τοποθετημένος από την Ελληνική Κυβέρνηση Διευθύνων Σύμβουλος της ΕΥΔΑΠ Νίκος Μάρδης με περισσή ευαισθησία για τους εργαζόμενους αλλά και για τα επιτεύγματα και τις προοπτικές της Επιχείρησης κάνει υπέρβαση του ρόλου του και αποστέλλει στις 2 Φεβρουαρίου 2012 ενημερωτική επιστολή στον Πρωθυπουργό της χώρας και στους συναρμόδιους Υπουργούς Οικονομικών και Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων.

Στόχος της επιστολής είναι η αναστολή της βίαιης οικονομικής πολιτικής η οποία θα πλήξει ανεπανόρθωτα τα εισοδήματα των εργαζομένων και τις αναπτυξιακές δυνατότητες της Εταιρείας μας.

Με αδιάσειστα επιχειρήματα ο Διευθύνων Σύμβουλος αναδεικνύει τις αδυναμίες και τις αδικίες που δημιουργεί η μηχανιστική εφαρμογή του Νόμου 4024 του 2011 ειδικά σε μετοχικές Εταιρείες όπως η ΕΥΔΑΠ με υψηλή κερδοφορία και αναπτυξιακό προσανατολισμό, με τεχνικό Προσωπικό που τμήμα του οφείλει να εργάζεται σε 24ωρη βάση, με εξειδικευμένο διοικητικό - οικονομικό Προσωπικό που οφείλει να παρέχει βέλτιστες υπηρεσίες στους πελάτες της.

Εκτιμώντας ότι τα στοιχεία που παρατίθενται στην εν λόγω επιστολή αποτελούν εργαλείο δημιουργικής αντιπαράθεσης στα χέρια του κάθε εργαζόμενου ενάντια σε κάθε κακοπροαίρετο συνομιλητή, η «Πηγή» την αναδημοσιεύει αυτούσια.

επιστολή στον Πρωθυπουργό

Αξιότιμε Κύριε Πρωθυπουργέ,

Με την διάταξη της παρ. 5 του αρ. 31 του ν. 4024/2011, προβλέφθηκε ως ανώτατο όριο του μέσου κατά κεφαλήν μισθοδοτικού κόστους των δημοσίων επιχειρήσεων το 65% του αντιστοίχου μέσου κόστους, όπως αυτό είχε διαμορφωθεί τον 12^ο/2009.

Οι επιχειρήσεις στις οποίες επιβάλλεται το συγκεκριμένο μέτρο, είναι κατά το πλείστον επιχειρήσεις που, παρ' ότι ελέγχονται σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό από το κράτος, λειτουργούν ή θα έπρεπε να λειτουργούν με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, και με στόχο την αποτελεσματικότερη και αποδοτικότερη για τους μετόχους και το κοινωνικό σύνολο άσκηση της δραστηριότητάς τους.

Στο πλαίσιο της δημοσιονομικής προσαρμογής της χώρας, ήδη, από το 2010 έως και σήμερα έχουν επιβληθεί αλλεπάλληλα μέτρα γενικής και οριζόντιας μείωσης των αποδοχών των εργαζομένων στις δημόσιες επιχειρήσεις, όπως και νομοθετικοί περιορισμοί στις προσλήψεις προσωπικού, προφανώς με στόχο τη μείωση του κόστους λειτουργίας τους και λαμβάνοντας υπόψη ότι οι πλείστες εκ των συγκεκριμένων επιχειρήσεων είναι ελλειμματικές.

Εντούτοις, στο παρόν στάδιο, διατηρούμε την άποψη ότι η επιβληθείσα νέα γενική υποχρέωση περιορισμού του μέσου κατά κεφαλήν εργατικού κόστους στις άνω επιχειρήσεις, χωρίς σύνδεση του μέτρου με τα **χαρακτηριστικά, τις πραγματικές ανάγκες, την οικονομική κατάσταση και την αναπτυξιακή προοπτική** εκάστης επιχείρησης, όχι μόνο δεν είναι πρόσφορη ως προς το να εξυπηρετήσει τη σκοπιμότητα θέσπισής της, αλλά αναμένεται να προκαλέσει σημαντικά προβλήματα.

Ξεκινώντας από τις εξής - θεωρούμε αναντίρρητες - παραδοχές:

- Ότι θα πρέπει επιτέλους οι επιχειρήσεις που ανήκουν στο δημόσιο να λειτουργήσουν **αποδοτικά** και με βάση σύγχρονα πρότυπα λειτουργίας και διαχείρισης.
- Ότι και το ίδιο το μισθολογικό κόστος είναι ανάγκη να διαμορφώνεται κατ' εξοχήν σε επίπεδο επιχείρησης, αρχή που διαπνέει όλα τα νομοθετήματα που έχουν τα τελευταία χρόνια θεσπισθεί για τον ιδιωτικό τομέα, σύμφωνα και με τις προτροπές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των λοιπών δανειστών της χώρας.

Καταλήγουμε στην άποψη, ότι η νέα γενική, αδιάκριτη, απροϋπόθετη και ανεξάρτητη νομοθετική επέμβαση στο ύψος των αποδοχών των υπαλλήλων των δημοσίων επιχειρήσεων, δημιουργεί πλέον προβλήματα από όσα επιλύει.

Θα μπορούσαμε να σταθούμε ιδίως στα εξής σημεία:

- Το τιθέμενο όριο κατά κεφαλήν μισθοδοτικού κόστους δεν συναρτάται με το συνολικό ύψος αυτού, το οποίο προφανώς και διαφέρει σε κάθε επιχείρηση.
- Δεν υφίσταται καμία συνάρτηση με τους δείκτες μεταβολής της μέσης παραγωγικότητας του εργατικού δυναμικού, που είναι μία ακόμη σημαντική παράμετρος του μισθοδοτικού κόστους στη σύγχρονη επιχείρηση.
- Δεν εξετάζεται και δεν αξιολογείται η οικονομική κατάσταση έκαστης επιχείρησης, οι δείκτες ανάπτυξης, η ύπαρξη λειτουργικών κερδών και όλοι οι άλλοι οικονομικοί δείκτες που συγκαθορίζουν την πορεία μιας επιχείρησης.
- Τίθεται όριο στο μέσο κατά κεφαλήν κόστος, αφήνοντας πλείστα περιθώρια ανισοτήτων μεταξύ των εργαζομένων μιας επιχείρησης.

Ενόψει όλων των παραπάνω, έχουμε την άποψη ότι, η εξεταζόμενη ρύθμιση, θέτει ακόμα ένα εμπόδιο στον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη των υγιών δημοσίων επιχειρήσεων, αφού με την θέσπιση τόσο ανελαστικών, οριζόντιων, κανόνων στις διοικήσεις των εταιρειών, χωρίς την αποτίμηση σε επίπεδο δεικτών παραγωγικότητας, ανάπτυξης, εξωστρέφειας, κερδοφορίας κλπ, αποσυνδέεται πλήρως η ποσότητα και ποιότητα της εργασίας από την αμοιβή της, ενώ αντιθέτως θα ήταν ιδιαίτερα χρήσιμο να θεσπισθούν κίνητρα παραγωγικότητας με βάση σαφή και μετρήσιμη στοχοθεσία.

Όσον αφορά την ΕΥΔΑΠ Α.Ε., πρέπει να γίνει κατανοητό ότι αποτελεί εταιρεία καθαρής παροχής υπη-

ρεσιών, με βασικότερο στοιχείο του ενεργητικού της το ανθρώπινο δυναμικό. Χωρίς αυτό παύει να είναι αξιόπιστη και αποτελεσματική. Είναι κοινή άποψη ότι το προσωπικό της ΕΥΔΑΠ Α.Ε., πέρα από όποιες στρεβλώσεις και κακές πρακτικές που αποδίδονται στους εργαζόμενους στο Δημόσιο, θεωρείται υψηλής κατάρτισης και τεχνογνωσίας εκ του αποτελέσματος. Σημαντικές κρίσεις όπως η πρόσφατη στο κανάλι του Μόρνου, το αποδεικνύουν, όπως και μεγάλες επιχειρηματικές πρωτοβουλίες για την εξωστρέφεια της εταιρείας.

Επιπλέον η ΕΥΔΑΠ, τα τελευταία χρόνια, παρουσιάζει πρωτοφανή για δημόσια επιχείρηση οικονομικά αποτελέσματα, ενώ το σύνολο των οικονομικών της δεικτών βαίνουν βελτιούμενοι, παρά τη μείωση των ετησίων εσόδων, χωρίς μάλιστα να επιβληθεί αύξηση στα τιμολόγια των καταναλωτών.

Ενδεικτικά σας αναφέρουμε τα εξής:

- Η εταιρεία είναι κερδοφόρος με κέρδη προ φόρων περίπου 30.000.000€ για το 2010 και εκτιμώμενα 50.000.000€ για το 2011, παρά τα μειωμένα έσοδα κατά περίπου 6,0%.
- Το λειτουργικό κόστος της επιχείρησης είναι μειωμένο σε σχέση με το 2009 κατά 35% περίπου.
- Το κόστος μισθοδοσίας εμφανίζει και αυτό μείωση κατά 27% σε σχέση με αυτό του 2009.
- Ο συνολικός αριθμός εργαζομένων ανέρχεται σήμερα σε 2.670 άτομα έναντι 3.400 το 2009.
- Το κόστος εξωτερικών εργολαβιών όπως και διαχείρισης των μεγάλων υποδομών της μειώθηκε περίπου 30% σε σχέση με το 2009.
- Το 2010 πληρώθηκε φόρος εισοδήματος και διανεμήθηκε μέρισμα στο Δημόσιο 22.800.000€ με εκτίμηση καταβολής φόρου και μερίσματος
- 23.800.000€ για το 2011. Επισημαίνεται ότι η ΕΥΔΑΠ Α.Ε. επιβαρύνεται με κόστος δανεισμού (τόκους) της τάξης των περίπου
- 15.000.000€, κυρίως λόγω των οφειλών του Δημοσίου (περίπου 500.000.000€) και των ΟΤΑ (περίπου 200.000.000€) προς την εταιρεία.
- Βρίσκεται σε προχωρημένο στάδιο η επέκταση των δραστηριοτήτων της εταιρείας στους υπόλοιπους Δήμους της Αττικής, που θα συμβάλει στην αύξηση των εσόδων της εταιρείας κατά 15% έως το 2014 (περίπου 250.000 νέοι μετρητές- καταναλωτές), λύνοντας οριστικά προβλήματα δεκαετιών για τα οποία η χώρα απειλείται με ιδιαίτερα μεγάλα πρόστιμα.

- Έχει ξεκινήσει η εφαρμογή του προγράμματος οριστικής λύσης των προβλημάτων Ύδρευσης- Αποχέτευσης των Ελληνικών νησιών (εκτιμώντας ότι θα προστεθούν έως το 2016 150.000 νέοι μετρητές- καταναλωτές), αυξάνοντας τα έσοδα της εταιρείας κατά 10%, προκαλώντας παράλληλα μεγάλες οικονομίες κλίμακας στη διαχείριση πιστώσεων του ΕΣΠΑ και του ΠΔΕ, αλλά και των ΟΤΑ.
- Επιχειρείται η εξαγωγή τεχνογνωσίας στο εξωτερικό όπως Λιβύη, χώρες της Κεντρικής και Δυτικής Αφρικής, Κίνα, με παροχή υπηρεσιών και ανάληψη έργων σημαντικής κερδοφορίας.

Την ίδια περίοδο:

- 1) Δόθηκε ιδιαίτερη έμφαση στην μείωση άλλων λειτουργικών δαπανών και δαπανών έργων, με ιδιαίτερα θετικά αποτελέσματα, με:

- μείωση των δαπανών εργολαβικών συμβάσεων κατά 15%,
- την ορθή διαχείριση των υδατικών αποθεμάτων το 2010, με αποτέλεσμα την εξοικονόμηση αντλήσεων από την Υλίκη (ενεργειακό κόστος) 10.000.000€/ έτος
- μείωση της δαπάνης λειτουργίας του Κέντρου Επεξεργασίας Λυμάτων Ψυτάλλειας, κατά 16%
- μείωση τηλεπικοινωνιακού κόστους κατά 20%
- μείωση, της ιατροφαρμακευτική δαπάνη προσωπικού κατά 16,15%.

- 2) Έχει πραγματοποιηθεί, με μεγάλη προσπάθεια εξοικονόμηση δαπανών, όπως π.χ. η αναδιοργάνωση του σχεδιασμού συντηρήσεων δικτύων και η μείωση του στόλου των οχημάτων κάθε φύσεως και μηχανοκίνητων μηχανημάτων και η μετατροπή του τρόπου κτήσης και συντήρησης σε μορφές leasing, με αποτέλεσμα αξιοποίηση προσωπικού σε άλλες κενές θέσης της παραγωγής αλλά και ιδιαίτερα μεγάλη μεσοσταθμική μείωση δαπανών συντήρησης.
- 3) Έχει αναπροσανατολιστεί ο συνολικός σχεδιασμός του επενδυτικού προγράμματος της εταιρείας, με μεγάλη προσπάθεια του προσωπικού της, σε τρεις βασικές κατευθύνσεις:

- α) Ανασχεδιασμό έργων και επεκτάσεων των υποδομών ώστε να προκύπτουν σημαντικές οικονομίες κλίμακας και να αποφεύγονται μαξιμαλιστικοί σχεδιασμοί. Το γεγονός αυτό συμβάλλει στη μεγάλη εξοικονόμηση πόρων από χρηματοδοτικές πηγές όπως ΕΣΠΑ και ΠΔΕ, με αποτέλεσμα την εξοικονόμηση σημαντικών πόρων που μπορούν να υποστηρίξουν άλλες επενδυτικές δαπάνες του κράτους. Χαρακτηριστικά αναφέρεται ότι σε πρόσφατο διαγωνισμό

- β) για την μερική επεξεργασία και μεταφορά των υπολειμμάτων της λυματολάσσης επετεύχθη μείωση τιμής 60% περίπου ανά τόνο.

- γ) Προσπάθεια ολοκλήρωσης έργων υποδομών και πολυετών σχεδιασμών έργων υποδομών όπως το ΚΕΛ Θριασίου και οι Αποχετεύσεις της Ανατολικής Αττικής, με μόνο γνώμονα την ταχύτερη υλοποίηση και την εξοικονόμηση σημαντικών πόρων από χρηματοδοτικά μέσα όπως το Ταμείο Συνοχής και το ΕΣΠΑ.

- δ) Σχεδιασμό παρεμβάσεων για την οριστική επίλυση μεγάλων προβλημάτων όπως π.χ. η Ύδρευση και Αποχέτευση των Ελληνικών νησιών, επιδιώκοντας την άμεση εφαρμογή ολοκληρωμένων λύσεων με μεγάλη εξοικονόμηση πόρων τόσο στην κατασκευή έργων όσο και στην συντήρηση και λειτουργία των.

Συνεπώς, επιτρέψτε μας την άποψη, ότι εάν ο νομοθέτης ελάμβανε υπόψη τα δεδομένα μόνο της δικής μας εταιρείας, προφανώς και δεν θα θέσπιζε την συγκεκριμένη διάταξη, που μόνο αρνητικά μπορεί να επηρεάσει τα μεγέθη της εταιρείας, και θα αποτελέσει σημαντικό πλήγμα στην αναπτυξιακή προοπτική της.

Δεν θα πρέπει άλλωστε να ξεχνούμε ότι η ΕΥΔΑΠ διαχειρίζεται αναμφίβολα το πλέον ζωτικής σημασίας αγαθό του μισού πληθυσμού της χώρας, και δεν έχει την ευχέρεια να κάνει «εκπτώσεις» στις παρεχόμενες υπηρεσίες και στην άμεση ανταπόκριση των μηχανισμών της στις ανάγκες του κοινωνικού συνόλου.

Δεν είναι δυνατόν επί παραδείγματι να μην μπορεί η διοίκηση της εταιρείας να απασχολήσει υπερωριακά το προσωπικό της προς αποκατάσταση του δικτύου, φοβούμενη την υπέρβαση του επίμαχου ορίου ή να απαιτεί από στελέχη της εταιρείας την μετάβαση στα Ελληνικά νησιά και σε ξένες χώρες, χωρίς στοιχειώδη επιπλέον αμοιβή, για τον ίδιο λόγο.

Συμπερασματικά, θεωρούμε ότι το συγκεκριμένο μέτρο, θα πρέπει τουλάχιστον ως προς την εταιρεία μας, να αρθεί άλλως να αντικατασταθεί και να συνδεθεί η εφαρμογή του με την τήρηση συγκεκριμένων κριτηρίων και οικονομικών μεγεθών, ώστε να επιτυγχάνεται ο ίδιος στόχος, παρέχοντας παράλληλα κίνητρα βελτίωσης και ανάπτυξης των δημοσίων επιχειρήσεων και της παραγωγικότητας των εργαζομένων τους.

Για όλα τα ανωτέρω, θα μπορούσαμε να παραθέσουμε αναλυτικότερα στοιχεία, όπως και να διατυπώσουμε συγκεκριμένες προτάσεις, σύμφωνα με τις πραγματικές ανάγκες της εταιρείας μας.

Παγκόσμια Ημέρα Νερού

πηγή
[5]

Της: Ολγας Τσιμιδακη
Διεύθυνση Δημοσίων Σχέσεων
και Επικοινωνίας

Όπως κάθε χρόνο στις 22 Μαρτίου, παραμείναμε πιστοί στο ετήσιο ραντεβού μας για άλλη μια χρονιά, σε μια Ημερίδα που πλέον συμπλήρωσε δώδεκα χρόνια παρουσίας και αποτελεί πλέον θεσμό και σημαντικό γεγονός στον επιστημονικό χώρο.

Η Ημερίδα που διοργάνωσε φέτος η **ΕΥΔΑΠ σε συνεργασία με την Περιφέρεια Αττικής**, για να τιμήσει την Παγκόσμια Ημέρα Νερού, είχε θέμα: **«Λύσεις στο σήμερα για την ανάπτυξη του αύριο»** και κατά τη διάρκειά της αναπτύχθηκαν θέματα γύρω από τα μοντέλα ανάπτυξης και την αντιμετώπιση των προκλήσεων της διαχείρισης πόρων για τους φορείς ύδρευσης και αποχέτευσης.

Πρωτότυπη η φετινή έναρξη της εκδήλωσης, την οποία ανέλαβαν **οι μαθητές του Α' Δημοσίου Γυμνασίου Γέρακα**, που με τη μουσική και το τραγούδι τους ξάφνιασαν ευχάριστα τους παρευρισκόμενους, δίνοντας το δικό τους μήνυμα σεβασμού στο σπάνιο αγαθό, το νερό.

Τον πρόλογο της Εκδήλωσης εκφώνησε, όπως κάθε χρόνο, ο Διευθυντής Δημοσίων Σχέσεων και Επικοινωνίας, **κ. Γιώργος Ζουρίδης**, σε συγκινητικό κλίμα είναι αλήθεια μιας και η ομιλία του αυτή ήταν και ένας αποχαιρετισμός στην Εταιρεία και τους συνεργάτες του όλα αυτά τα χρόνια. Φέτος λοιπόν αφού καλωσόρισε τους παρευρισκόμενους, ανάμεσα στους οποίους, μας τίμησε με την παρουσία του και ο αρμόδιος Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων **κ. Μάκης Βορίδης**, ευχαρίστησε και τη σημερινή Διοίκηση και όλες τις προηγούμενες των τελευταίων δώδεκα ετών, για τη στήριξη του έργου της Διεύθυνσης Δημοσίων Σχέσεων και Επικοινωνίας και ειδικά όσο αφορά την καθιέρωση του επικοινωνιακού αλλά και επιστημονικού θεσμού της Ημερίδας της ΕΥΔΑΠ για την Παγκόσμια Ημέρα Νερού.

Ο Υπουργός Μεταφορών, Υποδομών και Δικτύων
κ. Μάκης Βορίδης

Η Αντιπεριφερειάρχης Αττικής κ. Άννα Παπαδημητρίου

Ο Διευθύνων Σύμβουλος της ΕΥΔΑΠ κ. Νικόλαος Μπάρδης

Με τα λόγια ότι για τον ίδιο «*κλείνει σήμερα ένας κύκλος ζωής, ένας κύκλος υπηρεσιακής, μορφωτικής και ηθικής παρέμβασης*», έδωσε το στίγμα της ολοκλήρωσης του έργου του στην ΕΥΔΑΠ. Το έργο της Διεύθυνσης Δημοσίων Σχέσεων και Επικοινωνίας, όλα αυτά τα χρόνια, στόχο είχε να καταδείξει τον δημιουργικό ρόλο μιας Δημόσιας Επιχείρησης στο παραγωγικό γίγνεσθαι της χώρας.

Ο απερχόμενος Διευθυντής, δεν παρέλειψε να ευχαριστήσει τους συνεργάτες του, το σύνολο των εργαζομένων και να δηλώσει την πεποίθησή του πως το έργο που επιτελείται σήμερα θα συνεχιστεί, με τη συμπαράσταση της εκάστοτε Διοίκησης, και στο μέλλον με τους ίδιους και ακόμα καλύτερους ρυθμούς.

Στη συνέχεια ευχαρίστησε τους μαθητές του Α' Δημοσίου Γυμνασίου Γέρακα για το καλλιτεχνικό δρώμενο που παρουσίασαν στην εκδήλωση, χαρακτηρίζοντας την όλη παρουσία τους σαν μια νεανική ανάσα, μια συμβολική πράξη της σχέσης εμπιστοσύνης μεταξύ των αυριανών ενεργών πολιτών και της ΕΥΔΑΠ.

Δίνοντας το έναυσμα για τις εργασίες της Ημερίδας, παρουσίασε μερικούς από τους προβεβλημένους επιστήμονες που συμμετείχαν και προσκάλεσε όλους να αγκαλιάσουν την επικοινωνιακή και επιχειρησιακή πολιτική της Εταιρείας μας, μιας Εταιρείας που όπως ο ίδιος δήλωσε πολύ αγάπησε. Με αυτήν την αποστροφή του λόγου του, κάλεσε στο βήμα τον **Υπουργό Μεταφορών, Υποδομών και Δικτύων κ. Μάκη Βορίδη**.

Με τον χαιρετισμό του κ. Υπουργού στους εκπροσώπους της Διοίκησης της ΕΥΔΑΠ και της Περιφέρειας Αττικής, άρχισαν οι εργασίες της Ημερίδας.

Ο κ. Υπουργός στην ομιλία του σημείωσε ότι ανοίγεται για την ΕΥΔΑΠ σημαντικό πεδίο καινούργιας δράσης, ύστερα από πρόσφατη νομοθετική παρέμβαση, βάσει της οποίας δίνεται η δυνατότητα στην Εταιρεία να συνάπτει Προγραμματικές Συμβάσεις με Δήμους και εκτός των ορίων της μέχρι σήμερα αρμοδιότητάς της.

«*Η ΕΥΔΑΠ έχει τη δυνατότητα να επεκταθεί και να δώσει απαντήσεις σε ζητήματα διαχείρισης του νερού, κυρίως σε περιοχές με μεγάλες δυσκολίες, όπως είναι τα νησιά*» δήλωσε ο Υπουργός.

Σχετικά με τα ζητήματα της αποχέτευσης της Αττικής, ο κ. Βορίδης ευχαρίστησε το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΥΔΑΠ, και ανέφερε ότι «*η Διοίκηση της ΕΥΔΑΠ παίρνει θαρραλέες αποφάσεις, δίνει λύσεις στα μεγάλα προβλήματα*»,

ενώ επισήμανε ότι «*είναι σημαντικό, οι τοπικές κοινωνίες να είναι κοντά μας*».

Για το μέλλον της ΕΥΔΑΠ, υπογράμμισε πως «*δεν μπορεί να φανταστώ μια αποκρατικοποίηση χωρίς στρατηγική, όπου απλώς θα γίνει μία αποτίμηση μιας μετοχής, σαν χρηματιστηριακό είδος*» και πρόσθεσε: «*Είναι προφανές ότι δεν πρόκειται για μια οποιαδήποτε εμπορική Εταιρεία και δεν μπορούμε να μην έχουμε συνολικές πολιτικές για το νερό, που να συνδέονται με οποιεσδήποτε επιμέρους ιδιοκτησιακές επιλογές*».

“ Η ΕΥΔΑΠ έχει τη δυνατότητα να επεκταθεί και να δώσει απαντήσεις σε δύσκολα ζητήματα διαχείρισης του νερού, κυρίως σε περιοχές με μεγάλες δυσκολίες, όπως είναι τα νησιά ”

Καταλήγοντας, ο κ. Βορίδης επισήμανε την ανάγκη να συζητηθούν, πριν οτιδήποτε άλλο, στρατηγικά ζητήματα για τη διαχείριση του νερού, που συνδέονται με την ασφάλεια, την επάρκεια, την εξασφάλιση του νερού. «*Αυτή είναι η μεγάλη συζήτηση και οτιδήποτε άλλο μπορεί να περιμένει, μέχρι να τελειώσει πολιτικά αυτή η μεγάλη συζήτηση*», είπε χαρακτηριστικά.

Κλείνοντας ευχαρίστησε για την πρόσκληση και ευχήθηκε καλή επιτυχία στις εργασίες της Ημερίδας.

Χαιρετισμό απεύθυνε και η **Αντιπεριφερειάρχης Αττικής κ. Άννα Παπαδημητρίου**, ως εκπρόσωπος του Περιφερειάρχη κ. Σγουρού ο οποίος δεν μπόρεσε να παρευρεθεί, λόγω της απουσίας του στο εξωτερικό, αν και όλοι ξέρουμε πόσο σπηρίζει αυτή την εκδήλωση.

Η κα Αντιπεριφερειάρχης, παρουσίασε την ποικιλομορφία του λεκανοπεδίου όσο αφορά την πληθυσμιακή ανάπτυξη και τα αντίστοιχα στάδια που πέρασε η διαχείριση του νερού προκειμένου να ανταποκριθεί στις υψηλές αυτές απαιτήσεις, προσπάθειες που ιστορικά ξεκινούν για την Αττική, από τους προϊστορικούς χρόνους. Σημείωσε τη ραγδαία αύξηση της ζήτησης νερού ειδικά κατά τον 20^ο αιώνα, αλλά και το οξύ περιβαλλοντικό, κοινωνικό και οικονομικό πρόβλημα της αποχέτευσης ιδιαίτερα στην Ανατολική Αττική. Αναφέρθηκε και στις στοχευμένες δράσεις που απαιτούνται

Ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Εργαζομένων της ΕΥΔΑΠ κ. Ευάγγελος Δημούδης

Οι μαθητές του Α Δημοσίου Γυμνασίου Γέρακα

στην Δυτική Αττική, ώστε το έργο του Θριασίου να καλύψει τις ανάγκες του αρχικού σχεδιασμού του.

Επισήμανε ότι θα γίνει ό,τι απαιτείται, προκειμένου να ενθαρρυνθούν οι Δήμοι για τη βελτίωση και την προστασία του περιβάλλοντος, με βασική προτεραιότητα τη διαχείριση λυμάτων εκμεταλλευόμενοι και τις δυνατότητες επαναχρησιμοποίησης τους αλλά και την ανάγκη για ορθολογική και δίκαιη διαχείριση των υδατικών πόρων στην Αττική.

Ευχήθηκε καλή επιτυχία και τα αποτελέσματα της Ημερίδας να χρησιμεύσουν προς αυτό το σκοπό.

Σειρά στους χαιρετισμούς πήρε ο **Διευθύνων Σύμβουλος της Εταιρείας κ. Νικόλαος Μπάρδης**, ο οποίος αναφέρθηκε εν συντομία στο έργο που έχει επιτελεσθεί την τελευταία διετία στην Εταιρεία. Ιδιαίτερη αναφορά έκανε ο κύριος Διευθύνων στο έργο που επιτελείται στην Σχολή Μαθητείας της Εταιρείας αλλά και σε όλα τα εργαλεία που έχουμε στη διάθεσή μας προκειμένου να αναπτύξουμε περαιτέρω την έρευνα και την τεχνολογία σε συνεργασία και με άλλους φορείς. «Κέντρο του ενδιαφέροντος της Εταιρείας είναι ο καταναλωτής» υπογράμμισε ο Διευθύνων Σύμβουλος της ΕΥΔΑΠ, Νίκος Μπάρδης. Αναφέρθηκε και αυτός με τη σειρά του στο ότι η ΕΥΔΑΠ κατάφερε να βγει από τα σύνορα της Αττικής και γνωστοποίησε τη στοχευμένη συμμετοχή της Εταιρείας σε διεθνείς διαγωνισμούς.

Η ΕΥΔΑΠ δεν σταμάτησε την τελευταία διετία να ενδιαφέρεται για την επέκταση των δραστηριοτήτων της και στο εξωτερικό. Για την ΕΥΔΑΠ Νήσων τόνισε ότι η ανάγκη για ύδρευση και αποχέτευση στα νησιά μας ήταν αυτή που υπέδειξε τη δημιουργία της και σημείωσε πως στόχος είναι να σταμα-

τήσει η ερμηποίηση των νησιών μας και να μπορεί ο καταναλωτής του κάθε Ελληνικού νησιού να απολαμβάνει στη βρύση του αδιαλείπτως ποιοτικό νερό.

Στη σειρά των χαιρετισμών παρενέβη και ο **Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Εργαζομένων της ΕΥΔΑΠ κ. Ευάγγελος Δημούδης**, ο οποίος τάχθηκε κατά της αποκρτικοποίησης της Εταιρείας, τονίζοντας ότι «είμαστε αποφασισμένοι και θα αγωνιστούμε με όλες μας τις δυνάμεις στο δικαίωμα για φθηνό νερό και ποιοτικά άριστο. Η αξία του φυσικού αγαθού, του νερού, και η ουσία της Ημερίδας, ακυρώνονται ουσιαστικά από την εφαρμογή σκληρών νεοφιλελεύθερων πολιτικών που ασκούνται στη χώρα μας». Τόνισε πως η πώληση της ΕΥΔΑΠ δεν πρέπει να εντάσσεται στο κλίμα της μείωσης των ελλειμμάτων, καθώς η Εταιρεία μας είναι κερδοφόρα, με αυξανόμενη μάλιστα κερδοφορία παρά την σφοδρή οικονομική κρίση που διέρχεται η χώρα μας.

Κατά τη διάρκεια της ομιλίας του, εργαζόμενοι ανάρτησαν πανό που έγραφε «το νερό δεν είναι εμπόρευμα, είναι δημόσιο κοινωνικό αγαθό - Η ΕΥΔΑΠ δεν ξεπουλιέται».

Μετά και την παρέμβαση αυτή, άρχισε η σειρά των κύριων ομιλιών αλλά και των εισηγήσεων των ομιλητών, αποσπάσματα των οποίων παρατίθενται στη συνέχεια ανά ενότητα όπως ακούστηκαν στην διάρκεια της εκδήλωσης. **Να σημειωθεί ότι τα πρακτικά της Ημερίδας σύντομα θα είναι διαθέσιμα** και είμαστε σίγουροι ότι θα αποτελέσουν ένα χρήσιμο εργαλείο για τον επιστημονικό κόσμο αλλά και για τους φορείς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Η Μεταβολή στην Ποιότητα του Νερού κατά τον κύκλο χρήσης του

Πρώτος ομιλητής ο Πρόεδρος της ΕΥΔΑΠ, καθηγητής **κ. Θεμιστοκλής Λέκκας**

Ο κ. Λέκκας ανέφερε ότι, η σημερινή κατάσταση που βιώνει ο πλανήτης σε κάθε επίπεδο ανθρώπινης δραστηριότητας, οικονομικό, κοινωνικό αλλά και περιβαλλοντικό, αναδεικνύουν το απαιτητικό περιβάλλον στο οποίο καλούνται να λειτουργήσουν μεγάλες Εταιρείες, όπως η ΕΥΔΑΠ. Χρειάζονται νέοι τρόποι επιχειρηματικής δράσης και συνεχής επανακαθορισμός τους, εξορθολογισμός των δαπανών, αντιμετώπιση των προκλήσεων, νέες συνεργασίες με μεταφορά και ανταλλαγή τεχνογνωσίας.

Κυρίαρχος στόχος παραμένει πάντα η ορθολογική διαχείριση της πρώτης ύλης, που εν προκειμένω είναι το νερό.

Το νερό υπόκειται σε συνεχείς ποιοτικές μεταβολές κατά τη συλλογή, επεξεργασία και διανομή του και οι φορείς διαχείρισης οφείλουν να επαγρυπνούν συνεχώς για τη διατήρηση της ποιότητας και της καθαρότητάς του φυσικού αυτού πόρου μέχρι που φτάνει στον καταναλωτή. Η ΕΥΔΑΠ χρησιμοποιώντας νέες τεχνολογίες, ερευνητικά προγράμματα, άριστες υποδομές και έμπειρο στελεχιακό δυναμικό, μπορεί να καυχήται για την ποιότητα του τελικού προϊόντος.

Ειδικά για το Λεκανοπέδιο Αττικής, έχουμε την τύχη να υδρευόμαστε από μια λεκάνη απορροής εξαιρετικά καθαρή καθώς δεν δέχεται βιομηχανικά απόβλητα. Ωστόσο, για την προστασία του περιβάλλοντος και της δημόσιας υγείας είναι απαραίτητες οι θεμελιώδεις γνώσεις των χαρακτηριστικών του ανεπεξέργαστου νερού, της επίδρασής τους στο περιβάλλον, των μεθόδων επεξεργασίας που μπορούν να εφαρμοστούν για την απομάκρυνση και την εξουδετέρωση αυτών των φυσικοχημικών συστατικών και των μεθόδων για την αξιοποίηση ή την ασφαλή διάθεση των στερεών αποβλήτων που παράγονται κατά την επεξεργασία του ακατέργαστου νερού σε πόσιμο. Επομένως το πρώτο βήμα για την καθαρότητα του νερού είναι η διασφάλιση των λεκανών απορροής.

Το βασικό τρίπτυχο που ενδιαφέρει στην επεξεργασία των υγρών αποβλήτων, δηλαδή των λυμάτων, είναι οι μικροοργανισμοί, η περιεχόμενη οργανική ύλη η οποία αποτελεί την τροφή των μικροοργανισμών και το οξυγόνο το οποίο είναι απαραίτητο για την αναπαραγωγή και την επιβίωση των μικροοργανισμών.

Η κλασική μέθοδος επεξεργασίας λυμάτων περιλαμβάνει την παρακράτηση τμήματος της οργανικής ύλης στις δεξαμενές πρωτοβάθμιας επεξεργασίας ενώ στις δεξαμενές αερισμού η εναπομείνασα οργανική ύλη βιοδιασπάται και καταναλίσκεται από πλήθος μικροοργανισμών που εμπεριέχονται στην ανακυκλοφορούσα ενεργό ιλύ. Στις δεξαμενές δευτεροβάθμιας καθίζησης παρακρατείται η οργανική βιομάζα η οποία αθροίζεται με την ιλύ πρωτοβάθμιας καθίζησης και οδηγείται για σταθεροποίηση στους χωνευτές. Η υδαρής ιλύς οδηγείται για πάχυνση στους παχυντές και έπειτα για αφυδάτωση στις ταινιόπρεσες και στις μονάδες ξήρανσης.

Τόσο τα επεξεργασμένα λύματα όσο και η αποξηραμένη ιλύς μπορούν να χρησιμοποιηθούν παραγωγικά από τους αρμόδιους φορείς.

Ο κ. Λέκκας αναφέρθηκε στην «τύχη» μιας σειράς χημικών ουσιών που περιέχονται στα υγρά απόβλητα κατά τη συμβατική επεξεργασία τους. Έδωσε έμφαση στις απαραίτητες τεχνολογικές εφαρμογές για την απομάκρυνση των αναδεδόμενων ρύπων, κυρίως όταν τα επεξεργασμένα απόβλητα προορίζονται για επαναχρησιμοποίηση.

Σε αυτό το πλαίσιο είναι εξαιρετικά σημαντική η συνεργασία της ΕΥΔΑΠ και του Πανεπιστημίου Αθηνών, συγκεκριμένα με το εργαστήριο του καθηγητή κ. Θωμάϊδη, σχετικά με τους αναδεδόμενους ρύπους που ανιχνεύονται στα υγρά απόβλητα. Το έργο της ΕΥΔΑΠ σε αυτόν τον τομέα είναι σημαντικότερο. Η εκτεταμένη αυτή έρευνα που έγινε στα πλαίσια της ανίχνευσης αλλά και των τρόπων απομάκρυνσης αυτών των ουσιών κατά την επεξεργασία των υγρών αποβλήτων θα μπορούσε να αποτελέσει σημαντικό εργαλείο και σε παγκόσμιο επίπεδο κυρίως για πόλεις όπου τα απόβλητα αυτά διοχετεύονται μέσω των ποταμών και επαναχρησιμοποιούνται.

Με τη χρήση λοιπόν των νέων τεχνολογιών και με συνεχή ερευνητική εργασία, έχουμε τη δυνατότητα επαναχρησιμοποίησης του νερού με τον ασφαλέστερο δυνατό τρόπο για το περιβάλλον και τον άνθρωπο.

Σύγχρονες τάσεις επεξεργασίας

Γιώργος Τσομπάνογλου, Ομότιμος Καθηγητής,
University of California, Davis

Στον 20^ο αιώνα, πρωταρχικός στόχος της επεξεργασίας των λυμάτων ήταν η απομάκρυνση και επεξεργασία των καθιζανόντων και επιπλεόντων στερεών, της οργανικής ύλης που εκφράζεται ως βιοχημική απαίτηση σε οξυγόνο, των ολικών αιωρούμενων στερεών και των παθογόνων μικροοργανισμών.

Στα τέλη του 20ου αιώνα αναδείχθηκαν ως θέματα η απομάκρυνση των θρεπτικών συστατικών, οι οργανικοί μικρορυπαντές, και οι οσμές. Η εξέλιξη των υποδομών αποχέτευσης κατά τη διάρκεια του 20^{ου} αιώνα βασίστηκε σε λύσεις εύκολα υλοποιήσιμες και ρεαλιστικές, με μικρή όμως πρόβλεψη για τις ανεπιθύμητες συνέπειες των σχεδιασμών αυτών, όπως οι μειωμένες παροχές των λυμάτων, η υπερβάλλουσα χρήση ενέργειας και η άνοδος της στάθμης της θάλασσας λόγω της κλιματικής αλλαγής.

Έτσι καταλήξαμε να πρέπει να διαχειριστούμε ακριβές υποδομές χωρίς το ανάλογο περιβαλλοντικό ανταποδοτικό όφελος.

Επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής στα υδατικά αποθέματα και την οικονομία

Χρήστος Ζερεφός, Ακαδημαϊκός, Καθηγητής Γεωλογίας και Γεωπεριβάλλοντος
Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου.

Η κλιματική αλλαγή θα επιδράσει αρνητικά στον τομέα των υδατικών πόρων σε όλα τα υδατικά διαμερίσματα με βάση όλα τα ενδεχόμενα σενάρια, καθώς διαφαίνεται γενική μειωμένη τροφοδοσία και ανανέωση του νερού των υδροφόρων οριζόντων λόγω της μείωσης των βροχοπτώσεων και της αύξησης της εξατμισοδιαπνοής.

Έχει παρατηρηθεί αυξημένη υφαλμύρωση των παράκτιων και υποθαλάσσιων υδροφόρων οριζόντων, ιδιαίτερα των καρστικών, με προέλαση του μετώπου υφαλμύρωσης προς την ενδοχώρα, λόγω του μειωμένου δυναμικού της χερσαίας υδατικής φάσης.

Αυτή οφείλεται στη μειωμένη τροφοδοσία και στην υπεράντληση των υδάτων, στην αύξηση της συγκέντρωσης ρυπαντικού φορτίου στα παράκτια υδατικά σώματα και στη θάλασσα λόγω της μικρότερης αραιώσης, την ταχύτερη αποδόμηση των δελταϊκών περιοχών, τη ρύπανση ή αποξήρανση των παράκτιων υγροτόπων και την επίταση του φαινομένου της ερημοποίησης λόγω του υδατικού ελλείμματος και των εδαφικών μεταβολών (συμπυκνώσεις, στεγανοποιήσεις κλπ.).

Από τη σχετική Μελέτη της Τραπέζης της Ελλάδος έχουν προκύψει τα εξής συμπεράσματα για το σύνολο της επικράτειας:

- Μείωση των τιμών του ύψους της βροχής κατά 3% έως 8% και του συνολικού δυναμικού κατά 14% έως 22% για την περίοδο 2021-2050.
- Μείωση κατά 7% έως 20% επί της βροχοπτώσης και 30% έως 54% του υδατικού δυναμικού για την περίοδο 2071-2100, στο σύνολο της επικράτειας.

Από τα παραπάνω συμπεράσματα, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι το 75-80% του συνολικού υδατικού δυναμικού της χώρας αποτελεί μέρος της ζήτησης νερού προς άρδευση, γίνεται αντιληπτό ότι η μεταβολή αυτή του υδρολογικού ισοζυγίου θα έχει άμεσες συνέπειες στο είδος και έκταση των καλλιεργειών, σε συνδυασμό με τις αλλαγές αγροτικών πρακτικών.

Από οικονομική άποψη, η μεγαλύτερη ζημία καταγράφεται στην περίπτωση που το ποσοστό μείωσης του ύψους βροχής κυμανθεί μεταξύ 14% και 22% και φθάνει τα € 4,4 δισεκ. ή 1,69% του ΑΕΠ, ενώ η μικρότερη παρατηρείται στην περίπτωση που το ποσοστό αυτό κυμανθεί σε μικρότερα επίπεδα, και φθάνει τα € 0,8 δισεκ. ή 0,34% του ΑΕΠ. Σε ετήσια βάση, οι ζημιές σε κάθε περίπτωση κυμαίνονται από € 81,1 εκατ. μέχρι € 69,3 εκατ. ετησίως.

πηγή
[9]

Λυμάτων στον 21ο αιώνα

Στον 21^ο αιώνα, οι επιπτώσεις της αύξησης του πληθυσμού, της αστικοποίησης, της κλιματικής αλλαγής, του ανθρακικού αποτυπώματος, των μεταβαλλόμενων προτύπων χρήσης του νερού, της λειψυδρίας, και της γήρανσης των υποδομών αντιπροσωπεύουν τόσο προκλήσεις όσο και ευκαιρίες.

Οι κύριες προκλήσεις έχουν σχέση με την αντιμετώπιση των παγκόσμιων τάσεων, συμπεριλαμβανομένων των δημογραφικών στοιχείων του πληθυσμού, της αλλαγής του κλίματος και των φυσικών καταστροφών, όπως και των ανεπιθύμητων συνεπειών που προκύπτουν από την εφαρμογή παλαιών τεχνικών λύσεων.

Εξαιρετικές ευκαιρίες παρουσιάζονται σήμερα, που περιλαμβάνουν την ανάγκη για: την ανάπτυξη εναλλακτικών σχεδιασμών για συστήματα αποχέτευσης λυμάτων, το σχεδιασμό νέων Εγκαταστάσεων Επεξεργασίας Λυμάτων (ΕΕΛ) για την ανάκτηση ενέργειας, πόρων και πόσιμου νερού, την ανακύκλωση του νερού μέσω έμμεσης και άμεσης επαναχρησιμοποίησης του ανακυκλωμένου νερού για πόση, την εφαρμογή ολοκληρωμένων στρατηγικών διαχείρισης των λυμάτων που περιλαμβάνουν δορυφορικά και αποκεντρωμένα συστήμα-

τα επεξεργασίας και τη βελτιστοποίηση της διαχείρισης των ομβρίων.

Ίσως η πιο ριζοσπαστική αλλαγή που συνέβη κατά την πρώτη δεκαετία του 21^{ου} αιώνα είναι ότι τα λύματα δεν αντιμετωπίζονται πλέον ως απόβλητα που απαιτούν διάθεση, αλλά ως **ανανεώσιμη ανακτήσιμη πηγή ενέργειας, πόρων και πόσιμου νερού**. Λαμβάνοντας υπόψη αυτή τη νέα προοπτική σχετικά με τα λύματα, οι ευκαιρίες για καινοτομία είναι ατελείωτες.

Για να αξιοποιηθούν οι νέες ευκαιρίες και να αποφευχθούν λάθη του παρελθόντος, ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί κατά την ανάπτυξη των έργων και την εφαρμογή της τεχνολογίας στην εκτίμηση των πιθανών ανεπιθύμητων επιπτώσεων.

Η εφαρμογή της ίδιας λογικής και των ίδιων τεχνολογιών για την αντικατάσταση ή την επισκευή υποδομών πεπαλαιωμένων υποδομών θα διαιωνίσει πολλά από τα προβλήματα που παρουσιάζονται σήμερα και θα δημιουργήσει νέα προβλήματα.

Η πρόκληση είναι να αναπτυχθούν και να εφαρμοσθούν νέες στρατηγικές και τεχνολογίες που θα έχουν ως αποτέλεσμα ένα πιο βιώσιμο μέλλον.

Συλλογή και επεξεργασία αστικών λυμάτων στην Ελλάδα

Ανδρέας Ανδρεαδάκης, Ειδικός Γραμματέας Υδάτων, ΥΠΕΚΑ

Σήμερα και αφού παραλάβαμε ένα δίκτυο διοχέτευσης ουσιαστικά των λυμάτων μακριά από τις πόλεις πριν από εκατόν εξήντα περίπου χρόνια, και αφού διαχειριστήκαμε αυτό το δίκτυο επί τόσο καιρό, ερχόμαστε αντιμέτωποι με το γεγονός ότι αυτή δεν ήταν και η σωστότερη επιλογή.

Οφείλουμε λοιπόν σήμερα, προκειμένου να μειώσουμε και το ενεργειακό κόστος, να αντιμετωπίσουμε την πρόκληση της επαναχρησιμοποίησης των λυμάτων. Το θεσμικό πλαίσιο για την επαναχρησιμοποίηση των λυμάτων έχει ολοκληρωθεί και είναι επαρκώς ασφαλές, χωρίς ωστόσο να καλύπτει άμεσα την επαναχρησιμοποίηση για πόσιμο νερό αλλά μόνο για δευτερεύουσες χρήσεις. Αυτό είναι λογικό μιας και η διεθνής εμπειρία έχει αποδείξει ότι αυτή η διαδικασία μπορεί να διαρκέσει και δεκαπέντε χρόνια και πρέπει να γίνει σταδιακά.

Η θέση της Ελλάδας στον πίνακα που αφορά το επίπεδο συμμόρφωσής της χώρας μας με την Κοινοτική Οδηγία περί Διαχείρισης των Αστικών Λυμάτων είναι αρκετά ικανοποιητική. Ο ρόλος του Κέντρου Επεξεργασίας Λυμάτων της Ψυτάλλειας είναι εξαιρετικά σημαντικός στον τομέα αυτό. Υπάρχουν όμως και πέντε περιπτώσεις, που δεν έχουν συμμορφωθεί με την Κοινοτική Οδηγία.

Πρόκειται για πέντε οικιστικές περιοχές της Ανατολικής Ατ-

τικής και προβάλλει επιτακτική πια η ανάγκη να λυθεί αυτό το χρόνιο πρόβλημα.

Η ΕΥΔΑΠ και η Περιφέρεια Αττικής, που είναι και οι αρμόδιοι φορείς, ελπίζουμε ότι θα διασφαλίσουν με την πρότασή τους την απαραίτητη κοινωνική συναίνεση και την οριστική λύση του προβλήματος.

Το ΕΣΠΑ, είναι ένα εξαιρετικά χρήσιμο εργαλείο για την επίλυση του θέματος της αποχέτευσης. Στόχος μας είναι έως το 2015, η κάλυψη των αποχετευτικών αναγκών να φτάσει από το 18% που είναι σήμερα στο 60%, ποσοστό που δεν καλύπτει βέβαια τον Κοινοτικό στόχο, ωστόσο δίνει μια αισιόδοξη προοπτική. Ακόμα και για οικισμούς κάτω των δύο χιλιάδων κατοίκων - παρά το ότι δεν μας υποχρεώνει η Κοινοτική Οδηγία - θα χρηματοδοτηθούν έργα διαχείρισης λυμάτων.

Στόχος είναι η δημιουργία μικρών, αποκεντρωμένων έργων ούτως ώστε να αποφύγουμε τις λύσεις δημιουργίας πολυδάπανων δικτύων και κεντρικών συστημάτων διαχείρισης και να στραφούμε σε φθηνές και αξιόπιστες λύσεις.

Όσο αφορά την επαναχρησιμοποίηση του νερού, κεντρικό ρόλο έχει η πρόσφατη συνεργασία της ΕΥΔΑΠ με την Περιφέρεια για την επαναχρησιμοποίηση του νερού της Ψυτάλλειας.

Το ΥΠΕΚΑ, έχει θέσει στόχο και την επαναχρησιμοποίηση της λυματολάσπης είτε στη γεωργία είτε ως βιοκαύσιμο.

Ενότητα Α Μοντέλα Ανάπτυξης Φορέων Ύδρευσης και Αποχέτευσης

Με συντονιστή τον Γενικό Διευθυντή Λειτουργίας Δικτύων και Εγκαταστάσεων της ΕΥΔΑΠ, κ. Στέφανο Γεωργιάδη ακολούθησαν οι πέντε εισηγήσεις της πρώτης ενότητας.

Ελλείμματα και ανάγκες: Σκιαγραφώντας το τοπίο ύδρευσης στα νησιά του Νοτίου Αιγαίου

Τζώρτζης Μακρυωνίτης, Αντιπεριφερειάρχης Αναπτυξιακού Προγραμματισμού, Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού Νοτίου Αιγαίου

«Φούρνε μου και γιστέρνα μου, μυστήρια του σπιτιού μου», έλεγαν οι νοικοκυρές από το Καστελόριζο, για να δείξουν τη μεγάλη σπουδαιότητα που είχαν οι μικρές οικιακές δεξαμενές ομβρίων, οι οποίες με τα ελάχιστα εποχιακά τρεχούμενα νερά, τους νερόλακκους, και τα αβαθή πηγάδια κάλυπταν τις ανάγκες των ολιγαρκών νησιωτών για πολλούς αιώνες.

Σήμερα το νερό συνεχίζει να αποτελεί ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα στα νησιά του Νοτίου Αιγαίου (λόγω ανεπάρκειας, κόστους, ποιότητας). Η εξασφάλισή του γίνεται με δεξαμενές ομβρίων, γεωτρήσεις, λιμενοδεξαμενές, φράγματα, μονάδες αφαλάτωσης και μεταφορά με πλοία.

Η μεταφορά με πλοία στα μικρά νησιά εκτός από το υψηλό κόστος (~12 € ανά κυβικό μέτρο νερού) παρουσιάζει και προβλήματα διαθεσιμότητας. Τα φράγματα και οι λιμενοδεξαμενές, όπου δεν αστόχησαν και αξιοποιήθηκαν (Νάξο, Ίο, Μύκονο, Ρόδο, Αστυπάλαια), απέφεραν σημαντικά αποτελέσματα.

Οι δεξαμενές ομβρίων είναι σε πολλές περιπτώσεις ο αφανής παράγοντας σε όλα τα νησιά, αφού ετήσια εξοικονομούν μερικά εκατομμύρια κ.μ. νερού καλής ποιότητας και καλύπτουν

τις απαιτήσεις από τα δίκτυα σε περιόδους αιχμής (Ιούλιο-Αύγουστο). Τα υπόγεια νερά από την υπεράντληση έχουν υποβαθμιστεί σοβαρά και σε πολλές περιπτώσεις είναι ακατάλληλα ακόμη και για άρδευση.

Για τις αφαλάτωσης, που ιδιαίτερα στα μικρά νησιά αποτελούν μονόδρομο και βέλτιστη λύση (άριστη ποιότητα νερού με κόστος μικρότερο του 1,5 € ανά κ.μ.), η Πολιτεία δεν έχει πάρει τις σωστές αποφάσεις. Πρέπει να τονίσουμε ότι οι διαδικασίες (απαιτούνται πάνω από 15 αδειοδοτήσεις) καθιστούν ενίοτε απαγορευτική την εγκατάστασή τους.

Η αειφορική διαχείριση, η εξοικονόμηση, η ευαισθητοποίηση των πολιτών, η τιμολογιακή πολιτική, η υποχρεωτική κατασκευή δεξαμενών στις νέες οικοδομές, η αξιοποίηση των φραγμάτων και των λιμενοδεξαμενών, η κατασκευή φραγμάτων ανάσχεσης, η αξιοποίηση των ΑΠΕ για τη λειτουργία των αφαλατώνσεων, η αντικατάσταση και η σωστή συντήρηση των δικτύων και η επαναχρησιμοποίηση μετά από επεξεργασία των υγρών αστικών αποβλήτων πρέπει να αποτελούν προτεραιότητες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Επιχειρησιακά σχήματα για την ολοκληρωμένη διαχείριση Δημοτικών δικτύων. Οφέλη και προοπτικές

Παντελής Κούκος, Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος TEC Α.Ε.

Παρά τη διάθεση σημαντικών κεφαλαίων από Κοινοτικές Χρηματοδοτήσεις, Προγράμματα Δημοσίων Επενδύσεων και Δημοτικούς Πόρους, τα περισσότερα Δημοτικά Συστήματα Ύδρευσης- Αποχέτευσης είναι ανεπαρκή, αρκετά δαπανηρά στη λειτουργία και συντήρηση τους, πολλά εξ' αυτών υπολειπονται και έχουν ελλιπή συντήρηση με σημαντικές αδυναμίες στις υποδομές κυρίως τροφοδοσίας νερού και αποχετεύσεων. Επιπλέον η Διοικητική Μεταρρύθμιση των Δήμων (Καλλικράτης), δημιούργησε επιπλέον προβλήματα λόγω της ανάγκης διασύνδεσης των συστημάτων σε συνδυασμό με την έλλειψη τεχνογνωσίας των διαχειριστών τους.

Οι προηγούμενες πρακτικές αυτόνομης ανάπτυξης των σχετικών συστημάτων στους Δήμους οδήγησε σε σχεδιασμούς πολλές δυσανάλογα μεγάλους για τις ανάγκες που θα εξυπηρετούσαν, πολυδάπανες συντηρήσεις και διαφορετικές πολιτικές τιμολόγησης που καθιστούν αδύνατη τη διαχείριση των συστημάτων από τους Δήμους.

Ως αποτέλεσμα η σχετική αγορά παρουσιάζεται προβληματική, με σημαντικές εξαιρέσεις την ΕΥΔΑΠ Α.Ε. και την ΕΥΑΘ Α.Ε., οι οποίες παρουσιάζουν βιώσιμη λειτουργία και τη μεγαλύτερη τεχνογνωσία στη χώρα.

Συνεπώς προτείνεται η διαχείριση και λειτουργία των υφιστάμενων δημοτικών δικτύων, για 20 έτη, από έμπειρους Διαχειριστές Συστημάτων (όπως η ΕΥΔΑΠ Α.Ε. και η ΕΥΑΘ Α.Ε.) και ο συνολικός προγραμματισμός για τη διάθεση κάθε πόρου που αφορά τα δίκτυα και τις υποδομές της Ύδρευσης και Αποχέτευσης.

Με το προτεινόμενο σχεδιασμό, οι Δήμοι απαλλάσσονται από κάθε δαπάνη για τα δίκτυα τους, με τους διαθέσιμους πόρους επιδιώκεται η μεγαλύτερη δυνατή εκτέλεση έργων υποδομών χωρίς υπερβολικούς σχεδιασμούς έργων, δημιουργείται πλαίσιο ορθολογικής αγοράς στους τομείς αυτούς, προσφέροντας καλό πόσιμο νερό και υπηρεσίες αποχέτευσης στους πολίτες.

Δημιουργείται με αυτό τον τρόπο θετικό κλίμα για τη τοπική οικονομία, την ποιοτική διαβίωση και την επιχειρηματικότητα. Παράλληλα δημιουργούνται οι προϋποθέσεις για την εξωστρέφεια των Ελληνικών Εταιρειών σε αυτούς τους τομείς. Δεν πρέπει να παραβλεφθεί η σημαντική τοπική απασχόληση κατά την υλοποίηση και λειτουργία των έργων.

Τα περισσότερα από αυτά τα έργα παρουσιάζουν υψηλή προετοιμασία και επιχειρησιακή ετοιμότητα λόγω της εμπειρίας της ΕΥΔΑΠ Α.Ε. Για την επιτυχία του εγχειρήματος δεν απαιτούνται επιπλέον χρηματοδοτήσεις. Απαιτούνται όμως θεσμικές παρεμβάσεις που θα επιτρέψουν την ευελιξία και την αποτελεσματικότητα των δράσεων όπως και η συνεργασία της Πολιτείας, των Δήμων και των Διαχειριστών όπως η ΕΥΔΑΠ και η ΕΥΑΘ.

Με την εφαρμογή του σχεδιασμού αυτού επιτυγχάνεται μια «γρήγορη νίκη» αναστρέφοντας το κλίμα για τη χώρα, δημιουργώντας καλές πρακτικές παγκοσμίου ενδιαφέροντος που θα υποστηρίξουν την εξωστρέφεια των Ελληνικών επιχειρήσεων στη ταχύτητα αναπτυσσόμενη παγκόσμια αγορά νερού.

Από τη θεωρία στην πράξη (I): Οι ενέργειες από την καταγραφή της παρούσας κατάστασης έως τη σύνταξη της επιχειρηματικής πρότασης

Κώστας Παπαδόπουλος, Επικεφαλής Επιχειρησιακής Ομάδας Δράσης για την Αυτοδιοίκηση, ΕΥΔΑΠ

Μετά την υπογραφή του Προσυμφώνου Προγραμματικής Σύμβασης μεταξύ της ΕΥΔΑΠ και του αντίστοιχου Δήμου (εφόσον αφορά Δήμο της Αττικής) ή της αντίστοιχης Προγραμματικής Σύμβασης Πλαίσιο (εφόσον αφορά Νησιωτικό Δήμο), τη σκυτάλη παίρνει η Ομάδα Δράσης για την Αυτοδιοίκηση για την σύνταξη επιχειρηματικής πρότασης προς τον αντίστοιχο Δήμο.

Όσο αφορά τα νησιά μας, το πρόβλημα είναι ότι παρά τις επενδύσεις που έχουν γίνει από τους Δήμους, δεν υπάρχει πλήρης και ολοκληρωμένη διαχείριση του υδατικού κύκλου. Τα προβλήματα αυτά διαπιστώνονται εύκολα σε όλες τις επιθεωρήσεις.

Η φύση των νησιών, επιβάλλει τα χαρακτηριστικά που πρέπει να έχει η λύση, δηλαδή την περιβαλλοντική βιωσιμότητα, τη βελτίωση της ποιότητας ζωής των κατοίκων και των επισκεπτών και την ολοκληρωμένη διαχείριση του υδατικού κύκλου. Αυτό μπορεί να αναλυθεί σε δύο βασικούς άξονες: Την ύπαρξη της πρώτης ύλης (νερού) και την ορθολογική διαχείρισή του σε όλο τον κύκλο του, από την προμήθεια ή παραγωγή του έως την επεξεργασία και τη διάθεση ή επαναχρησιμοποίηση των επεξεργασμένων λυμάτων.

Η Ομάδα Δράσης της ΕΥΔΑΠ πρέπει διαμορφώσει ένα Επιχειρησιακό Σχέδιο που θα αποτελέσει την ουσιαστική βάση της συμφωνίας με τον αντίστοιχο Δήμο. Αυτό το σχέδιο θα πρέπει να προβλέπει και να απαντά στο τι θα συμβεί από σήμερα και για τα επόμενα 20 χρόνια ώστε να παρέχεται πόσιμο νερό με αδιάλειπτη παροχή, ικανοποιητική πίεση και υψηλή ποιότητα, στις βρύσες των καταναλωτών.

Να λειτουργεί πλήρης δίκτυο αποχέτευσης και επεξεργασίας λυμάτων.

Ήδη η Ομάδα έχει επισκεφθεί 14 Νησιωτικούς Δήμους και έχει υποβάλει πρόταση σε πέντε από αυτούς (Λευκάδα, Ύδρα, Κίμωλο, Φολέγανδρο, Σίκινο), ενώ μέλη της Ομάδας βρίσκονται σήμερα στην Τήλο.

Ευτυχώς για τους Δήμους της Αττικής δεν υπάρχει το πρόβλημα ύπαρξης της πρώτης ύλης, καθώς ήδη σήμερα υδρεύονται με νερό που παρέχεται από την ΕΥΔΑΠ ως ενίσχυση των δικτύων τους. Επίσης, δεν υφίσταται το πρόβλημα της απόστασης στην οργάνωση και λειτουργία της νέας κατάστασης. Επομένως η Ομάδα καλείται να αξιολογήσει τη λειτουργική κατάσταση του δικτύου ύδρευσης του κάθε Δήμου και να εκτιμήσει τις επενδύσεις που απαιτούνται για τη βελτιστοποίησή του.

Ήδη το Προσύμφωνο Προγραμματικής Σύμβασης έχουν ήδη υπογράψει οι Δήμοι Σπάτων - Αρτέμιδος, Ελευσίνας (Μαγούλα), Σαρωνικού, Μαρκόπουλου Μεσσογαίας, Μαραθώνος, Παιανίας, Αμαρουσίου και Μεγαρέων.

Όλο αυτό το έργο μπορεί να γίνει αποτελεσματικά, ευέλικτα, οικονομικά και γρήγορα καθώς η ΕΥΔΑΠ διαθέτει την απαραίτητη τεχνογνωσία.

πηγή

[12]

Από τη θεωρία στην πράξη (II): Δόμηση και δυναμική προγραμ-

Μαρία Καλλιέρου, Δικηγόρος ΕΥΔΑΠ

Η παρουσίαση αυτή, αναφέρεται σε ένα μοντέλο διαχείρισης ύδρευσης και αποχέτευσης των ΟΤΑ, που ενώ διατηρεί τον κυρίαρχο ρόλο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης «δανείζεται» για την ανάπτυξη και βελτίωσή του, την τεχνογνωσία της ΕΥΔΑΠ Α.Ε, με μέσο, τον θεσμό των Προγραμματικών Συμβάσεων.

Μετά από τριάντα χρόνια εφαρμογής του υπάρχοντος συστήματος, έχει γίνει κοινή παραδοχή η αδυναμία αντιμετώπισης των δυσλειτουργιών του στο τοπικό επίπεδο, αλλά και επιτακτικό το αίτημα της ίδιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης να ενισχυθούν τα μέσα και οι δυνατότητες της, ώστε να ικανοποιηθεί η απαίτηση για θεραπεία της ελλειμματικής δια-

χείρισης της ύδρευσης και της αποχέτευσης.

Με τον θεσμό της Προγραμματικής Σύμβασης παρέχεται η δυνατότητα στην Τοπική Αυτοδιοίκηση να συνάψει συμφωνίες, να καθορίσει τους όρους και να συνεργαστεί με θυγατρική εταιρεία της ΕΥΔΑΠ Α.Ε., δηλαδή με φορέα που επίσης επιδιώκει δημόσιο σκοπό και κατέχει ειδική τεχνογνωσία στον τομέα της λειτουργίας και διαχείρισης δικτύων ύδρευσης και αποχέτευσης, ώστε να αναπτύξουν από κοινού παραγωγική δραστηριότητα, ανάλογη της σπουδαιότητας που έχει για την υγεία των κατοίκων, το φυσικό περιβάλλον, και την πολιτισμική ανάπτυξη, το ζήτημα της ύδρευσης και της αποχέτευσης.

Από την θεωρία στην πράξη III: Η περίπτωση του Δήμου Λευκάδας

Κώστας Α. Αραβανής, Δήμαρχος Λευκάδας

Η Λευκάδα ανήκει στο υδατικό διαμέρισμα της Δυτικής Στερεάς Ελλάδας. Με βάση το Εθνικό Πρόγραμμα Διαχείρισης και Προστασίας των Υδατικών Πόρων, διαφαίνεται ότι το ανωτέρω υδατικό διαμέρισμα είναι γενικά πλεονασματικό σε νερό και αυτό αναμένεται να ισχύει και στο μέλλον.

Το 2011 δημιουργήθηκε ο Καλλικρατικός Δήμος Λευκάδας, ο οποίος προήλθε από την συνένωση πέντε Καποδιστριακών Δήμων και δύο Κοινοτήτων (νήσων Καλάμου, Καστού), βρίσκεται στα όρια ευθύνης της πρώην Νομαρχίας με πληθυσμό 22.000 μόνιμων κατοίκων, με πληθυσμό αιχμής το καλοκαίρι τους 75.000 - 100.000 κατοίκους με τους επισκέπτες τριημέρων.

Η παρεχόμενη ποσότητα συγκρινόμενη με την αντίστοιχη καταμετρούμενη προσδιορίζει τον βαθμό απόδοσης του δικτύου. Στην προκειμένη περίπτωση η σύγκριση οδηγεί στο συμπέρασμα ότι **μεγάλες ποσότητες νερού δεν καταγράφονται ή διαρρέουν**. Γενικά για το νησί της Λευκάδας δεν έχει συνταχθεί γενικό σχέδιο ορθολογικής διαχείρισης των υδάτινων πόρων.

Με μια λέξη η κατάσταση που επικρατούσε στο δίκτυο Ύδρευσης - Αποχέτευσης ήταν και είναι τραγική.

Ο νέος Δήμος σήμερα είχε δύο επιλογές: Την δημιουργία μιας ΔΕΥΑΛ ή την συνεργασία με την ΕΥΔΑΠ ΝΗΣΩΝ Α.Ε.

Είμαστε ένας από τους ελάχιστους Δήμους που δεν διαθέτουν ΔΕΥΑ. Βέβαια η πρακτική που ακολουθήθηκε σε τέτοιου τύπου Δημοτικές Επιχειρήσεις, οδήγησαν την συντριπτική τους πλειοψηφία να είναι υπερχρεωμένες.

Έτσι η πρωτοβουλία του Ελληνικού Δημοσίου δια των Υπουργείων του με φορέα την ΕΥΔΑΠ Α.Ε. να συγκροτήσουν την ΕΥΔΑΠ ΝΗΣΩΝ Α.Ε. μας έδωσε την λύση που περιμέναμε. Επιλέξαμε να συνάψουμε Προγραμματική Σύμβαση με την ΕΥΔΑΠ ΝΗΣΩΝ Α.Ε. πιστεύοντας ότι είναι

η πιο οικονομική, αξιόπιστη και άμεσα υλοποιήσιμη πρόταση. Τέλος η συνεργασία μας με την ΕΥΔΑΠ θα μας έδινε την δυνατότητα να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας.

Με τη Σύμβαση μεταξύ Δήμου και ΕΥΔΑΠ θα παρέχόταν στον καταναλωτή νερό πόσιμο, επαρκές σε ποσότητα και πίεση σε όλο το υπάρχον δίκτυο, 24 ώρες το 24ωρο, 365 μέρες τον χρόνο. Το νερό αυτό θα πλήρωναν όλοι, ανάλογα με την ποσότητα που καταλάωναν. Η ΕΥΔΑΠ με την τεχνογνωσία και εμπειρία που διαθέτει εξασφαλίζει την εγγυημένη διαχείριση του νερού και των υποδομών, σκοπεύει στην αξιοποίηση και προστασία των νερών μας, γιατί το νερό αποτελεί πλουτοπαραγωγική πηγή για την ανάπτυξη του τόπου.

Με την ευκαιρία αυτής της Ημερίδας και εκμεταλλευόμενος την παρουσία στελεχών της Κυβέρνησης και ανώτερων υπηρεσιακών παραγόντων είμαι υποχρεωμένος να καταθέσω την αγωνία μου, ζητώντας υποστήριξη στις προσπάθειες ενός μικρού νησιού αλλά παγκόσμιου τουριστικού προορισμού, για ανάπτυξη.

Προσπάθειες για να εξασφαλίσουμε εν έτη 2012 τουλάχιστον τα πιο βασικά αγαθά, το νερό και την αποχέτευση, προκειμένου ο τουρισμός που είναι η βασική μας οικονομική δραστηριότητα ν' αναπτυχθεί με ορθολογικό και υπεύθυνο τρόπο, ώστε οι βασικές παρεχόμενες υπηρεσίες (ύδρευση αποχέτευση, απορρίμματα) να είναι αυτονόητες και όχι αντικείμενο αέναου αγώνα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Επί τέλους πρέπει να πάψει η δυσφήμιση που μόνοι μας προκαλούμε στα νησιά μας και να μπορεί ο κάθε ενδιαφερόμενος επιχειρηματίας να επενδύσει σ' αυτά. Να επενδύσει σε ένα τόπο που εκτός από φυσική ομορφιά έχει το αυτονόητο. Πόσιμο νερό, αποχέτευση και υγειονομική διάθεση απορριμμάτων.

ματικών συμβάσεων μεταξύ Δήμων και ΕΥΔΑΠ Νήσων

Η καινοτομία της προσέγγισης συνίσταται στο ότι ενώ προτείνει και επιτρέπει την συνολική διαχείριση και λειτουργία του συστήματος ύδρευσης - αποχέτευσης της χώρας, με ενιαία, κοινή πολιτική τιμολόγησης, και υψηλό επίπεδο υπηρεσιών, εν τούτοις, αξιοποιεί την ελευθερία των Συμβάσεων εφόσον απευθύνεται σε όποιον ΟΤΑ επιθυμεί να συμβληθεί και εξειδικεύει την μορφή της συνεργασίας με αυτόν, ανάλογα με τις ειδικές τοπικές ανάγκες.

Τα οφέλη για τα συμβαλλόμενα μέρη είναι πολλαπλά: Ενισχύεται ο ρόλος της ΕΥΔΑΠ Α.Ε. μέσω της αξιοποίησης, δια των θυγατρικών Εταιρειών της, της μεγάλης τεχνογνωσίας της και του ανθρωπίνου δυναμικού της και ενισχύεται η

επιχειρηματική δραστηριότητα.

Επιτυγχάνεται η ολοκληρωμένη λειτουργία και διαχείριση δημοτικών δικτύων ύδρευσης-αποχέτευσης, μέσω ενός μοντέλου που παρέχει ευελιξία προσαρμογής στις ειδικές συνθήκες κάθε ΟΤΑ, διαμορφώνει συνθήκες ενίσχυσης και ανάπτυξης των τοπικών κοινωνιών, και εξασφαλίζει διαδικασίες ελέγχου και αξιολόγησης των σχετικών επενδύσεων από τις τοπικές κοινότητες με την ενεργή συμμετοχή των δημοτών.

Ο Γενικός Διευθυντής Ανάπτυξης και Παραγωγής Έργων, κ. Ιωάννης Πάσιος ανέλαβε να συντονίσει την ενότητα αυτή με την οποία ολοκληρώθηκε η Ημερίδα για το νερό.

Σε αυτή την ενότητα παρουσιάστηκαν οι παρακάτω πέντε εισηγήσεις.

Πόσιμο νερό στην βρύση του καταναλωτή

Μαργαρίτα Ξανθάκη, Διευθύντρια Μονάδων Επεξεργασίας Νερού ΕΥΔΑΠ

Η διαρκώς αυξανόμενη ζήτηση επαρκών ποσοτήτων νερού, καλής ποιότητας, για κάθε χρήση, κυρίως όμως για πόσιμο, καθιστά αναγκαίες τις συντονισμένες δράσεις σε κάθε Εταιρεία ύδρευσης για την προστασία, τη διατήρηση και τη βελτίωση της ποιότητάς του στην βρύση του καταναλωτή.

Το υδροδοτικό σύστημα μιας περιοχής, μέσω του οποίου εξασφαλίζεται η ασφαλής τροφοδοσία της με πόσιμο νερό, περιλαμβάνει ένα σύστημα από δεξαμενές, τροφοδοτικούς (κύριους) αγωγούς και αγωγούς διανομής.

Όταν λέμε δίκτυο ύδρευσης εννοούμε το σύνολο των αγωγών που μεταφέρουν διυλισμένο νερό από τις κατά τόπους ΜΕΝ μέχρι τους υδρομετρητές των καταναλωτών. Κύριο μέλημα κάθε εταιρείας διαχείρισης πόσιμου νερού αποτελεί η εξασφάλιση υψηλής ποιότητας του πόσιμου νερού σε όλη την έκταση του υδροδοτικού συστήματος, μέχρι την βρύση του καταναλωτή.

Η ποιότητα του νερού του δικτύου ύδρευσης πρέπει να είναι σύμφωνη με όλες τις προδιαγραφές που ορίζονται από την οδηγία 98/83 της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την «Ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης». Πόσιμο νερό χαρακτηρίζεται το νερό που είναι καθαρό από φυσική, χημική, βιολογική και μικροβιολογική άποψη και μπορεί να καταναλώνεται χωρίς να κινδυνεύει η υγεία του ανθρώπου.

Με την παραπάνω Οδηγία εισάγονται σημαντικές διαφοροποιήσεις όσον αφορά στο σημείο ελέγχου, όπου καθορίζεται για τα δίκτυα διανομής η βρύση του καταναλωτή, στον τρόπο ελέγχου, στο είδος και στις τιμές παραμέτρων. Έτσι η ποιότητα του νερού στο δίκτυο πρέπει να παρακολουθείται και να διασφαλίζεται μέχρι την βρύση του καταναλωτή.

Η ποιότητα του νερού στο δίκτυο εξασφαλίζεται αρχικά στις Μονάδες Επεξεργασίας Νερού (ΜΕΝ). Κατά την ροή του νερού στο δίκτυο είναι ζητούμενο να μην διαφοροποιηθεί η ποιότητα. Αυτό δεν είναι εφικτό δεδομένου ότι σε ένα εκτεταμένο δίκτυο διανομής είναι πρακτικά αδύνατο να μην προκύπτουν προβλήματα που να υποβαθμίζουν την ποιότητα του νερού.

Ευθύνη λοιπόν των «διαχειριστών» του δικτύου ύδρευσης είναι, η δεδομένη υποβάθμιση της ποιότητας να είναι τέτοια ώστε, στην άκρη του δικτύου δηλαδή στη βρύση του καταναλωτή, το νερό να είναι υπό πίεση κατάλληλο για πόση και σύμφωνα με τις ισχύουσες στην Ελλάδα προδιαγραφές εξαλείφοντας όλες εκείνες τις παραμέτρους που απειλούν την ποιότητα του παρεχόμενου νερού κατά τη λειτουργία του δικτύου και συντελούν στην υποβάθμιση της. Όπως είναι η κατάσταση πηγών τροφοδοσίας (Μ.Ε.Ν και δεξαμενών αποθήκευσης), η διακοπτόμενη ροή

νερού, η μικρή ταχύτητα κυκλοφορίας νερού ή στασιμότητα του νερού κλπ.

Εξαιτίας των παραπάνω δυσλειτουργιών, πρέπει να υπάρχουν διαδικασίες που βασίζονται σε μεθόδους εκτίμησης και διαχείρισης κινδύνου (risk assessment - risk management) και αναφέρονται σε όλα τα στάδια του συστήματος ύδρευσης, από την πηγή έως τη βρύση του καταναλωτή.

Σε κάθε φορέα ή Εταιρεία ύδρευσης θα πρέπει να υπάρχουν σχέδια και μοντέλα διασφάλισης ποιότητας που στοχεύουν στη σωστή λειτουργία και τη συνεχή παρακολούθηση όλων των εμπλεκόμενων διεργασιών στην παροχή πόσιμου νερού μέχρι τη βρύση του καταναλωτή.

Τέλος, ο πλέον αποτελεσματικός τρόπος διασφάλισης της ποιότητας του παρεχόμενου πόσιμου νερού στους καταναλωτές είναι η εφαρμογή ενός λεπτομερούς σχεδίου ανάλυσης ρίσκου υφιστάμενων συνθηκών και διαδικασιών λειτουργίας και μίας ολοκληρωμένης διαχειριστικής προσέγγισης, η οποία περιλαμβάνει όλα τα στάδια διαχείρισης νερού, από το σημείο υδροληψίας μέχρι τη βρύση του καταναλωτή. Αυτή είναι και η εργασία που γίνεται με απόλυτη επιτυχία στην ΕΥΔΑΠ.

Αφαλάτωση:

Η θάλασσα στην υπηρεσία του καταναλωτή!

Κώστας Παπαδάκης, Μηχανολόγος Μηχανικός,
Διεύθυνση Δικτύου Ύδρευσης ΕΥΔΑΠ

Η αφαλάτωση είναι η διεργασία αφαίρεσης αλάτων από μια αλατούχα ουσία και κυρίως από αλατούχα ύδατα. Έτσι, κατ' επέκταση, η αφαλάτωση είναι μια μέθοδος ανάκτησης πόσιμου νερού από θαλασσινό νερό, υφάλμυρα ποτάμια και λίμνες. Αυτό επιτυγχάνεται με δύο μεθόδους: τις θερμικές ή αλλιώς μεθόδους εξάτμισης και τις μεθόδους μεμβρανών ή αλλιώς μηχανικές.

Οι σημαντικότερες εφαρμογές σε παγκόσμιο επίπεδο βασίζονται κυρίως στην Αντίστροφη Όσμωση (Reverse Osmosis - RO). Οι λόγοι της επικράτησης της Αντίστροφης Όσμωσης (60% των εγκατεστημένων μονάδων) είναι η αξιοπιστία της σε όλο το εύρος απαιτήσεων παραγωγής, τη συμπαγή κατασκευή των μονάδων (πχ. μέσα σε κοντέινερς), και κυρίως τη μικρότερη ειδική κατανάλωση ενέργειας.

Η ανεξέλεγκτη εκμετάλλευση πόσιμου νερού προερχόμενου από γεωτρήσεις σε μειονεκτικές περιοχές της πατρίδας μας έχει σα συνέπεια τη μείωση της στάθμης του υδροφόρου ορίζοντα και κυρίως την υφαλμύρωση τεράστιων παραθαλάσσιων εκτάσεων σε επίπεδα επικίνδυνα όχι μόνο για πόση αλλά και για γεωργικές χρήσεις.

Στην Ελλάδα σήμερα λειτουργούν περίπου 50 μονάδες αφαλάτωσης που εξυπηρετούν την ύδρευση Δήμων και Κοινοτήτων με συνολική εγκατεστημένη δυναμικότητα αφαλάτωσης περίπου 30 χιλιάδες κ.μ. ανά ημέρα, ενώ υπάρχουν και αρκετές εκατοντάδες μικρότερες μονάδες ιδιωτικής χρήσης (ξενοδοχεία, βιομηχανίες, κατοικίες, κ.τ.λ.).

Σε πρώτη φάση η αφαλάτωση θα έπρεπε να εξετασθεί ως η μόνη βιώσιμη λύση που θα υποκαθιστούσε τη μεταφορά νερού στα άνυδρα νησιά.

Απέναντι σε αυτήν τη λύση που είναι παρωχημένη η αφαλάτωση υπερέχει στα παρακάτω:

- Το κόστος παραγωγής είναι σημαντικά χαμηλότερο. Εκτιμάται ότι για μία μονάδα μικρής κλίμακας (<100 κ.μ.) το κόστος δεν θα υπερβαίνει τα 2 € ανά κ.μ.
- Η παροχή του νερού δεν θα επηρεάζεται από εξωγενείς παράγοντες (καιρικές συνθήκες, καθυστερημένες παραδόσεις)
- Δεν θα είναι απαραίτητη η αποθήκευση μεγάλων ποσοτήτων νερού με προφανή οφέλη τόσο στο μέγεθος των απαιτούμενων εγκαταστάσεων όσο και στα ποιοτικά χαρακτηριστικά του διατιθέμενου νερού.
- Θα μειωθούν σημαντικά οι εκπομπές CO₂ από την μείωση των δρομολογίων των υδροφόρων.
- Επιπλέον, υπάρχει η δυνατότητα αξιοποίησης ΑΠΕ που θα ενισχύσουν την απομείωση των εκπομπών CO₂ των μονάδων αφαλάτωσης
- Θα δημιουργήσουν μόνιμες θέσεις εργασίες στη λειτουργία και συντήρηση τόσο των μονάδων αφαλάτωσης όσο και στις πιθανές εγκαταστάσεις ΑΠΕ

Διαχείριση αποκεντρωμένων μονάδων βιολογικών καθαρισμών μικρής και μεσαίας κλίμακας

Θανάσης Μαργακός, Χημικός Μηχανικός,
Διεύθυνση Κέντρων Επεξεργασίας Λυμάτων ΕΥΔΑΠ

Η ΕΥΔΑΠ Α.Ε. έχει την ευθύνη για τη λειτουργία των τριών μεγαλύτερων Μονάδων Επεξεργασίας Λυμάτων της Ελλάδας που βρίσκονται στην περιοχή της Αττικής, δηλαδή των Κέντρων Επεξεργασίας Λυμάτων Ψυττάλειας (ΚΕΛΨ) Μεταμόρφωσης (ΚΕΛΜ) και Θριασίου Πεδίου (ΚΕΛΘ).

Στα πλαίσια του Σχεδίου Επιχειρησιακής Ανάπτυξης της ΕΥΔΑΠ η ήδη συσσωρευμένη εμπειρία της Εταιρείας μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε αποκεντρωμένες μονάδες μικρής και μεσαίας κλίμακας με στόχο την αποτελεσματική συμβολή τους στην περιβαλλοντική διαχείριση της περιφερειακής Ελλάδας.

Η Ομάδα Δράσης της ΕΥΔΑΠ ΑΕ που συστάθηκε για τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης έχει καταγράψει λεπτομερώς την υφιστάμενη κατάσταση σε μια σειρά από περιοχές της χώρας αξιολογώντας την επάρκεια των εγκαταστάσεων, την κατάστασή τους, την αποτελεσματικότητα στην επίτευξη των περιβαλλοντικών τους στόχων και την ορθολογική διαχείρισή τους. Διαπιστώθηκε ότι απουσιάζει η συνολική και οργανωμένη αντιμετώπιση της λειτουργίας και συντήρησής τους, η οποία επικεντρώνεται στα παρακάτω σημεία:

- Παρατηρείται στις περισσότερες εγκαταστάσεις έλλειψη Προσωπικού όχι μόνο στον αριθμό των εργαζομένων αλλά και ως προς την κατάρτιση και εξειδίκευσή τους
- Δεν υπάρχει συστηματικός εργαστηριακός έλεγχος των ποιοτικών χαρακτηριστικών των εισερχόμενων και επεξεργασμένων λυμάτων, καθώς και των ενδιάμεσων σταδίων επεξεργασίας.
- Καταγράφηκαν σε πολλές περιπτώσεις σοβαρές ελλείψεις σχετικά με τις περιβαλλοντικές αδειοδοτήσεις. Δεν υπάρχουν αποφάσεις για εγκρίσεις περιβαλλοντικών όρων ή άδειες διάθεσης των επεξεργασμένων εκροών ή χαρακτηρισμοί των αποδεκτών κλπ.

πηγή

[15]

- Στις περισσότερες εγκαταστάσεις παρατηρήθηκε έλλειψη σαφούς εικόνας του λειτουργικού κόστους και ιδιαίτερα αυτού της ηλεκτρικής ενέργειας.
- Σε αρκετές μονάδες εντοπίστηκαν λειτουργικά προβλήματα που επηρεάζουν την ποιότητα των επεξεργασμένων λυμάτων, τα οποία εστιάζονται, είτε σε ελλιπή συντήρηση είτε σε κακή διαχείριση των διεργασιών είτε τέλος σε κακό σχεδιασμό.
- Δεν πραγματοποιείται ορθολογική διαχείριση της παραγόμενης ιλύος.
- Δεν γίνεται επαναχρησιμοποίηση των επεξεργασμένων λυμάτων.

Για την παραπάνω καταγεγραμμένη κατάσταση η ΕΥΔΑΠ έχει τη δυνατότητα να υποστηρίξει ουσιαστικά τις απομακρυσμένες εγκαταστάσεις βιολογικού καθαρισμού να ανταποκριθούν στον περιβαλλοντικό τους στόχο αφού:

- Διαθέτει την τεχνογνωσία και το στελεχειακό δυναμικό που απαιτείται για την υποστήριξη σε συνεχή βάση της λειτουργίας των απομακρυσμένων εγκαταστάσεων, την αντιμετώπιση των δυσλειτουργιών τους και τη βελτίωσή τους.
- Μπορεί να εξασφαλίσει την υποστήριξη του ελέγχου της ποιότητας των εισερχόμενων και επεξεργασμένων λυμάτων με τα δύο εξειδικευμένα εργαστήρια ελέγχου αποβλήτων που διαθέτει.

- Έχει την εμπειρία για την επιτάχυνση των διαδικασιών περιβαλλοντικής αδειοδότησης, ώστε αφ' ενός να ολοκληρωθεί η αδειοδότηση των υφιστάμενων εγκαταστάσεων, αφ' ετέρου να διευκολυνθεί η πορεία κατασκευής νέων μονάδων εκεί όπου είναι άμεσα απαραίτητες, όπως σε περιοχές με μεγάλη τουριστική ανάπτυξη και σημαντική περιβαλλοντική ευαισθησία.
- Έχει τη δυνατότητα μεταφοράς τεχνογνωσίας στο Προσωπικό που λειτουργεί τις αποκεντρωμένες μονάδες. Η ΕΥΔΑΠ λειτουργεί Σχολή Μαθητείας του Προσωπικού της για την εξασφάλιση του άρτιου επιπέδου κατάρτισής του το αντικείμενο της οποίας επεκτείνεται σε όλα τα επίπεδα δραστηριοτήτων της Εταιρείας.
- Μπορεί να έχει συνεχή παρακολούθηση των απομακρυσμένων εγκαταστάσεων. Η ΕΥΔΑΠ διαθέτει Επιχειρησιακό Κέντρο το οποίο έχει την ευθύνη της 24ωρης παρακολούθησης όλης της ψηφιακά διαθέσιμης πληροφορίας για τη λειτουργία των δικτύων και των εγκαταστάσεών της.
- Η ΕΥΔΑΠ έχει την τεχνογνωσία τις υποδομές και τα εργαλεία που απαιτούνται για την ορθολογική αντιμετώπιση των προβλημάτων των αποκεντρωμένων μονάδων βιολογικών καθαρισμών, εξασφαλίζοντας την αποτελεσματική λειτουργία τους στα πλαίσια της βιώσιμης περιβαλλοντικής διαχείρισης.

Αξιοποίηση εκροών από την Ψυτάλεια: Μεταφορά, χρήσεις και συνεργασία με την περιφέρεια

Δρ. Διονύσιος Ξένος, Περιφέρεια Αττικής

Το νερό έχει μεγάλη συνολική χρησιμότητα και επομένως μικρή οριακή χρησιμότητα.

Όλοι γνωρίζουμε ότι το περιβάλλον αδυνατεί να παρέχει ικανοποιητικά και επ' άπειρο τις υπηρεσίες του. Βρίσκεται σε συνθήκες σπανιότητας.

Το 80% του νερού που καταναλώνεται ετησίως στην Αττική δηλαδή τα 420 εκατ. κ.μ. από τα 539 εκατ. κ.μ. που καταναλώνονται ετησίως, προορίζονται για την ύδρευση του πληθυσμού. Τα υπόλοιπα 119 εκατ. κ.μ. νερού χρησιμοποιούνται για την άρδευση πρασίνου και γεωργικών καλλιεργειών αλλά και τη βιομηχανία.

Ωστόσο εξαιτίας της συνεχούς αύξησης του πληθυσμού και της υπερσυγκέντρωσης του σε μητροπολιτικά κέντρα, ελλειμματικοί διαθέσιμοι πόροι θα είναι πλέον ένα σύνθημα φαινόμενο σε πολλά μέρη του πλανήτη. Ένας τρόπος για να μεγιστοποιηθεί η χρήση των υπαρχόντων αποθεμάτων νερού είναι να εφαρμοστούν στρατηγικές πολλαπλής χρήσης, στις οποίες συμπεριλαμβάνεται και η επαναχρησιμοποίηση.

Είναι γεγονός ότι η αξία του νερού πρέπει να αλλάξει και θα αλλάξει στο μέλλον. Καθώς θα συμβαίνει αυτό, ο ρόλος και η σημασία της επαναχρησιμοποίησης του νερού θα συνεχίσει να επεκτείνεται σε νέες περιοχές και κοινωνίες.

Το σκεπτικό της επαναχρησιμοποίησης κατάλληλα επεξεργασμένων αστικών λυμάτων παρουσιάζει εγγενή οφέλη που σχετίζονται με την εξοικονόμηση των υδατικών πόρων, την προστασία του περιβάλλοντος και τα οικονομικά οφέλη. Ωστόσο η επαναχρησιμοποίηση των εκροών απαιτεί ένα ολοκληρωμένο και ορθολογικό σχεδιασμό, που θα λαμβάνει υπόψη του ενδεχόμενους κινδύνους και περιορισμούς.

Οι δυνατότητες που έχουμε για να αξιοποιήσουμε τις εκροές είναι :

- Επαναχρησιμοποίηση στη Βιομηχανία.
- Άρδευση περιαστικού πρασίνου.
- Άρδευση αστικού πρασίνου και άλλες δημοτικές χρήσεις.
- Εμπλουτισμός υπόγειων υδροφορέων. Εδώ απαιτείται

Αδριάνειο Υδραγωγείο: Δεσμοί από το παρελθόν στο μέλλον και επαναπροσδιορισμός του χρηστικού του ρόλου

Ευτυχία Νεστορίδη, Διευθύντρια Σχεδιασμού και Ανάπτυξης ΕΥΔΑΠ

Το 140 μ.Χ., ο Αυτοκράτορας Αδριανός κατασκεύασε ένα από τα σπουδαιότερα υδραυλικά έργα των αρχαίων χρόνων για την πόλη των Αθηνών: Το Αδριάνειο Υδραγωγείο και την Αδριάνειο Δεξαμενή.

Το Υδραγωγείο αυτό, σχεδιάστηκε να μεταφέρει νερό, από τους πρόποδες της Πάρνηθας, διασχίζοντας το Μενίδι, το Ηράκλειο, το Χαλάνδρι, το Ν. Ψυχικό και τους Αμπελόκηπους, μέχρι την Αδριάνειο Δεξαμενή στο Κολωνάκι.

Ο κεντρικός κορμός του Υδραγωγείου αποτελείται από υπόγεια σήραγγα συνολικού μήκους 25 χιλιομέτρων, για την κατασκευή του οποίου διανοίχτηκαν τουλάχιστον 366 φρεάτια κατά μήκος της χάραξης σε βάθη που κυμαίνονται από 10 μ. - 40 μ. Τα φρεάτια κατά μέσο όρο απέιχαν μεταξύ τους περί τα 40 μέτρα αλλά υπάρχουν και αρκετά τμήματα σημαντικού μήκους χωρίς φρεάτια.

Το έργο σχεδιάστηκε από τους Ρωμαίους μηχανικούς κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μαζεύει νερά από τον υπόγειο υδρο-

φορέα των περιοχών που διέσχιζε καθώς και από την συμβολή του κεντρικού κλάδου με άλλα υπέργεια και υπόγεια συμπληρωματικά υδραγωγεία, όπως αυτό του υδραγωγείου της Καλογρέζας.

Το Αδριάνειο ήταν η κύρια πηγή υδροδότησης της Αθήνας για περίπου 1.800 χρόνια και ακόμα και σήμερα, φαίνεται ότι μπορεί να προσφέρει για την περιβαλλοντική ανάπτυξη της πόλης.

Από μετρήσεις που έχουν γίνει, το αρχαίο αυτό έργο μεταφέρει νερό καλής ποιότητας, της τάξεως των 450 κυβικών μέτρων την ώρα, που με κατάλληλα έργα μπορεί να συμβάλει στην άρδευση του πρασίνου πολλών περιοχών του λεκανοπεδίου.

Ως εκ τούτου η Εταιρεία οφείλει να αξιοποιήσει το υδατικό δυναμικό του Υδραγωγείου και να αναδείξει την πολιτιστική αξία του ιστορικού αυτού μνημείου.

πηγή
[17]

Το κλείσιμο των εργασιών, μας βρήκε όλους σοφότερους από τις εμπειριστατωμένες παρουσιάσεις των εισηγητών. Το ραντεβού μας με τον επιστημονικό κόσμο, τους φορείς και τους πολίτες είναι για του χρόνου την ίδια μέρα και ελπίζουμε να σας ξαναδούμε όλους εκεί.

εκτεταμένη διερεύνηση της κυκλοφορίας των υπογείων υδάτων.

Τα κύρια κοινωνικά θέματα που αντιμετωπίζουμε συνήθως για την επαναχρησιμοποίηση των εκροών είναι:

- η δημόσια αντίληψη
- η δημόσια εμπιστοσύνη και
- η δημόσια αποδοχή

Παρόλο που είναι δύσκολο να ποσοτικοποιηθεί, η δημόσια αντίληψη είναι εξέχουσας σημασίας στην αποδοχή έργων ανάκτησης υγρών εκροών. Σε πολλές περιπτώσεις το κοινό δεν εμπιστεύεται την ικανότητα του υπεύθυνου οργανισμού να παράγει επεξεργασμένο νερό σύμφωνα με όλες τις απαιτήσεις εφαρμογής.

Αυτή η έλλειψη εμπιστοσύνης θα πρέπει να ξεπεραστεί προκειμένου να γίνει αποδεκτή η επαναχρησιμοποίηση των υγρών εκροών.

Τέλος, ένα πρόγραμμα διαχείρισης των υδατικών πόρων

είναι απαραίτητο να προκρίνει την αποτελεσματικότητα της κατανάλωσης σε σχέση με την αύξηση των διαθεσίμων ποσοτήτων νερού. Η λύση δηλαδή δεν δίνεται με την αύξηση των υδατικών αποθεμάτων γιατί αυτή κοστίζει πολύ και απλά μεταθέτει χρονικά την κρίση.

Η τάση που διαμορφώνεται προς την ορθολογικότερη χρήση τους είναι η πλέον αποτελεσματική. Επιπλέον, η καθιέρωση ως υδατικών πόρων των επεξεργασμένων εκροών (υγρών και άλλων περιθωριακών νερών που μπορούν να επαναχρησιμοποιηθούν ή να ανακυκλωθούν, θα μπορούσε να συμβάλει αποφασιστικά τόσο στην εξοικονόμηση και διατήρηση πηγών νερού, όσο και στην αύξηση της αρδευόμενης γεωργικής γης.

Ας μην ξεχνάμε ότι «Κυριαρχούμε στη φύση όταν υποτασσόμαστε σε αυτήν.»

Για μια γουλιά νερό

ΤΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΧΑΛΙΒΕΛΑΚΗ
Δημοσιογράφου και Λογοτέχνη

της ΕΥΔΑΠ

«Η ΠΡΩΤΗ ΑΠΟΛΥΤΗ
ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΠΑΝΤΩΝ
ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΥΔΩΡ»

(Θαλής ο Μιλήσιος, 640-548 π.Χ.,
φιλόσοφος, γεωμέτρης,
αστρονόμος και συγγραφέας)

πηγή

[18]

Δίδουν και παίρνουν τα σενάρια για την επιχειρησιακή πορεία της ΕΥΔΑΠ για τα επόμενα χρόνια. Πρόκειται, στην ουσία, για τρία ενδεχόμενα, από τα οποία αναμένεται να επιλεγεί το ένα, αλλά κι αυτό για "αργότερα"...

Αυτά, λοιπόν, τα τρία σενάρια για το όποιο "μέλλον" της ΕΥΔΑΠ - καλό ή όχι - θα μπορούσαν να κωδικοποιηθούν στα εξής:

Πρώτο σενάριο: Να παραμείνει ως έχει η ΕΥΔΑΠ με τη σημερινή δημόσια μορφή της, βεβαίως, σε αναπτυξιακή τροχιά, κάτι που βρίσκει απολύτως σύμφωνο και τον υπογράφωντα.

Δεύτερο σενάριο: Να τεμαχιστεί σε επιχειρησιακές δραστηριότητες και λειτουργίες και επιπρόσθετα να δοθούν τα «φιλέτα» στους παραδοκούντες ιδιώτες.

Τρίτο σενάριο: Ολόκληρη η ΕΥΔΑΠ να περάσει στα χέρια ιδιωτών, όπως δηλαδή ήταν τα πολύ παλιά χρόνια με την αμερικανική εταιρεία «Ούλεν».

Για τα «φιλέτα» κάποιων «κομματιών» της ΕΥΔΑΠ ενδιαφέρονται, σύμφωνα με κάποιες πληροφορίες, και Έλληνες επιχειρηματίες, αλλά και ξένοι. Υπάρχει, βέβαια, ενδιαφέρον, κυρίως, από μεγάλες εταιρείες του εξωτερικού, που έχουν στο ενεργητικό τους ανάλογες εμπειρίες και πρακτικές. Οι εκπρόσωποί τους αντιλαμβάνονται ότι μια τέτοιου είδους «εξαγορά» της ΕΥΔΑΠ θα ήταν γι' αυτούς μια πολλαπλώς κερδοφόρα επένδυση. Κι αυτό, διότι οι υποδομές, η επιχειρηματική λειτουργία και η δράση της εταιρείας, με τη μέγιστη συμβολή των εργαζομένων σ' αυτή, αλλά και των διοικητικών οργάνων, είναι αλήθεια ότι έχουν συντείνει σε μια ελπιδοφόρα απόδοση και για πολλά άλλα.

Όσο για την Ελλάδα, τους πολίτες της, αλλά και τους πελάτες της ΕΥΔΑΠ, σίγουρα αυτοί, δεν μπορούν να περιμένουν κάτι ανάλογο...

Είναι αλήθεια ότι οι άνθρωποι της «Τρόικα» και οι «συν αυτώ», ενδεχομένως, να ονειρεύονται ένα κάποιο προσφιλέστατο γι' αυτούς «ξεπούλημα» της ΕΥΔΑΠ και μάλιστα «αντί πινακίου φακής». Κι όχι, φυσικά, για να «μας σώσουν» (!), αλλά για τα δικά τους επιχειρηματικά έως και ληστρικά συμφέροντα. Εξυπακού-

εται, εξάλλου, ότι τώρα -ενόψει των βουλευτικών εκλογών στις 6 Μαΐου 2012- το λόγο, πλέον, έχουν γενικώς οι Έλληνες πολίτες και ειδικότερα οι υδρευόμενοι από τα δίκτυα παροχής νερού της εταιρείας. Και προπαντός: Αυτοί που, μέσω της ετυμηγορίας των Ελλήνων ψηφοφόρων, θ' αναλάβουν την ευθύνη της διακυβέρνησης της χώρας, αν δηλαδή, θα πάρουν, τελικά, την εξόχως σοβαρή ευθύνη να «ξεπουληθεί η ΕΥΔΑΠ»! **Κάτι, άλλωστε, που δεν πρόκειται να ωφελησει ούτε τη χώρα, ούτε τα πραγματικά συμφέροντα των πολιτών, αλλ' ούτε και τα δικαιώματα των εργαζομένων σ' αυτή.** Και είναι βέβαιον ότι, τελικά, θα υπάρξει σοβαρότατος προβληματισμός για το «δέον γενέσθαι»...

Υπό την έννοια αυτή αναμένεται να επικρατήσουν πιο ρεαλιστικές και εθνικά πιο φρόνιμες σκέψεις και επιλογές, ώστε η ΕΥΔΑΠ να μην οδηγηθεί σε "περιπέτειες", που ουδείς μπορεί να προβλέψει το πόσο οδυνηρές θα είναι για όλους τους άμεσα και έμμεσα εμπλεκόμενους. Και βέβαια, οι επιλέγοντες - όπως και ο υπογράφων - να παραμείνει η ΕΥΔΑΠ με τη σημερινή της δημόσια μορφή την οραματίζεται, στο πλαίσιο μιας πολλαπλά και

πολυεπίπεδα αναπτυξιακής πορείας σε συνδυασμό με τα ελπιδοφόρα ανοίγματα στον ελλαδικό χώρο και όχι μόνο. **Επιβάλλεται εκ των πραγμάτων ότι η ΕΥΔΑΠ πρέπει ν' ανοίξει τα φτερά της για να "πετάξει" επιχειρηματικά σε κάθε γωνιά της Ελλάδας, αλλά και σε γειτονικές χώρες, αυξάνοντας τους πελάτες της και συνεπώς και το αναπτυξιακό της έργο.** Όλα αυτά είναι ρεαλιστικά και πραγματοποιήσιμα και επομένως κάποια στιγμή οι ιθύνοντες της νέας κυβέρνησης –αυτοδύναμης ή με συνεργασίες– που θα προκύψει από τις επικείμενες εκλογές θα πάρουν τις αποφάσεις τους με γνώμονα, όπως θέλω να πιστεύω, το πραγματικό συμφέρον του τόπου και του ελληνικού λαού.

Με τη σημερινή μορφή της επιχειρησιακής λειτουργίας και δράσης της ΕΥΔΑΠ έχει αποδειχθεί στην πράξη ότι σ' αυτή παραμένουν

αρκετά κοινωνικά και οικονομικά στοιχεία τόσο στη φιλοσοφία της όσο και στη δομή της. Κάτι που εύκολα το διακρίνει ο κάθε καλοπροαίρετος πολίτης. Χώρια ότι υπάρχουν κι άλλα ανάλογα στοιχεία επωφελέστερης δράσης για τους πελάτες της, φυσικά, στο πλαίσιο κάποιου καλύτερου οικονομικού τοπίου και μεγαλύτερης κοινωνικής ευαισθησίας στη χώρα μας. Αυτό άλλωστε είναι και το ζητούμενο για την ΕΥΔΑΠ, που ανήκει στον δημόσιο τομέα, κάτι, όμως, που και ο πιο φιλολαϊκός ιδιώτης δεν θα μπορούσε ούτε και να διανοηθεί. Πρόκειται για μια πολύ-πολύ σημαντική «ειδοποιό» διαφορά... **Μια τυχόν ιδιωτικοποίηση της εταιρείας αυτής θα σήμαινε απλά: Τέρμα σε κάθε μορφή κοινωνικού χαρακτήρα της και κοινωνικής και οικονομικής ευαισθησίας απέναντι στους εργαζόμενους και στους πελάτες της.**

Ο υπογράφων έχει αναφερθεί και στην ανάγκη της αναπτυξιακής επέκτασης της ΕΥΔΑΠ σε ολόκληρη την Ελλάδα - τη νησιωτική και όχι μόνο-, αλλά και σε ανάλογες πρωτοβουλίες και προς το εξωτερικό. Αυτά που έχει πετύχει η ΕΥΔΑΠ με τις άοκνες προσπάθειες των εργαζομένων της, αλλά και κάποιων φωτισμένων διοικητικών ανθρώπων της, με όραμα και ευαισθησία, έφεραν τα σημερινά καλά αποτελέσματα, που πρέπει να γίνουν ακόμα καλύτερα, ιδίως, για τους μη προνομιούχους πελάτες της. **Αυτά τα επιτεύγματα με τους ιδιώτες θα φαντάζοι «όνειρο απατηλό».** Όλοι ξέρουμε τις δραματικές επιπτώσεις - σε κοινωνικό και οικονομικό επίπεδο- που «γεύονται» οι Έλληνες πολίτες και οι εργαζόμενοι με άλλους φορείς που ιδιωτικοποιήθηκαν. Κι αυτά δεν πρέπει να τα λησμονούμε...

Σύμφωνα με όσα έχουν καταγραφεί στην καθ' όλα έγκυρη και ελκυστική «Πηγή Ενημέρωσης» φαίνεται καθαρά ότι οι διοικούντες την ΕΥΔΑΠ έχουν προδιαγράψει κι ορισμένες αισιόδοξες προοπτικές για το «αύριο» της επιχείρησης. Απομένει, βέβαια, να τα δούμε όλα αυτά στην πράξη και αρκούντως βελτιούμενα,, όταν και όποτε αναλάβει η νέα κυβέρνηση που θα προκύψει από τις εκλογές και λάβει τις αποφάσεις της.

Σχετικά, όμως, με αυτή καθεαυτή την «Πηγή» είναι χρήσιμο να σημειωθεί ότι, έως τώρα, κράτησε ψηλά το λάβαρο της όσο γίνεται πιο αντικειμενικής και δημοκρατικής ενημέρωσης των αναγνωστών της. Κάτι που δεν μπορείς να μην το υπογραμμίσεις, αν θέλεις να βρίσκεσαι στον αστερισμό της ηθικής δεοντολογίας στον τομέα της αδέκαστης ενημέρωσης, έστω κι αν ορισμένες φορές «υψώθη-

καν ενθέδεν και εκείθεν» λίγο παραπάνω οι τόνοι, ωστόσο κινήθηκαν σε επίπεδα κοσμιότητας και δημιουργικότητας..

Είναι χρήσιμο να επαναλάβουμε κάτι: Τα συμφέροντα του Ελληνικού Κράτους, των Ελλήνων πολιτών, της ΕΥΔΑΠ και των εργαζομένων της διασφαλίζονται απολύτως και πληρέστατα, όταν η Εταιρεία αυτή βρίσκεται στον δημόσιο τομέα παρά στα χέρια των ιδιωτών. Κι αυτό, είμαι βέβαιος, ότι θα το σταθμίσουν με τη δέουσα σοβαρότητα και υπευθυνότητα οι συναρμόδιοι αξιωματούχοι του Ελληνικού Κράτους, όταν θα καταλήξουν σε αποφάσεις. Άλλωστε, «τα έργα» και «τις ημέρες» των ιδιωτών τα βλέπουμε και σήμερα σε ΔΕΚΟ ή σε άλλους τομείς που ιδιωτικοποιήθηκαν ή πολλές μετοχές τους πέρασαν σε χέρια ιδιωτών πώς παραπαίουν και πώς χαράτσώνουν κάθε λίγο και λιγάκι τους Έλληνες πολίτες. **Αυτά, επί τέλους, ας μας γίνουν μάθημα.**

Συνεπώς, παραμένει ακέραιο το «στοίχημα» για ένα ακόμα καλύτερο μέλλον της ΕΥΔΑΠ προς όφελος των ανθρώπων της, των πελατών της και γενικότερα των Ελλήνων πολιτών...

ΟΧΙ

ΣΤΗΝ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΕΥΔΑΠ ΑΕ

πηγή

[20]

Από τις αρχές της δεκαετίας του 1980 στο πλαίσιο της παγκοσμιοποίησης η πρακτική της ιδιωτικοποίησης δημόσιων φορέων παίρνει μεγάλες διαστάσεις. Παραδίδονται σε Εταιρείες κολοσσούς τα έργα κοινής ωφέλειας, τα αεροδρόμια, η παραγωγή ενέργειας, υπηρεσίες τηλεπικοινωνιών κ.λ.π.

Ειδικότερα για τους υδάτινους πόρους, ένα ισχυρό καρτέλ επιχειρήσεων έχει απλώσει τα πλοκάμια του και προσπαθεί σε παγκόσμιο επίπεδο να εκμεταλλευτεί συνολικά τα δίκτυα ύδρευσης καθώς και τη διαχείριση των λυμάτων των αστικών κέντρων σε πολλές χώρες. Διεισδύουν κυρίως σε υπερχρεωμένες χώρες με την βοήθεια του ΔΝΤ, της Παγκόσμιας Τράπεζας και συνάπτουν **συμβόλαια ιδιαίτερα επαχθή** για τις συμβαλλόμενες χώρες.

Τα ετήσια κέρδη των Εταιρειών ύδατος ανέρχονται στο 40% αυτών του πετρελαϊκού τομέα και η αγορά τους θα ξεπεράσει μελλοντικά αυτή της ενέργειας, των μεταλλευμάτων και των βασικών ειδών διατροφής.

Οι Εταιρείες κολοσσοί που παρέχουν υπηρεσίες ύδρευσης και αποχέτευσης σε περισσότερες από 150 χώρες είναι οι Γαλλικές «Suez», «Saur», «Veolia Environment», ο γερμανικός κολοσσός «RWE», και η αγγλική «Thames Water».

Παρότι προβάλλεται ως επιχείρημα ότι η ιδιωτικοποίηση του νερού στη χώρα μας θα συμβάλει στη βελτίωση της ανάπτυξης και της ανταγωνιστικότητας, στα υπόλοιπα κράτη που είχε εφαρμοστεί το μοντέλο αυτό δεν βοήθησε στην ανάπτυξη, αλλά αντιθέτως δημιούργησε πολλά προβλήματα.

Ωστόσο, παρατηρούνται τελευταία σε ευρωπαϊκές χώρες δράσεις και ενέργειες επιστροφής των δικτύων ύδρευσης είτε στο Δημόσιο είτε στους Δήμους και έτσι τα σχήματα σύμπραξης Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα καταρρέουν. Αυτή η πολιτική επεκτείνεται σε πολλές πόλεις του κόσμου που ήδη αντιμετωπίζουν την αποτυχία της ιδιωτικοποίησης των δικτύων του νερού.

Οι κυριότεροι λόγοι που οδήγησαν στην εκ νέου κρατικοποίηση των Εταιρειών ύδρευσης και αποχέτευσης είναι:

- η άνιση πρόσβαση των καταναλωτών σε καθαρό νερό,
- η αθέτηση υποσχέσεων από πλευράς των ιδιωτικών Εταιρειών,

- τα σκανδαλώδη περιθώρια κέρδους,
- η έλλειψη επενδύσεων σε νέα έργα,
- η έλλειψη συντήρησης των υφισταμένων έργων (αντικαταστάσεις πεπαλαιωμένων δικτύων και εγκαταστάσεων) που δημιούργησε προϋποθέσεις κατάρρευσης των υποδομών
- η παντελής έλλειψη ευαισθησίας εκ μέρους των ιδιωτών διαχειριστών προς τα φτωχότερα κοινωνικά στρώματα που αδυνατούσαν να πληρώσουν με αποτέλεσμα να στρέφονται σε εναλλακτικές μη ασφαλείς για την υγεία πηγές ύδρευσης και τρόπους διαχείρισης των λυμάτων, δημιουργώντας περιβαλλοντικούς κινδύνους.
- η αύξηση των απολύσεων από τις ιδιωτικές Εταιρείες που ανέλαβαν τα δίκτυα με στόχο το ελάχιστο δυνατό κόστος και την, κατά συνέπεια, αύξηση των κερδών.

Τα μηνύματα από τη διεθνή εμπειρία είναι σαφή και αποκαλυπτικά για το τι πρόκειται να συμβεί σε περίπτωση που οι υποδομές του νερού ιδιωτικοποιηθούν.

Χαρακτηριστικά παραδείγματα της πολιτικής που εφαρμόστηκε στην Ευρώπη αλλά και σε αναπτυσσόμενες χώρες είναι τα παρακάτω:

Βρετανία: Οι ιδιωτικοποιήσεις είχαν ως συνέπεια την αύξηση της τιμής του νερού αρχικά κατά 50% και συνολικά κατά 245% μέχρι το 2006. Οι παρεχόμενες υπηρεσίες ύδρευσης υποβαθμίστηκαν, καθώς οι Εταιρείες προκειμένου να ανεβάσουν την κερδοφορία τους κράτησαν τις επενδύσεις στο ελάχιστο δυνατό επίπεδο. Όταν οι εγκαταστάσεις- δίκτυα παρουσίασαν προβλήματα ζητήθηκε χρηματοδότηση από το Κράτος.

Γαλλία: Ιδιωτικοποιείται το 1985 το 77% του δικτύου ύδρευσης της χώρας. Η αύξηση του τιμολογίου σε συνδυασμό με την ελλιπή συντήρηση του δικτύου απέδειξαν ότι η ιδιωτικοποίηση δεν επέφερε τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Έτσι, από τον Ιανουάριο του 2010 η διαχείριση του νερού επανήλθε στην κυριότητα του Δήμου, ενώ μέχρι τότε και για 25 χρόνια την είχαν αποκλειστικά ιδιωτικές Εταιρείες.

Ιταλία: Τον Ιούνιο 2011 διενεργήθηκε δημοψήφισμα προκειμένου να ακυρωθεί ο σχετικός νόμος περί ιδιωτικοποιήσεως. Εκστρατεία εθνικής εμβέλειας από εκατοντάδες φορείς και οργανώσεις πολιτών για την διεξαγωγή του δημοψηφίσματος ενάντια στον «νόμο Ronchi» που προέβλεπε την υποχρεωτική ιδιωτικοποίηση των οργανισμών υδροδότησης της χώρας. Η πρωτοβουλία αυτή αποτελεί μια μετωπική σύγκρουση με την κυβερνητική πολιτική, αλλά **κυρίως**, με τις πολυεθνικές του νερού που αναπτύσσουν ισχυρά λόμπι σε όλη την υφήλιο για την εμπορευματοποίηση του νερού.

Γερμανία: όλος ο τομέας της ύδρευσης ανήκει σε δημόσιους φορείς αν και ορισμένες επιχειρήσεις αναφέρονται ως ιδιωτικές, εσφαλμένα, αφού έχουν ιδρυθεί και ελέγχονται από την τοπική αυτοδιοίκηση.

Βολιβία: Το 1998 το ΔΝΤ εγκρίνει δάνειο για τη χώρα υπό την προϋπόθεση της ιδιωτικοποίησης όλων των δημόσιων υπηρεσιών. Το 1999 με μυστικές διαβουλεύσεις παραχωρεί το δίκτυο ύδρευσης σε πολυεθνική υπό την ηγεσία της αμερικανικής Bechtel. Το 2000 οι αυξήσεις στα τιμολόγια του νερού οδηγούν σε διαμαρτυρίες που κλιμακώνονται και αποκτούν χαρακτήρα επανάστασης με 7 νεκρούς. Η Κυβέρνηση αποφασίζει τη διακοπή αυτής της συνεργασίας.

Αργεντινή: Το 1993 ιδιωτικοποιείται το σύστημα ύδρευσης - αποχέτευσης του Μπουένος Άιρες. Μετά από 4 χρόνια δι-

απιστώνεται ότι η πολυεθνική τηρεί μόνο το 45% των συμβατικών της υποχρεώσεων (νέες συνδέσεις, κλπ), ενώ ζητά αλλαγές στη Σύμβαση για να αυξήσει τις τιμές.

Φιλιππίνες: Μέσα σε 5 χρόνια από την ιδιωτικοποίηση του δικτύου ύδρευσης οι τιμές αυξάνονται κατά 500%. Το 2003 παρουσιάζονται κρούσματα χολέρας και δυσεντερίας λόγω κακής επεξεργασίας και έλλειψης συντήρησης του δικτύου.

Εν κατακλείδι στις περισσότερες χώρες η ιδιωτικοποίηση των δικτύων ύδρευσης είχε ως αποτέλεσμα την διεύρυνση των κοινωνικών ανισοτήτων, την κακή ποιότητα του νερού και τις αυξημένες τιμές χωρίς αντίστοιχη βελτίωση των υπηρεσιών.

Στο πλαίσιο της τάσης που διαμορφώνεται αξιοσημείωτη είναι η κυκλοφορία τον Μάρτιο του 2012 πρωτοτύπου βιβλίου με τίτλο «Remunicipalisation: Putting Water Back into Public Hands» (Επαναδημοτικοποίηση: Επιστρέφοντας το νερό σε δημόσια χέρια) υπό την αιγίδα του Παρατηρητηρίου της Ευρώπης των Πολυεθνικών. Το βιβλίο είναι προϊόν δύο ετών διεθνών ερευνών, όπου εξετάζεται η νέα τάση για την επιστροφή των δικτύων νερού στο Κράτος, αναλύονται τα αίτια του νέου αυτού παγκόσμιου φαινομένου και αξιολογούνται τα αποτελέσματα της ιδιωτικής και της δημόσιας διαχείρισης των υδατικών πόρων.

Δυστυχώς, παρ' ότι οι τάσεις που εμφανίζονται διεθνώς είναι αποθαρρυντικές για την ιδιωτικοποίηση, **στην Ελλάδα του 2012 με την βοήθεια του μνημονίου σχεδιάζεται η ιδιωτικοποίηση της ΕΥΔΑΠ. Οι συνέπειες από αυτήν την εξέλιξη για όλους τους εργαζόμενους της ΕΥΔΑΠ αλλά και τους καταναλωτές της Αττικής θα είναι τεράστιες.**

Ωστόσο, στο μνημόνιο II που πρόσφατα ψηφίστηκε, στο κεφάλαιο Διαρθρωτικές Δημοσιονομικές Μεταρρυθμίσεις αναφέρεται ρητά ότι «ο έλεγχος του δηmosίου θα πρέπει να περιορισθεί μόνον σε **περιπτώσεις κρίσιμων δικτυακών υποδομών**». Τίθεται λοιπόν εδώ το ερώτημα: είναι τα δίκτυα ύδρευσης κρίσιμες υποδομές;

Το ερώτημα θα έπρεπε να είναι ρητορικό με αυτονόητη απάντηση, αλλά δυστυχώς εδώ επιχειρείται το ξεπούλημα μιας δημόσιας και κοινωνικής Επιχείρησης όπως είναι η ΕΥΔΑΠ προς όφελος κάποιων ιδιωτών και σε βάρος των καταναλωτών που αποτελούν το μισό πληθυσμό της Ελλάδος.

Είναι σαφές ότι το Ελληνικό Δημόσιο, αν προχωρήσει στην ιδιωτικοποίηση, θα απολέσει οριστικά την ΕΥΔΑΠ ΑΕ, αφού πρόκειται για πώληση μονοπωλίου και όχι για σύμβαση παραχώρησης ορισμένης χρονικής διάρκειας. **Στην ουσία σημαίνει το οριστικό τέλος του Δημόσιου και κοινωνικού χαρακτήρα της ΕΥΔΑΠ.**

Η ΕΥΔΑΠ σύμφωνα με δημοσιευμένα οικονομικά στοιχεία παρουσιάζει κέρδη, άρα μιλάμε για μια κερδοφόρα Επιχείρηση που δεν επιβαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό

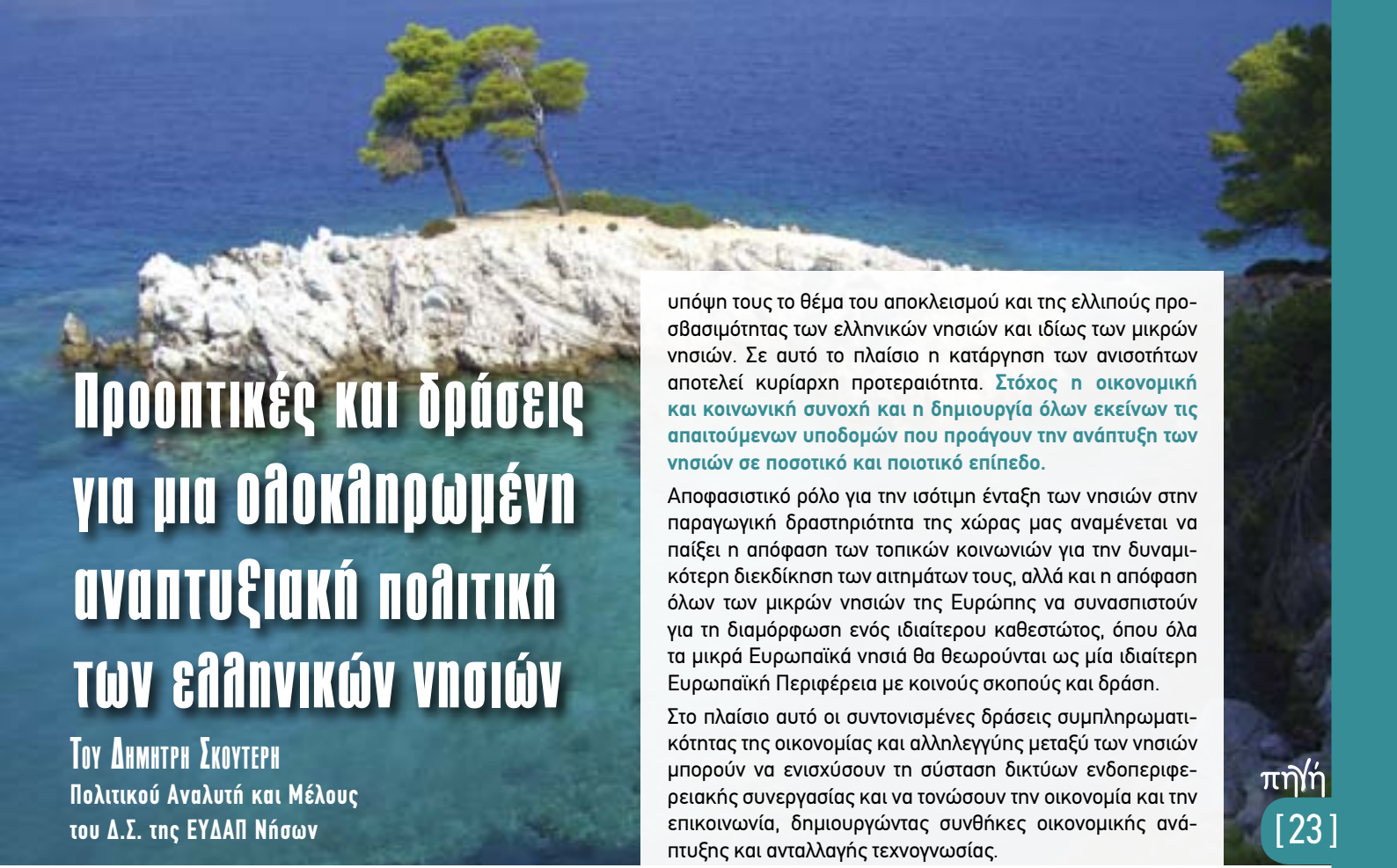

και δεν χρηματοδοτείται από το Κράτος, αλλά αντιθέτως το Κράτος χρωστάει στην ΕΥΔΑΠ αρκετά εκατομμύρια ευρώ.

Όλοι εμείς οι εργαζόμενοι θα πρέπει να συμμετέχουμε σε δράσεις που αποσκοπούν στην ενημέρωση των εμπλεκόμενων φορέων, να αναδείξουμε την κρισιμότητα των υποδομών μας, να δημιουργήσουμε **ένα κοινό ρεύμα εργαζομένων – καταναλωτών – φορέων που θα αντισταθεί στο επερχόμενο ξεπούλημα της δημόσιας και κοινωνικής ΕΥΔΑΠ.**

Ο Σύλλογος Μηχανικών συμβάλλοντας σε αυτή την προσπάθεια συνέταξε ενημερωτικό έντυπο στο οποίο επιχειρήθηκε να αποτυπωθεί η σημερινή εικόνα της ΕΥΔΑΠ με τεχνοκρατικά και ανθρώπινα στοιχεία αλλά και οι επιπτώσεις από ενδεχόμενη ιδιωτικοποίησή της. Η διανομή του σχετικού εντύπου έγινε σε έντυπη και ηλεκτρονική μορφή σε κόμματα, βουλευτές, φορείς, ΜΜΕ, εκκλησία, δήμους, περιφέρειες, κλπ. και διαπιστώθηκε μεγάλη ανταπόκριση και ενδιαφέρον από όλους.

Όλοι μαζί οφείλουμε να αντιδράσουμε στη σχεδιαζόμενη ιδιωτικοποίηση της ΕΥΔΑΠ έτσι ώστε ο καταναλωτής να συνεχίζει να απολαμβάνει αδιαλείπτως το νερό σε άριστη ποιότητα με επάρκεια και σε χαμηλή τιμή.

Προοπτικές και δράσεις για μια ολοκληρωμένη αναπτυξιακή πολιτική των ελληνικών νησιών

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΣΚΟΥΤΕΡΗ
Πολιτικού Αναλυτή και Μέλους
του Δ.Σ. της ΕΥΔΑΠ Νήσων

Στη σημερινή παγκοσμιοποιημένη οικονομία ο σχεδιασμός και η υλοποίηση μιας αναπτυξιακής πολιτικής οφείλει να ενσωματώνει και να αξιοποιεί όλους τους παραγωγικούς τομείς της οικονομίας. Στο πλαίσιο αυτό η αειφόρος και βιώσιμη ανάπτυξη των ελληνικών νησιών και η ισότιμη ένταξή τους στον συνολικότερο αναπτυξιακό σχεδιασμό της χώρας αποτελεί έναν φιλόδοξο, αλλά υλοποιήσιμο στόχο.

Οι πολιτικές, οικονομικές, κοινωνικές και τεχνολογικές συνθήκες, που επικρατούν σήμερα, αν αξιοποιηθούν σωστά με βάση ένα συνεπή σχεδιασμό, μπορούν να οδηγήσουν **στην επίτευξη του οράματος της ολιστικής ανάπτυξης των ελληνικών νησιών και την ανάδειξή τους σε σημαντικές παραγωγικές δυνάμεις της χώρας μας.**

Η ελκυστικότητα των ελληνικών νησιών, το απaráμιλλο δομημένο φυσικό και ανθρωπογενές περιβάλλον τους, ο πολιτισμός τους και το πλήθος των ιδιαιτεροτήτων που τα χαρακτηρίζουν και δίνουν περιεχόμενο στον όρο νησιωτικότητα προσδιορίζουν τους όρους και τις συνθήκες ανάπτυξης τους.

Η πολυτομεακή ανάπτυξη των νησιωτικών περιφερειών προϋποθέτει την διαμόρφωση και εφαρμογή εξειδικευμένων πολιτικών για την αντιμετώπιση των νέων προκλήσεων, της κλιματικής αλλαγής, της παραγωγής πράσινης ενέργειας, των δημογραφικών αλλαγών και της μετανάστευσης, λαμβάνοντας υπόψη τα ιδιαίτερα γεωγραφικά χαρακτηριστικά τους. Στόχος ο μακροχρόνιος σχεδιασμός ενός αναπτυξιακού προγράμματος που λαμβάνει υπόψη του όλους τους παράγοντες κι όλα τα δεδομένα και μετατρέπει την ιδιαιτερότητα σε αναπτυξιακό μοχλό χάρη στη συνέργεια όλων των τοπικών παραγόντων και δυνάμεων.

Η εκπεφρασμένη βούληση της ελληνικής πολιτικής και πολιτικής ηγεσίας της χώρας για στήριξη και ανάπτυξη των νησιών δημιουργεί αισιοδοξία και διαμορφώνει ένα ευνοϊκό περιβάλλον για την ένταξη των νησιών στον αναπτυξιακό ιστό της χώρας. Επιπλέον, όλοι οι εμπλεκόμενοι Φορείς λήψης αποφάσεων δεσμεύονται βάσει της Συνθήκης της Λισσαβόνας να λαμβάνουν

υπόψη τους το θέμα του αποκλεισμού και της ελλιπούς προ-σβασιμότητας των ελληνικών νησιών και ιδίως των μικρών νησιών. Σε αυτό το πλαίσιο η κατάργηση των ανισοτήτων αποτελεί κυρίαρχη προτεραιότητα. **Στόχος η οικονομική και κοινωνική συνοχή και η δημιουργία όλων εκείνων τις απαιτούμενων υποδομών που προάγουν την ανάπτυξη των νησιών σε ποσοτικό και ποιοτικό επίπεδο.**

Αποφασιστικό ρόλο για την ισότιμη ένταξη των νησιών στην παραγωγική δραστηριότητα της χώρας μας αναμένεται να παίξει η απόφαση των τοπικών κοινωνιών για την δυναμικότερη διεκδίκηση των αιτημάτων τους, αλλά και η απόφαση όλων των μικρών νησιών της Ευρώπης να συνασπιστούν για τη διαμόρφωση ενός ιδιαίτερου καθεστώτος, όπου όλα τα μικρά Ευρωπαϊκά νησιά θα θεωρούνται ως μία ιδιαίτερη Ευρωπαϊκή Περιφέρεια με κοινούς σκοπούς και δράση.

Στο πλαίσιο αυτό οι συντονισμένες δράσεις συμπληρωματικότητας της οικονομίας και αλληλεγγύης μεταξύ των νησιών μπορούν να ενισχύσουν τη σύσταση δικτύων ενδοπεριφερειακής συνεργασίας και να τονώσουν την οικονομία και την επικοινωνία, δημιουργώντας συνθήκες οικονομικής ανάπτυξης και ανταλλαγής τεχνολογίας.

Επιπλέον, **η σύσταση Εθνικού Συμβουλίου Νησιωτικής Ανάπτυξης (ΕΣΝΑ) και η θέσπιση Ειδικού Ταμείου Ανάπτυξης Νησιωτικών Περιοχών** θα αποτελέσουν δύο σημαντικά βήματα σε θεσμικό και οικονομικό επίπεδο με στόχο των εξορθολογισμό των δράσεων και την προσέλκυση κεφαλαίων για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, της επιχειρηματικότητας και της καινοτομίας σε τοπικό επίπεδο.

Προς την κατεύθυνση αυτή σημαντική θα είναι και **η ίδρυση Νησιωτικού Παρατηρητήριου** για την παρακολούθηση της κατάστασης των ελληνικών νησιών, τη μεταφορά των γνώσεων σε θέματα που αφορούν στον νησιωτικό χώρο και την παραγωγή καινοτόμων ιδεών με στόχο την οικονομική και κοινωνική ευημερία.

Επίσης, καθοριστικό ρόλο στον σχεδιασμό και την εφαρμογή της αναπτυξιακής πολιτικής των ελληνικών νησιών αναμένεται να παίξει και η ίδρυση της ΕΥΔΑΠ Νήσων, θυγατρική εταιρεία της ΕΥΔΑΠ. **Η ίδρυση και λειτουργία της ΕΥΔΑΠ Νήσων αποσκοπεί στη βελτιστοποίηση της τεχνικής και οικονομικής διαχείρισης των υδατικών πόρων και του δικτύου ύδρευσης και αποχέτευσης των νησιών με έμφαση στην ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών, στην προστασία του περιβάλλοντος και την ανάπτυξη των αντίστοιχων περιοχών.**

Η βιώσιμη και ισόρροπη ανάπτυξη των ελληνικών νησιών προϋποθέτει τη λήψη στοχευμένων μέτρων για την δημιουργία αναγκαίων υποδομών και έργων, την ανάπτυξη δομών στήριξης της επιχειρηματικότητας και την εφαρμογή διαφοροποιημένων πολιτικών που λαμβάνουν υπόψη τους τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά κάθε περιοχής. Η ανάληψη βέβαια πρωτοβουλιών, προκειμένου να χρηματοδοτηθούν αναπτυξιακές νησιωτικές πολιτικές έχει ως προαπαιτούμενο τη διαβούλευση με τις τοπικές κοινωνίες και τη διασφάλιση της συμμετοχής τους, αλλά και τη δέσμευση από όλους τους εμπλεκόμενους φορείς για την ανάληψη της αναγκαίας δράσης με σκοπό την επίτευξη των επιθυμητών στόχων.

πηγή

[23]

Ανανεώσιμη πηγή ενέργειας είναι αυτή που αναπαράγεται διαρκώς εκ της φυσικής διαδικασίας και συνεπώς όσο και αν καταναλώνεται, δεν εξαντλείται λόγω της διαδικασίας συνεχούς αναπαραγωγής. Οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας είναι πολλές και χωρίζονται σε αβλαβείς και σε κάποιες που έχει διαπιστωθεί ότι είναι εμμέσως επιβλαβείς για το ανθρώπινο είδος.

Στις αβλαβείς περιλαμβάνονται:

- ο αέρας, ο ήλιος, οι υδατοπτώσεις, η γεωθερμία, ο κυματισμός της θάλασσας
- τα σκουπίδια, τα αστικά λύματα, τα κτηνοτροφικά λύματα, τα υπολείμματα καλλιέργειών, όπως βαμβάκι
- το υδρογόνο που παράγεται από ηλεκτρικό ανανεώσιμης πηγής, η ξυλεία που επιβάλλεται να απορριφθεί στην καλλιεργητική διαδικασία
- όλα τα προϊόντα των σκουπιδιών και των λυμάτων (λ.χ. βιοαέριο από αστικά λύματα ή σκουπίδια ή κτηνοτροφικά λύματα ή υπολείμματα καλλιέργειών, η θερμότητα από αστικά λύματα και τα καύσιμα από τηγανισμένα έλαια (γνωστά ως βιοντήζελ).

Στις εμμέσως επιβλαβείς περιλαμβάνονται πηγές που αν χρησιμοποιηθούν θα προκαλέσουν πρόβλημα στην τροφική αλυσίδα ή στην φυσική ισορροπία. Τα προβλήματα που δημιουργούν έχουν καταγραφεί, αλλά οι κανόνες που πρέπει να τις διέπουν δεν έχουν ακόμα προσδιοριστεί.

Τρεις είναι οι κυριότερες κατηγορίες:

- Η παραγωγή βιοκαυσίμων, κυρίως αιθανόλης, από τροφικές καλλιέργειες όπως καλαμπόκι ή ζαχαρότευτλα. Το 2006 υπήρξε παγκοσμίως ρεύμα τέτοιων καλλιέργειών, αλλά σταμάτησε διότι οι τροφικές καλλιέργειες πρέπει πρώτα να εξυπηρετούν τις διατροφικές ανάγκες των ανθρώπων και μετά να χρησιμοποιούνται για παραγωγή βιοκαυσίμων. Ο πλανήτης έχει διατροφικό πρόβλημα και δεν είναι δυνατό να καλλιεργείται καλαμπόκι για αιθανόλη και να μένουν άνθρωποι υποσιτισμένοι.
- Η παραγωγή βιοκαυσίμων από μη τροφικές καλλιέργειες όπως σόργο, τριφύλλι κτλ. Και εδώ κανονικά πρέπει πρώτα να ικανοποιηθούν οι διατροφικές ανάγκες και στον περισευούμενο χώρο να καλλιεργούνται τέτοιου είδους φυτά.

- Η καλλιέργεια δέντρων (ή η ακατάσχετη υλοτομία) προς παραγωγή καυσόξυλων. Οι δασικές εκτάσεις πρέπει να προσδιοριστούν και να φυτευτούν. Η καλλιέργεια δέντρων πρέπει να γίνεται σε μη δασικές εκτάσεις, αφού τα δάση επιβάλλεται να υπάρχουν και να συγκρατούν το χώμα σε έντονες βροχοπτώσεις.

Συνεπώς η χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας της πρώτης ομάδας επιβάλλεται να γίνεται ακολουθώντας συγκεκριμένους και κοινά αποδεκτούς χωροταξικούς κανόνες. Για τη δεύτερη ομάδα επιβάλλεται χρήση με φειδώ και μετά από πολύ αυστηρούς κανόνες και αποτελεί παγκοσμίως ένα ανοικτό ζήτημα.

Γιατί πρέπει να χρησιμοποιούνται οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας;

Το περιβάλλον επιβαρύνεται με τη χρήση συμβατικών καυσίμων (φαινόμενο θερμοκηπίου και απρόβλεπτες κλιματικές αλλαγές) και επιπλέον τα ανωτέρω καύσιμα κάποτε θα εξαντληθούν. Επειδή αυτή η κλιματική επιβάρυνση δε μπορεί να ανατραπεί στηριζόμενοι στον πατριωτισμό των ανθρώπων και των κυβερνήσεων, το νομικό πλαίσιο **υποχρεώνει πλέον τους ρυπαίνοντες να πληρώνουν και δίνει την ευκαιρία στους χρησιμοποιούντες ανανεώσιμες πηγές ενέργειας να εισπράττουν**. Με βάση την αρχή αυτή έχουν γίνει νομοθετικές παρεμβάσεις, κυρίως σε Ευρωπαϊκό επίπεδο. **Οι σημαντικότερες είναι οι ακόλουθες:**

- Κάθε κράτος της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει συγκεκριμένο στόχο να παράγει ποσοστό της συνολικής του ηλεκτρικής ενέργειας από Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας (π.χ. το 2020 να παράγει το 20%, το 2030 το 30%).
- Από 1-1-2012 όλα τα αεροπλάνα που ίπτανται στον εναέριο χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να πληρώνουν τέλη ανάλογα με τις εκπομπές καυσίμων που λαμβάνουν χώρα στο χρόνο πτήσης σε αυτόν τον εναέριο χώρο. Αυτό έχει προκαλέσει τις σφοδρές αντιδράσεις πολλών Αμερικανικών και Ασιατικών Αερογραμμών. Πρόσφατα διαβάσαμε ότι Κινεζικές εταιρείες σκέπτονται να ακυρώσουν παραγγελίες αεροσκαφών Airbus διότι είναι Ευρωπαϊκά και η Ευρωπαϊκή Ένωση επιβάλλει αυτό το φόρο. Ο γνωστός σερ Ρίτσαρντ Μπράνσον, ιδιοκτήτης της Virgin

Airways, πειραματίζεται με βιοκαύσιμα στα αεροσκάφη διότι το βλέπει ως τη μελλοντική λύση.

- Όσον αφορά τα νέας τεχνολογίας πετρελαιοκίνητα οχήματα, το βιοντίζελ καλύπτει τις νεότερες προδιαγραφές εκπομπών Euro 6 και μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως καύσιμο αναμεμιγμένο με πετρέλαιο κίνησης που έχει τις προεπιβλεπόμενες προδιαγραφές για τους ανωτέρω κινητήρες. Ελπίζουμε ότι θα υπάρξει κίνηση παραγωγής του σε μεγάλες ποσότητες!
- Από 1-1-2013 αρχίζει σε πλήρη μορφή **το χρηματιστήριο ρύπων στο οποίο πάλι ο ρυπαίνων πληρώνει, που σημαίνει με απλά λόγια ότι:**
- Οι εταιρείες που έχουν μονάδες καύσης συμβατικών καυσίμων με θερμική ισχύ άνω των 25 MW λαμβάνουν (αν τις δηλώσουν έγκαιρα) από το Κράτος κάποια δωρεάν δικαιώματα για τις ποσότητες αερίων θερμοκηπίου (λ.χ. διοξειδίου του άνθρακα) που εκπέμπουν κάθε χρόνο. Αν οι πραγματικές ποσότητες αερίων θερμοκηπίου που εκπέμπονται είναι λιγότερες από τα δωρεάν δικαιώματα, η εταιρεία πωλεί το περίσσευμα στο χρηματιστήριο ρύπων. Αν όμως είναι περισσότερες, αναγκάζεται να αγοράζει το έλλειμμα από το χρηματιστήριο ρύπων.
- Τα δωρεάν δικαιώματα ισχύουν σε πλήρη μορφή για το έτος 2013, αλλά κάθε έτος μετά μειώνονται κατά 10% σε σχέση με το 2013, δηλαδή το 2014 θα είναι το 90% αυτών του 2013, το 2015 το 80% αυτών του 2013 κ.ο.κ. μέχρι και το 2020. Αυτό σημαίνει σε απλά λόγια ότι ακόμα και αν τα πρώτα χρόνια η εταιρεία έχει περίσσευμα και πωλεί, τα επόμενα χρόνια πιθανότατα θα έχει έλλειμμα και θα αναγκαστεί να αγοράζει.
- Οι μονάδες καύσης ανανεώσιμων πηγών ενέργειας (λ.χ. μονάδες καύσης βιοαερίου) δεν υποχρεούνται να πληρώνουν δικαιώματα για τα αέρια που εκπέμπουν. Άρα, ακόμα και αν λειτουργούν 24 ώρες το 24ωρο, 365 μέρες το χρόνο, δε δημιουργούν καμία αρνητική επίπτωση στην εταιρεία. Αντίθετα, αν βρίσκονται στον ίδιο χώρο με μονάδες καύσης συμβατικού καυσίμου, συνυπολογίζονται και η εταιρεία λαμβάνει περισσότερα δωρεάν δικαιώματα.

Αυτό ακριβώς αναμένεται στην ΕΥΔΑΠ για τις μονάδες καύσης του Κέντρου Επεξεργασίας Λυμάτων Ψυττάλειας. Έχουν δηλωθεί και οι μονάδες καύσης φυσικού αερίου και οι μονάδες βιοαερίου και προσδοκούνται περισσότερα δωρεάν δικαιώματα αφού θα συνυπολογιστούν και οι μονάδες βιοαερίου.

Βλέπουμε λοιπόν ότι η σωστή χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, αν εφαρμοστεί σε παγκόσμια κλίμακα θα λύσει τα περισσότερα κλιματικά προβλήματα που παρατηρούνται σήμερα. Τονίζεται ότι η σωστή τους χρησιμοποίηση αποτελεί μία σύνθετη στην εφαρμογή της διαδικασία. Τα προηγούμενα χρόνια η χρήση εξαντλήσιμων πηγών ενέργειας ήταν λιγότερο σύνθετη και γι αυτό χρησιμοποιήθηκε κατά κόρον προκαλώντας τα γνωστά προβλήματα. Η εφαρμογή της σύνθετης διαδικασίας χρήσης ανανεώσιμων πηγών ενέργειας είναι το μεγάλο στοίχημα για την ανθρωπότητα.

Εγκαταστάσεις ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στην ΕΥΔΑΠ ΑΕ

Η ΕΥΔΑΠ ΑΕ άρχισε να εμπλέκεται με τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας από το 1999. **Οι κύριες δραστηριότητες είναι οι εξής:**

- Λειτουργούν ήδη μερικά υδροηλεκτρικά κατά μήκος του καναλιού του Μόρνου.
- Λειτουργούν ήδη δύο εγκαταστάσεις παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας και θερμότητας από βιοαέριο στο Κέντρο Επεξεργασίας Λυμάτων Ψυττάλειας, μία στην Α' φάση και μία στη Β' φάση.
- Υπάρχει άδεια παραγωγής και συγκεκριμένη τιμή πώλησης ηλεκτρικής ενέργειας για ένα φωτοβολταϊκό πάρκο ισχύος 1,97 MW σε τμήμα του οικοπέδου της στις Αχαρνές. Αυτό μπορεί να υλοποιηθεί με διάφορους τρόπους και έχει προταθεί από την Υπηρεσία Ενέργειας τρόπος που δε θα επιβαρύνει οικονομι-

κά την ΕΥΔΑΠ αλλά αντίθετα θα της επιφέρει έσοδα. Αναμένεται η καταφατική ή αρνητική Απόφαση του Δ.Σ. για την υλοποίησή του.

Γενικά η ύπαρξη εγκαταστάσεων παραγωγής ενέργειας από ΑΠΕ επιβάλλεται και για την ομαλή λειτουργία του περιβάλλοντος και για την αποφυγή πληρωμής προστίμων από τη χώρα που θα συμβεί, αν δεν υλοποιηθούν οι στόχοι που αναφέραμε παραπάνω και τους οποίους έχει υπογράψει.

Σημειώνεται ότι στην Ελλάδα υπάρχει πολύπλοκο αδειοδοτικό νομικό πλαίσιο γενικώς, κάτι που ισχύει και για τα έργα ΑΠΕ. Αυτό συνεπάγεται αυξημένη δυσκολία από τη σύλληψη ενός έργου μέχρι την οριστική του αδειοδότηση, διαδικασία επίπονη που συνήθως διαρκεί χρόνια. Είναι κεφαλαιώδους σημασίας η γνώση όλου του σχετικού νομικού πλαισίου με όλες τις κατά καιρούς αναμορφώσεις, που είναι αρκετές, και η συντονισμένη δράση όλων των εμπλεκόμενων Υπηρεσιών της ΕΥΔΑΠ Α.Ε. έτσι ώστε η πορεία υλοποίησης και αδειοδότησης να είναι όσο το δυνατόν πιο σύντομη και χωρίς νομικά προβλήματα.

Ειδικά όσον αφορά την ΕΥΔΑΠ ΑΕ, η ύπαρξη έργων ΑΠΕ ενισχύει το εταιρικό της προφίλ, μειώνει το ενεργειακό της αποτύπωμα και αναδεικνύει την κοινωνική της ευθύνη. Η ύπαρξη και σωστή λειτουργία των ανωτέρω έργων είναι επιβεβλημένη και για τεχνικούς λόγους δεδομένης της μεγάλης παραγωγής βιοαερίου στο Κέντρο Επεξεργασίας Λυμάτων Ψυττάλειας και των σημείων υδατοπτώσεων κατά μήκος του καναλιού του Μόρνου όπου πριν τα υδροηλεκτρικά υπήρχαν εγκαταστάσεις καταστροφής ενέργειας. Αν λοιπόν δεν υπήρχαν οι εγκαταστάσεις βιοαερίου στην Ψυττάλεια, αυτό θα καιγόταν σε δαυλούς επιβαρύνοντας το περιβάλλον. Αν δεν υπήρχαν τα υδροηλεκτρικά, θα γινόταν καταστροφή ενέργειας, οπότε δεν θα παραγόταν ηλεκτρική ενέργεια και θα επιβαρυνόταν θερμικά το περιβάλλον.

Επιβάλλεται ο σχεδιασμός και η υλοποίηση νέων έργων ΑΠΕ τα επόμενα χρόνια λαμβάνοντας πάντα υπόψη και την ταμειακή ρευστότητα της ΕΥΔΑΠ ΑΕ και τους όποιους περιορισμούς και συνθετότητες του αδειοδοτικού νομικού πλαισίου.

Το Φράγμα του Μαραθώνα ανοίγει και πάλι τις πύλες του!

ΤΗΣ ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΚΟΛΛΙΑ
Διεύθυνση Δημοσίων Σχέσεων
και Επικοινωνίας

Μετά την επιτυχή διοργάνωση των εκδηλώσεων το 2010 η ΕΥΔΑΠ ανοίγει και πάλι τις πύλες του εντυπωσιακού Φράγματος του Μαραθώνα και γιορτάζει την Παγκόσμια Ημέρα Περιβάλλοντος από τις 8 έως και τις 10 του Ιουνίου 2012. Ο εορτασμός της επετείου περιλαμβάνει ένα πλούσιο πρόγραμμα εκδηλώσεων με τη συμμετοχή παιδιών, βιντεοπροβολή, αλλά και την πραγματοποίηση ενός ενδιαφέροντος event, προβάλλοντας ένα σαφές κι ελπιδοφόρο μήνυμα: «Καταστροφολογία τέλος, ώρα για δράση».

Πέρα από τον επετειακό χαρακτήρα των εκδηλώσεων στόχος είναι η διάχυση ενός μηνύματος αισιοδοξίας, ότι δηλαδή σε καιρούς χαλεπούς **η προσωπική και συλλογική ευαισθητοποίηση, η εγρήγορση της νέας γενιάς, η αλληλεγγύη και η συνένωση όλων των δυνάμεων μπορούν να αποτελέσουν τον κινητήριο μοχλό για να θέσουμε τις βάσεις για ένα ασφαλές περιβάλλον, που θα μας επιτρέπει να ατενίζουμε με αισιοδοξία και δύναμη το μέλλον.**

Η εκδήλωση αναμένεται να δώσει νέα πνοή στον ιστορικό περιβάλλοντα χώρο των εγκαταστάσεων του Φράγματος που ακόμα φέρει τα σημάδια των καταστροφικών πυρκαγιών του 2009, αναδεικνύοντας ταυτόχρονα την περιβαλλοντική και πολιτιστική ευαισθησία της Εταιρείας.

Στον χώρο των εκδηλώσεων θα πραγματοποιηθεί το διαδραστικό παιχνίδι «Πράκτορες του Πλανήτη» -για μικρούς και μεγάλους- το οποίο επεξεργάστηκε ο συνάδελφος και σκηνοθέτης Γ. Σαχίνης. Η συγκεκριμένη δραστηριότητα είναι ένα παιχνίδι προσομοίωσης του φυσικού και του ανθρώπινου κύκλου νερού από το φράγμα μέχρι και την επαναχρησιμοποίηση των επεξεργασμένων λυμάτων. Η υλοποίησή του εκμεταλλεύεται και αξιοποιεί δημιουργικά τις κτηριακές εγκαταστάσεις στη βάση του Φράγματος Μαραθώνα και έχει ως στόχο την εκπαίδευση των παιδιών, αλλά και την περιβαλλοντική τους ευαισθητοποίηση στη διαχείριση του κύκλου του νερού.

Το εκπαιδευτικό πρόγραμμα οργανώνεται και υλοποιείται από την αναγνωρισμένη από το Υπουργείο Παιδείας Μη Κυβερνητική Οργάνωση (ΜΚΟ) «Πράκτορες του Πλανήτη». **Το παιχνίδι και οι δραστηριότητες «Πράκτορες του Πλανήτη» διαρθρώνονται και εξελίσσονται μέσω ποικίλων «αποστολών», όπου το κάθε παιδί μυείται στο ρόλο ενός μυστικού πράκτορα με στόχο να σώσει τη Γη, πρασινίζοντας πρώτα τον άμεσο χώρο γύρω του και μετά το ευρύτερο περιβάλλον του.**

Ενθαρρύνοντας την παιδική δημιουργικότητα και φαντασία το πρόγραμμα επιχειρεί να αφυπνίσει τα παιδιά στο μείζον πρόβλημα της προστασίας του περιβάλλοντος και ταυτόχρονα τα

κιντοποιεί, προκειμένου να αναλάβουν δράση και να γίνουν πιο ενεργά μέσα από την εφαρμογή ενός «πράσινου κώδικα συμπεριφοράς» σε καθημερινή βάση για την ορθολογική χρήση του νερού. Στη δράση θα συμμετάσχουν τμήματα σχολείων και άλλων παιδικών τμημάτων που θα οργανώσει η ΜΚΟ.

Οι εκδηλώσεις ολοκληρώνονται καθημερινά με την παρουσία καλλιτεχνικού δρώμενου που περιλαμβάνει καταρρίχηση ενός νεαρού άντρα στο Φράγμα και βιντεοπροβολή στις τρεις πλευρές του ναΐσκου που βρίσκεται στη βάση του Φράγματος και αποτελεί αντίγραφο του Θησαυρού που είχαν αφιερώσει οι Αθηναίοι στο Μαντείο των Δελφών για τη μεγάλη νίκη που πέτυχαν το 490 π.Χ. εναντίον των Περσών. Ο καταρριχώμενος άνδρας με τη βοήθεια ενός μηχανισμού σχοινιών θα «ντύσει» με κισσό τον ναΐσκο, στις πλευρές του οποίου θα προβάλλονται σκηνές καταστροφής από τον πλανήτη, σε μια προσπάθεια να δείξει πως η ζωή γεννιέται μέσα από τα συντρίμια.

Πρόκειται για ένα εντυπωσιακό δρώμενο που αναδεικνύει την «Ηράκλεια δύναμη» που κρύβει η αισιοδοξία και η δύναμη του ανθρώπου. Το δρώμενο έχει ως στόχο να ευαισθητοποιήσει το κοινό, προβάλλοντας ένα ελπιδοφόρο μήνυμα, την αναγέννηση μέσα από τις στάχτες ενός καινούριου κόσμου, όπου ο άνθρωπος θα καθίσταται δημιουργός δύναμη και εγγυητής ενός ασφαλούς και βιώσιμου μέλλοντος.

Το καθημερινό πρόγραμμα των τριήμερων εκδηλώσεων θα περιλαμβάνει επίσης επίσκεψη στο Μουσείο του Φράγματος, υπαίθρια έκθεση φωτογραφίας, βιντεοπροβολή των έργων κατασκευής του φράγματος και προβολή του βραβευμένου βίντεο από την αντίστοιχη δράση της ΕΥΔΑΠ το 2010.

Το νερό είναι η κληρονομιά μας και η κυρίαρχη ζωτική δύναμη στον πλανήτη. Μέσα από τις πρωτίτες του μεταμορφώσεις κυοφορεί κάθε μορφή ύπαρξης και διασφαλίζει την επιβίωση του ανθρώπου. Προστατεύοντας το διασφαλίζουμε την αρμονική μας συνύπαρξη με το φυσικό περιβάλλον και δημιουργούμε μια πολύτιμη παρακαταθήκη για τα παιδιά μας.

Κανονισμός Αλληλογραφίας: Ένα εργαλείο για να επικοινωνούμε καλύτερα!

ΤΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΣ ΓΚΑΜΑΛΕΤΣΟΥ

Προϊσταμένης Υπηρεσίας Εταιρικών
Ανακοινώσεων - Διεύθυνση Δημοσίων
Σχέσεων και Επικοινωνίας

Η μέχρι σήμερα γραπτή επικοινωνία, τόσο εντός της ΕΥΔΑΠ όσο και μεταξύ της Εταιρείας και τρίτων, βασιζόταν σε ένα πολυδιάσπαρτο σύστημα εγκυκλίων και αποφάσεων, που μόνο σε περιορισμένο βαθμό εξυπηρετούσαν τις ανάγκες επικοινωνίας της και διασφάλιζαν την ενιαία εταιρική της εικόνα. Τα προβλήματα που παρουσιάζονταν από την απουσία ενός ενιαίου συστήματος γραπτής υπηρεσιακής επικοινωνίας ήταν ποικίλα: πολυσέλιδες εισηγήσεις προς το Διοικητικό Συμβούλιο, ελλιπής ανάλυση δομικών στοιχείων υπηρεσιακών εγγράφων, πολυμορφία υπηρεσιακών εγγράφων χωρίς ενιαία εταιρική ταυτότητα και τρόπο γραφής, κ.ο.κ.

Προκειμένου να αντιμετωπιστούν τα ανωτέρω προβλήματα, τον Ιούνιο του 2011 συστάθηκε Επιτροπή Κατάρτισης Κανονισμού Υπηρεσιακής Αλληλογραφίας με απόφαση του Διευθύνοντος Συμβούλου, η οποία εργάστηκε για την ανάπτυξη ενός ενιαίου συστήματος γραπτής υπηρεσιακής επικοινωνίας, που να ανταποκρίνεται στις σύγχρονες επιχειρησιακές ανάγκες και να αντικατοπτρίζει τη σύγχρονη εταιρική κουλτούρα της ΕΥΔΑΠ.

Ποια είναι όμως τα οφέλη που εξασφαλίζει η θεσμοθέτηση ενός ενιαίου συστήματος γραπτής επικοινωνίας; Καταρχάς, λειτουργεί ως προστατευτική ασπίδα και ενισχύει την εταιρική ταυτότητα, προφυλάσσοντας την εικόνα της Εταιρείας τόσο προς το εσωτερικό όσο και προς το εξωτερικό κοινό.

Επιπλέον, η ενιαία γραπτή επικοινωνία αποτελεί

βάση για ανάπτυξη κοινής και ενδυναμωμένης εταιρικής κουλτούρας που στηρίζεται στους πυλώνες του εκσυγχρονισμού, της εξωστρέφειας και της πελατοκεντρικής φιλοσοφίας.

Τέλος, ένα τέτοιο σύστημα εξασφαλίζει την ομοιογένεια αλλά και την ταχύτητα στη σύνταξη και διακίνηση των υπηρεσιακών εγγράφων, περιορίζοντας τη σπατάλη χρόνου για την αναζήτηση της καταλληλότερης μορφής ενός εγγράφου συγκεκριμένου σκοπού.

Για την κατάρτιση του Κανονισμού, λήφθηκε υπόψη η ταχύτητα της επικοινωνίας και ανταπόκρισης μεταξύ διαφόρων οργανωτικών μονάδων, όπως και η μείωση της γραφειοκρατίας με άμεσο στόχο την ενίσχυση του επιπέδου εξυπηρέτησης του εσωτερικού και του εξωτερικού πελάτη. Με άλλα λόγια, ο Κανονισμός καθιερώνει κανόνες για την τυποποίηση της μορφής των συνήθων εγγράφων αλληλογραφίας της ΕΥΔΑΠ και περιλαμβάνει οδηγίες που διέπουν την κατάρτιση και διακίνησή τους, εξυπηρετώντας την ταχύτητα διεκπεραίωσης των διαφόρων υπηρεσιακών θεμάτων.

Κατά τη σύνταξη του Κανονισμού, λήφθηκαν επιπλέον υπόψη τα νέα τεχνολογικά δεδομένα στην κειμενογράφηση. Κατά συνέπεια, ο Κανονισμός αποτελεί εργαλείο σύγχρονο και εναρμονισμένο με τις τεχνικές δυνατότητες που παρέχουν τα προγράμματα κειμενογράφησης και επεξεργασίας με χρήση Η/Υ (Microsoft Word), διευκολύνοντας σημαντικά τον χρήστη κατά τη σύνταξη του υπηρεσιακού εγγράφου.

Το αποτέλεσμα λοιπόν ανταποκρίνεται στις ανάγκες γραπτής επικοινωνίας της Εταιρείας, δημιουργώντας για τα στελέχη ένα ενιαίο πλαίσιο σύνταξης, μορφοποίησης, επικύρωσης και διακίνησης υπηρεσιακών εγγράφων με τρόπο αποτελεσματικό και γρήγορο.

Κλείνοντας, αξιοσημείωτο είναι να αναφερθεί ότι ο Κανονισμός αποτελεί ένα εργαλείο ζωντανό, το οποίο πρέπει να αναπροσαρμόζεται στις ανάγκες των χρηστών του και να εξυπηρετεί τις υπηρεσιακές ανάγκες με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Για το σκοπό αυτό, προβλέπεται η τακτική αναθεώρησή του, μέσα από τα σχόλια και τις παρατηρήσεις των συντακτών. Προκειμένου να εξυπηρετηθεί η ανάγκη αυτή, έχει προβλεφθεί η αρμοδιότητα συγκέντρωσης τέτοιων παρατηρήσεων και σχολίων στην Υπηρεσία Οργανωτικής Διάρθρωσης. Τέλος, οι χρήστες μπορούν να χρησιμοποιούν και το email kanonismos_allilografias@eydap.gr προκειμένου να αποστέλλουν ακόμα πιο άμεσα τις ερωτήσεις ή τις παρατηρήσεις τους.

- › Εγκρίθηκε από το Διοικητικό Συμβούλιο η σύναψη σύμβασης με τις κάτωθι Κλινικές: Γενική Κλινική Μελισσουργός, Γενική Κλινική Euromedica, Αττικό Θεραπευτήριο, Βιοκλινική Πειραιά, Κλινική Γεωργίου Γιάκου, Μητέρα, Μητροπολιτικό Θεραπευτήριο, Κλινική Παναγία η Οδηγήτρια, Πειραιϊκό Θεραπευτήριο, Νεφρολάι, Ψυχιατρική Κλινική Θεραπευτήριο Αθήνα Βριλησίων, Ευρωκλινική Αθηνών, Κλινική ο Ιπποκράτης, Γενική Κλινική Αθήνα Νέα Αίγλη, Κλινική Γαληνός
- › Το Διοικητικό Συμβούλιο ενέκρινε την απασχόληση 60 φοιτητών των ΤΕΙ διαφόρων ειδικοτήτων στις εγκαταστάσεις της Εταιρείας για το έτος 2012, προκειμένου να πραγματοποιήσουν την εξάμηνη πρακτική τους εξάσκηση.
- › Εγκρίθηκε από το Διοικητικό Συμβούλιο το Σχέδιο Προγραμματικής Σύμβασης μεταξύ ΕΥΔΑΠ και Περιφέρειας Αττικής για την υλοποίηση του έργου «Επεξεργασία και επαναχρησιμοποίηση Εκροών Κέντρου Επεξεργασίας Λυμάτων Ψυττάλειας».
- › Το Διοικητικό Συμβούλιο ενέκρινε το σχέδιο σύμβασης μεταξύ ΕΥΔΑΠ και Δήμο Κορυδαλλού καθώς επίσης και του Δήμου Βύρωνα για τη ρύθμιση παλαιών οφειλών και την είσπραξη τρεχουσών οφειλών των ανωτέρω Δήμων.
- › Εγκρίθηκε από το Διοικητικό Συμβούλιο το προσύμφωνο Προγραμματικής Σύμβασης μεταξύ ΕΥΔΑΠ και Δήμου Μεγαρέων για την ανάληψη της διαχείρισης τμήματος του δικτύου ύδρευσης της Δημοτικής Ενότητας Μεγαρέων του Δήμου από την ΕΥΔΑΠ.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Επιμέλεια: **ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΑΔΙΚΗ**

Διεύθυνση Δημοσίων
Σχέσεων και Επικοινωνίας

Σε επιστολή του προς τη Διεύθυνση Δικτύου Αποχέτευσης, ο Διοικητής της Σχολής Εθνικής Άμυνας αναφέρει:

«Ευχαριστούμε θερμά την ΕΥΔΑΠ για την άμεση ανταπόκρισή της στο αίτημά μας για αποκατάσταση βλάβης στο δίκτυο ακαθάρτων της Σχολής. Θα ήθελα να εκφράσω την ικανοποίησή μου για όλο το συμμετέχον στο υπόψη έργο προσωπικό σας με ιδιαίτερη μνεία στους επιβλέποντες του έργου κ.κ. **Σ. Αγιοστρατίτη** και **Ι. Σοβατζή** οι οποίοι μη φειδόμενοι χρόνου, συνετέλεσαν τα μέγιστα στην έγκαιρη ολοκλήρωση των εργασιών».

Ο Διευθυντής του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου Αττικής σε επιστολή του προς την ΕΥΔΑΠ αναφέρει:

«Αγαπητοί φίλοι του Καλειδοσκοπίου, θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε θερμά εσάς, καθώς και τους φίλους στην ΕΥΔΑΠ, οι οποίοι είχαν την ευγενή καλοσύνη και αλληλεγγύη να δωρίσουν έναν ηλεκτρονικό υπολογιστή σε εσάς και εν συνεχεία εσείς σκεπτόμενοι τις ανάγκες που έχει ένας χώρος ψυχικής υγείας να τον δωρίσετε σε εμάς, τον οποίο θα τον χρησιμοποιήσουμε για την εκπαίδευσή μας. Θα θέλαμε να σας ενημερώσουμε ότι με τον υπολογιστή που μας δωρίσατε εσείς καθώς και η ΕΥΔΑΠ συμβάλλετε σημαντικά στους σκοπούς μας στον τομέα ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης και επαγγελματικής ένταξης των μελών μας».

Σε επιστολή της προς την ΕΥΔΑΠ η Πρόεδρος του Δικτύου για τα Δικαιώματα του Παιδιού αναφέρει:

«Εκ μέρους του Δ.Σ. του Δικτύου για τα Δικαιώματα του Παιδιού και εγώ προσωπικά, σας ευχαριστούμε για την προσφορά των ηλεκτρονικών υπολογιστών με την οποία υποστηρίξατε το εργαστήριο που θέλει να δημιουργεί το Δίκτυο. Οι 6 υπολογιστές που μας έδωσε η ΕΥΔΑΠ θα συμβάλουν στην ανάπτυξη των εκπαιδευτικών και παιδαγωγικών δραστηριοτήτων για τον τεχνολογικό εγγραμματισμό παιδιών και εφήβων της Κοινότητας Αφγανών Προσφύγων στο Μεταξουργείο. Σας ευχαριστούμε ακόμα μια φορά για το αίσθημα κοινωνικής αλληλεγγύης που αντιπροσωπεύει συμβολικά η χειρονομία σας».

Ο πελάτης - καταναλωτής κ. Γεώργιος Παπαγεωργίου σε επιστολή του προς τη Διεύθυνση Δικτύου Ύδρευσης αναφέρει:

«Με την παρούσα επιστολή θα ήθελα να εκφράσω τις ευχαριστίες μου τόσο στον κ. Τσομπανούδη, ο οποίος μετά τις τηλεφωνικές επικοινωνίες που είχα μαζί του κατανόησε το πρόβλημα της χαμηλής πίεσης του νερού, προέβη στις απαραίτητες ενέργειες και τελικά το έλυσε, όσο και στην κα Ευθυμία Καρακατσάνη με την οποία και είχα τηλεφωνικές επικοινωνίες, για τη συμβολή της και τις ενέργειές της στην επίλυση του προβλήματος. Τα παραπάνω στελέχη τιμούν την Εταιρεία και απέδειξαν με τις πράξεις τους ότι πασχίζουν για την επίλυση των σχετικών με την ύδρευση προβλημάτων των πολιτών».

Ο Διοικητής του Κέντρου Προστασίας του Παιδιού Αττικής «Η Μητέρα» σε επιστολή του προς την ΕΥΔΑΠ αναφέρει: «Το Προσωπικό και η Διοίκηση του Κέντρου Προστασίας Παιδιού Αττικής «Η Μητέρα» σας εκφράζουν τις θερμές τους ευχαριστίες για την κοινωνική σας ευαισθησία και το ενδιαφέρον σας για τα παιδιά που φροντίζει και προστατεύει η μονάδα μας. Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο κ. Θ. Λέκκα και τον Διευθύνοντα Σύμβουλο κ. Ν. Μπάρδη οι οποίοι με την εκταμίευση των χρημάτων στην ΕΥΑΕ έδωσαν τη δυνατότητα στον Πρόεδρο της Επιτροπής κ. Ν. Τσίλιρα να προσφέρει στη μονάδα μας είδη που θα αξιοποιηθούν επικουρικά για τις ανάγκες των παιδιών που φροντίζουμε. Η επίσκεψη των εκπροσώπων σας έδωσε μεγάλη χαρά στα παιδιά μας. Θα θέλαμε να σας διαβεβαιώσουμε ότι η προσφορά σας ως έκφραση της κοινωνικής σας αλληλεγγύης, συμβάλλει στη συναισθητική στήριξη των παιδιών μας και στην ενδυνάμωση των στελεχών της μονάδας μας. Ευελπιστούμε ότι θα έχουμε και στο μέλλον τη συνεργασία και τη στήριξή σας στη προσπάθεια βελτίωσης της ποιότητας των συνθηκών διαβίωσης, ανάπτυξης και αποκατάστασης των παιδιών που έχουν ανάγκη κοινωνικής φροντίδας και προστασίας από τη μονάδα μας».

Ο κ. Σωκράτης Σμυρνής, Διαχειριστής πολυκατοικίας στο Παγκράτι σε επιστολή του προς την ΕΥΔΑΠ αναφέρει: «Θα θέλαμε να εκφράσουμε τις θερμές ευχαριστίες μας προς την ΕΥΔΑΠ για την επίλυση της υπερχειλίσης του κεντρικού αγωγού της πολυκατοικίας μας που ταλάνιζε ολόκληρο το τετράγωνο με τα λύματα στα υπόγεια. Εκφράζουμε τον έπαινό μας προς τα κέντρα κλήσεως αλλά και προς όλες τις ομάδες, οι οποίες επέδειξαν υπευθυνότητα, μεθοδικότητα, ζήλο αλλά και ταχύτητα στην αντιμετώπιση του προβλήματος. Είμαστε δε πεισμένοι πως όλο το ενεργό Προσωπικό της ΕΥΔΑΠ ανταποκρίνεται κατά τον ίδιο αντάξιο παντός επαίνου τρόπου γι' αυτό και η εμπιστοσύνη μας θα διατηρείται σ' αυτά τα υψηλά επίπεδα».

ΣΦΗΝΑ

ΕΝΑΣ ΦΙΛΟΣ ΕΦΥΓΕ...

πηγή

[30]

Ένας καλός φίλος έφυγε πρόωρα. Ο γνωστός σε όλους μας **Διευθυντής Νομικών Υπηρεσιών της ΕΥΔΑΠ Διονύσιος Κριθαράς** αμέσως μετά τη συνταξιοδότησή του «έσβησε» αφήνοντας ένα δυσαναπλήρωτο κενό στους οικείους του και στη μεγάλη οικογένεια των απανταχού φίλων του.

Ο Διονύσης ήταν από τους μακροβιότερους Διευθυντές της Εταιρείας και υπηρέτησε με συνέπεια και αντικειμενική κρίση ανεξάρτητα του πολιτικού χρωματισμού των εναλλασσόμενων στο τιμόνι της ΕΥΔΑΠ Διοικήσεων. Σταθερός στο γράμμα του Νόμου, βαθύς γνώστης των εταιρικών διαδικασιών προσυπέγραφε όλες τις αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου εγγυώμενος τη νομιμότητά τους. Κανείς όλα αυτά τα χρόνια δεν αμφισβήτησε την εντιμότητά του και τις νομικές του γνώσεις γι' αυτό και κράτησε επί χρόνια το πηδάλιο της Διεύθυνσής του.

Ανοιχτόκαρδος και κοσμοπολίτης, ευγενικός και προσηνής ήταν πάντα η καρδιά της παρέας σε κάθε κοινωνική εκδήλωση. Θα τον φανταζόμουν μετά τη συνταξιοδότηση του να συνεχίζει τα ταξίδια του στο εξωτερικό μαζί με τη σύντροφο της ζωής του για να γνωρίσει νέες ομορφιές, να αντλήσει νέες εμπειρίες.

Δυστυχώς η κακή μοίρα είχε αλλά σχέδια γι' αυτόν. Να τον «ταξιδέψει» στην αιώνια γαλήνη τόσο πρόωρα, τόσο ανελέητα. **Διονύση!** Θα σε θυμόμαστε πάντα καλοσυνάτο, πάντα γελαστό...

Γ. ΖΟΥΡΙΔΗΣ

Ποιήματα

ΣΤΟΥΣ ΤΡΙΑΚΟΣΙΟΥΣ ΠΑΡΑ ΚΑΤΙ

Λίγο φιλότιμο μωρέ
σε σας εκεί μιλάω
με τις μεγάλες τις κοιλιές
άνετες τσέπες, χαλαρές
φτιαξιά σε ράφτη μάγο.

Σε σας μιλάω ποιητές
φανφάρες και υποκριτές
κάλπικες λίρες στο πουγκί
δεμένες με χρυσό σχοινί.

Σε σας μιλάω σχήματα
του κόσμου τα στοιχήματα
του πάρτα όλα φύγαμε
προφτάσαμε και πήραμε.

Σε σας μιλάω εκτελεστές
θάψατε τις αξίες
μνήματα χωρίς σταυρό
για να καθούν οι αιτίες.

Σε σας μιλάω κι αν μιλώ
το σάλιο μου χαλάω
να θυμηθείτε τη φωνή,
αυτό παρακαλάω.

Μ. ΜΥΛΩΝΑΚΗ

ΚΛΕΨΥΔΡΑ Ο ΧΡΟΝΟΣ ΠΟΥ ΚΥΛΑ

Κλεψύδρα ο χρόνος που κυλά
άμμος τα όνειρά μας
κυλά και δε τον σταματά
της νιότης ο πρώτος έρωτάς μας.

Στη νιότη μου ήτανε αργός
του 'λεγα βιάσου λίγο
ν' ανοίξω τις φτερούγες μου
να φτάσω ως τον ήλιο!

Έφτασα ίσαμε εκεί
που ο νους δε το χωράει
έκοψα ανθούς, μυρίστηκα
ένοιωσα αυτή τη ζάλη.

Πέρασαν χρόνια... έφτασα
κι είπα να ξαποστάσω λίγο
μα τα φτερά μου πέταξαν
για έναν άλλο ήλιο!

Αφιερωμένο με εκτίμηση
στον κύριο Γιώργο Ζουρίδη

Μ. ΜΥΛΩΝΑΚΗ

πηγή
[31]

Λίγα λόγια

Μέσα από αυτές τις λιγοστές γραμμές θα ήθελα να αποχαιρετήσω τον επί 17 χρόνια Διευθυντή μου. Πότε πέρασαν τόσα χρόνια! Χρόνια γεμάτα, χρόνια έντονης δραστηριότητας. Πολλές φορές συμφώνησα ή και διαφώνησα με τις επιλογές του, αλλά παράλληλα διδάχθηκα πολλά από την εμπειρία του.

Παρόλο που κρατάω μόνο τις καλές στιγμές, νιώθω μέσα μου μια γλυκιά θλίψη. Γλυκιά γιατί ξέρω πως είναι πιο ευχαριστημένος, πιο ήρεμος, ελεύθερος να ασχοληθεί με πράγματα που αγαπά. Θλίψη γιατί ένας αποχωρισμός είναι πάντα δύσκολος!

Με βαθιά εκτίμηση!
Ε. ΣΑΔΙΚΗ

Αυτή είναι η πραγματική ΕΥΔΑΠ...

πηγή
[32]

«Κώστα έχω ένα πρόβλημα με τις ρίζες ενός ευκάλυπτου απέναντι από το σπίτι μου στην Αγία Παρασκευή και «γυρίζουν» τα ακάθαρτα στο κτίσμα που βρίσκεται το διαμέρισμά μου». **«Οδός και αριθμός»** μου ανταπαντά. Σημειώνει τα στοιχεία στο κινητό του και απομακρύνεται.

Η στιχομουθία αυτή λαμβάνει χώρα στα «πεταχτά» στην Ημερίδα της ΕΥΔΑΠ στο Ζάππειο Μέγαρο μεταξύ εμένα και του Βουγιουκλάκη.

Την άλλη μέρα φεύγοντας για τη δουλειά αντικρίζω ένα αυτοκίνητο της ΕΥΔΑΠ έξω από το σπίτι. Κάποιος συνάδελφος με αναγνωρίζει και μου λέει:

«Ήρθαμε για αυτοψία του αγωγού με την κάμερα». «Καλή δουλειά παιδιά» ανταπαντώ έχοντας σχεδόν ξεχάσει τη χθεσινή μου κουβέντα με τον Διευθυντή Αποχέτευσης.

Περνούν τρεις ημέρες και ένα πουλμανάκι της ΕΥΔΑΠ μου κλείνει την γκαραζόπορτα. Ταυτόχρονα ένα «θηρίο» Super 2000 κλείνει ερμητικά το δρόμο. «Παιδιά πρέπει να πάω στη δουλειά: Πώς θα φύγω;» Ευγενικά απελευθερώνουν το parking και φεύγω ανάποδα στην πορεία της μονοδρόμησης.

Στις τέσσερις το απόγευμα επιστρέφω και βρίσκω ένα τρίτο βανάκι της ΕΥΔΑΠ να συντροφεύει τα πρωινά αυτοκίνητα. «Τι συμβαίνει παιδιά; Γιατί ακόμα εδώ;» ερωτώ! «Κάναμε ήδη τρεις επισκευαστικές παρεμβάσεις και πρέπει να ολοκληρώσουμε και κατάντη του αγωγού! Βρήκαμε διαδοχικές εμφράξεις από αλλεπάλληλα ριζικά συστήματα» μου απαντούν.

Η δουλειά συνεχίζει αδιάκοπα μέχρι τις 7.30 το απόγευμα και οι συνάδελφοι εκεί, απότομοι. Κάποιος γείτονας κατεβάζει μπύρες λέγοντας: «Παιδιά έτσι για να δροσιστείτε! Σας βλέπω από το πρωί να «παλεύετε» και δεν καταλαβαίνω... Υπάρχει πρόβλημα με το νερό;» «Όχι, όχι είναι θέμα αποχέτευσης» ανταπαντούν οι ΕΥΔΑΠίτες και επιστρέφουν ευγενικά τις μπύρες στον γείτονα. «Δεν πίνουμε σε ώρα εργασίας».

Βλέπω τον **Χρήστο τον Χάχλα** να φοράει τη στολή προστασίας της ΕΥΔΑΠ και τη μάσκα οξυγόνου και να βυθίζεται στο φρεάτιο επισκέψεως. Μέσα στο εταιρικό βαν μπροστά στις τηλεοπτικές κάμερες **ο Γιώργος ο Γιαννακάκης** παρακολουθεί την τοποθέτηση του αυτοκινούμενου κοπτικού το οποίο θα «καθοδηγήσει» ούτως ώστε μετά την κοπή των ριζών να μπορεί να «επιστρώσει» το κατάλληλο υλικό και να δημιουργήσει τη λεγόμενη «κάλτσα» που θα αποκαταστήσει το «τραύμα» του αγωγού. **Ο Πέτρος Καραδήμας** συνεπικουρεί στην προσπάθεια του **Χάχλα** έχοντας παράλληλα επικεντρώσει την προσοχή του στο στόμιο του φρεατίου για κάθε επικίνδυνο ενδεχόμενο. **Ο Βασίλης Παπαδημητρίου** και **ο Μανώλης Νιουρίου** που λει-

τουργούν ως πλήρωμα του βυτιοφόρου Super 2000 είναι εκεί όπως και ο οδηγός **Νίκος Παπαδόπουλος** και **Δημήτρης Καλύβας** συνεπικουρώντας στις εργασίες, δημιουργώντας μια ζώνη προστασίας περίξ του φρεατίου.

Κάνω έναν πρόχειρο υπολογισμό και καταγράφω δέκα με έντεκα ώρες αδιάλειπτης κοπιαστικής δουλειάς αυτών **των σπουδαίων συναδέλφων που τιμούν το μισθό τους** και παράλληλα δημιουργούν με την υπεύθυνη εργασίας τους, με την εταιρική τους στολή, με την ευγένειά τους αυτό που πάντα έλεγα και έγραφα: **Ότι δηλαδή η ΕΥΔΑΠ οφείλει να δημιουργεί εκείνες τις κοινωνικές συμμαχίες που θα εγγυώνται το Δημόσιο και Κοινωνικό χαρακτήρα της.**

Και ποιος αλήθεια είναι ο καλύτερος σύμμαχος του πολίτη από έναν αδιάφθαρτο και επιμελή στην εργασία του ΕΥΔΑΠίτη; Που θα του θυμίζει με τη σιβαρή του παρουσία ότι του εγγυάται καθαρό και φτηνό νερό, ασφάλεια και υγιεινή.

Πώς αλήθεια να μην αντιδιαστείλω αυτήν την παραγωγική εικόνα με κάποιους - ευτυχώς λίγους - κουρασμένους συναδέλφους που «σέρνονται» μέσα στα κτίρια της Εταιρείας κοιτώντας ασαμάτητα το ρολόι τους;

Πώς μετά να μην «στεναχωρώ» τους «εγγυημένους» και «φινετσάτους» εργατοπατέρες, ή κάποια ανθρώπινα υποζύγια των διάφορων πελατειακών συστημάτων - με την ευρεία έννοια - που μένουν πάντα ατσαλάκωτοι, όταν έχω την εικόνα αυτών των καταπονημένων προσώπων που αγόγγυστα ολοκληρώνουν το έργο τους και ας έχει ήδη σκοτεινιάσει... Που δεν μου επιτρέπουν με τις πράξεις τους να τους εντάξω σ' αυτό που στη στήλη ΑΠΟΨΗ αναφέρω. Στον παρασιτικό καταναλωτισμό!

Μπράβο παιδιά, αυτή είναι η πραγματική ΕΥΔΑΠ!
Σας συγχαίρω και σας και τον Διευθυντή σας.

Γ. ΖΟΥΡΙΔΗΣ

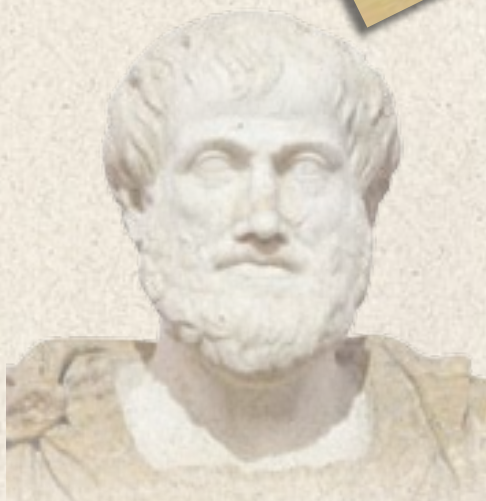
Ομελέτα δεν γίνεται αν δεν σπάσεις αυγά!

Και έρχομαι να ρωτήσω γιατί να σπάνε πάντα τα δικά μου αυγά; Αυτοί που έχουν δηλωμένα, εκατομμύρια ευρώ σε καταθέσεις δεν έχουν αυγά στο ψυγείο τους;

Ο. ΤΣΙΜΙΔΑΚΗ

ΣΦΗΝΑ

«Διχώς δε εισίν ενδεεῖς»

Ο Αριστοτέλης όρισε ότι υπάρχουν δύο είδη στερήσεως. Υπάρχει πρώτον η στερήσις των αναγκάων, όπως συμβαίνει στους πτωχούς και δεύτερον η στερήσις των περιττών όπως συμβαίνει στους πλουσίους (*Αριστοτέλης, Ρητορική Τέχνη*).

Μεγάλη φιλοσοφική και θρησκευτική η κουβέντα για το τι είναι αναγκαίο και τι όχι, στην ζωή και δεν θα την πιάσω τώρα. Το σίγουρο είναι ότι ο Έλληνας την τελευταία διετία στερήθηκε και από αυτά που ήταν απαραίτητα για τη διαβίωσή του.

Το πρόβλημα για μένα αρχίζει να γίνεται εξαιρετικά ενοχλητικό όταν προσπαθούν να με πείσουν ότι αυτά που είναι πραγματικά αναγκαία για τη ζωή μου τελικά δεν είναι. Για παράδειγμα ο μισθός μου ας πέσει στα 700 € το μήνα. Τι τα θέλω τα παραπάνω; Για το ενοίκιο και τις ΔΕΚΟ φτάνουν. Φαγητό και ρουχισμός; Υπάρχουν οι διάφορες εθελοντικές οργανώσεις. Δεν λέω, κι εγώ υπέρ της ατομικής ευθύνης είμαι και υπέρ της αυτό-οργάνωσης, αλλά μέχρι το σημείο να αναλάβει το ρόλο του κράτους πρόνοιας η κάθε ΜΚΟ ή κάποιο τηλεοπτικό κανάλι, η απόσταση είναι μεγάλη. Ειδικά τη στιγμή που η φορολογία που πληρώνω ακριβώς για αυτό το λόγο έχει αυξηθεί κατακόρυφα.

Και ναι, συμφωνώ η ευτυχία γράφεται με Ε και όχι με €, αλλά ο μανάβης και ο μπακάλης δεν ξέρουν φαίνεται καλή ορθογραφία...

Ο. ΤΣΙΜΙΔΑΚΗ

πηγή

[33]

ΑΧ, ΑΥΤΑ ΤΑ ΤΡΟΜΕΡΑ ΠΑΙΔΙΑ...

πηγή
[34]

Πώς αλλιώς να περιγράψω την αγωνία της ψυχής μου για την αβεβαιότητα που δημιουργεί η απόδοση μιας ομάδας παιδιών που δεν «ελέγχεις» και όμως επηρεάζει την αρτιότητα μιας συνεδριακής υποδομής που σχεδιάζεις για την Παγκόσμια Ημέρα Νερού.

Είχα με μαθηματική ακρίβεια μετρήσει όλες τις αντικειμενικές παραμέτρους για την ολοκλήρωση της υποδομής. Αίθουσες, συσκοτισμός, «ντύσιμο» αιθουσών, φωτιστική, ακουστική, μεταφραστική λεπτομέρεια, εντυπωσιακό βάθρο με φωτιζόμενη πλάτη και ό,τι άλλο χρειάζεται για να είναι αξιοπρεπής μια εκδήλωση μιας κερδοφόρας Επιχείρησης νερού.

Η μόνη μεταβλητή ήταν η συγχρωτισμένη απόδοση των νέων παιδιών, μαθητών του Α' Γυμνασίου Γέρακα.

Οι διαδοχικές Κυριακάτικες επισκέψεις μαζί με τους συνεργάτες μου - όταν τα παιδιά έκαναν την προετοιμασία τους - έβαζαν σε «δύλημμα» την επιλογή μου να στηρίξω την πρόταση του Κώστα Ρίπη, καλού συναδέλφου μας, για να παρουσιάσουμε ως καλλιτεχνικό δρώμενο (happening για τους αγγλομαθείς της Εταιρείας) στην αρχή της Ημερίδας μια δουλειά των μαθητών και των δασκάλων τους με θέμα τα νερό.

Η αυστηρότητα και η απολυτότητα που με διακρίνει για κάθε οργανωτική λεπτομέρεια, μεγιστοποιεί δυστυχώς στο μυαλό μου την κάθε λάθος κίνηση των παιδιών, την κάθε φωνητική παρασπονδία στη διάρκεια της εξάσκησής τους. Η διφορούμενη άποψη των συνεργατών μου σε αντιδιαστολή με την πεποίθηση των δασκάλων εκπαιδευτών για την επιτυχία του εγχειρήματος δίνει σε μένα την ευθύνη της τελικής απόφασης...

«Αγαπημένα μου παιδιά, έχετε τις δυνατότητες αλλά χρειάζεστε σημαντική βελτίωση. Για μένα είναι η τελευταία μου δραστηριότητα στην ΕΥΔΑΠ. Μην με εκθέσετε! Δώστε μου τη δυνατότητα να αποχωρήσω με αξιοπρέπεια...» αναφωνώ συνοφρυωμένος, σχεδόν θυμωμένος, σε μια σύντομη παρέμβασή μου. Ήταν ήδη 18 Μαρτίου. Έμεναν μόνον τέσσερις μέρες για την παρουσίαση της προσπάθειάς τους σ' ένα δύσκολο κοινό.

Ήρθε η ώρα! Με ένα νεύμα μου, εντέλλω τον τεχνικό στην κονσόλα να πατήσει τα κουμπιά. Ο προβολέας εικόνας ανοίγει και η αίθουσα γεμίζει χρώμα και μουσική. Οι μαθητές ντυμένοι κατάλληλα περνούν μέσα από το πλήθος και ανεβαίνουν στη σκηνή.

Κάθε τους χορευτική κίνηση, κάθε καλαίσθητος φωνητικός ήχος λειτουργεί σαν βάλαμο σε μια καρδιά που πάει να σπάσει από την αβεβαιότητα της στιγμής. Είναι η δικιά μου καρδιά που γαληνεύει μόνο με τη λήξη της άρτιας - καλαίσθητης καλλιτεχνικής παράστασης.

Ένα παρατεταμένο χειροκρότημα τριακοσίων ανθρώπων δικαιώνει την πρόταση του Ρίπη. Ένα πατρικό φιλί στα πλούσια μαλλιά της όμορφης Κορίνας, της συντονίστριας καθηγήτριας, είναι το δικό μου μεγάλο ευχαριστώ σ' αυτά τα τρομερά παιδιά...

Γ. ΖΟΥΡΙΔΗΣ

Των οικιών ημών εμπιπραμένων...

Στις αρχές του περασμένου Απριλίου πραγματοποιήθηκε συνέλευση συνταξιούχων της ΕΥΔΑΠ σε κεντρικό ξενοδοχείο και παρατηρήθηκε το εξής φαινόμενο: Στην εποχή των μνημονίων- του Ι, του ΙΙ και του επερχόμενου ΙΙΙ - με τις ασταμάτητες περικοπές συντάξεων και μισθών, πληροφόρηθηκα ότι πολύς χρόνος της προεκλογικής συγκέντρωσης αναλώθηκε σε επεισοδιακή συζήτηση για το αν οι αποχωρήσαντες από την ΕΥΔΑΠ και μη λαμβάνοντες ακόμη - περίεργο... - τη σύνταξή τους ακόμη έχουν το δικαίωμα να ψηφίζουν!

Τελικά, με κύρια ευθύνη της παράταξης που ήλεγχε την απερχόμενη διοίκηση πλειοψήφησε (με ποια νομιμοποίηση;) ο αποκλεισμός των ανθρώπων αυτών από τις διαδικασίες. Αγνοήθηκε το γεγονός, ότι πολλοί απ' αυτούς έχουν απολυθεί υποχρεωτικά από την Εταιρεία εδώ και πολλούς μήνες και η ΕΥΔΑΠ πολύ σωστά, άσχετα της καταβολής ή μη σύνταξης κύριας ή επικουρικής, τους θεωρεί συνταξιούχους και τους παρέχει την προβλεπόμενη για όλους υγειονομική κάλυψη. Μάλιστα, όσοι απ' αυτούς ήταν μηχανικοί και συνταξιοδοτήθηκαν από το καλοκαίρι του 2010 και μετά κινδύνευσαν να παραμείνουν από 2 - 5 χρόνια χωρίς επικουρική σύνταξη, γιατί σύμφωνα με το Τ.Α.Υ.Τ.Ε.Κ.Ω., όπου ανήκε πλέον το Επικουρικό Ταμείο, έπρεπε με βάση την ισχύουσα νομοθεσία (που για άγνωστους λόγους δεν είχε εφαρμοσθεί για όλους τους παλαιότερους μηχανικούς), είτε να έχουν συμπληρώσει 35 χρόνια στην ΕΥΔΑΠ, είτε να περιμένουν να γίνουν 65 ετών...

Και αν αυτό αποφεύχθηκε συμπτωματικά, αφού το ΕΤΕΑΜ χορηγεί όχι μόνο πλήρη, αλλά και μειωμένη επικουρική σε όλους τους ασφαλισμένους του, τα αναδρομικά των μηχανικών αυτών από την ημερομηνία εξόδου τους από την ΕΥΔΑΠ μέχρι την 1-10-2011, ημερομηνία ένταξης του Επικουρικού της ΕΥΔΑΠ στο ΕΤΕΑΜ δεν αναγνωρίζονται και χάνονται!

Εν μέσω αυτών των προβλημάτων και όχι μόνο (και των αναπάντητων ακόμη ερωτημάτων για την έξοδο **μόνο** της ΕΥΔΑΠ από το Τ.Α.Υ.Τ.Ε.Κ.Ω. πριν 8 μήνες) κυριάρχησαν οι μικροπαραταξιακές εκλογικές σκοπιμότητες. Γιατί συνέβη και αυτό: **Ενώ η μεγάλη κρίση που πλήττει το πολιτικό σύστημα, μη αφήνοντας αλώβητο το συνδικαλιστικό κίνημα, θα έπρεπε να οδηγήσει σε ριζική αναθεώρηση δομών, προτεραιοτήτων και πρακτικών στους μαζικούς χώρους, γινόμαστε μάρτυρες συντήρησης παρωχημένων αντιλήψεων ακόμη και σε συλλογικά σχήματα όπως οι συνταξιούχοι, που όφειλαν κατ' εξοχήν να κρατούν χαμηλούς τόνους και να αμβλύνουν στο ελάχιστο τις όποιες - μη σημαντικές άλλωστε - ιδεολογικές αντιθέσεις και προγραμματικές διαφοροποιήσεις.**

Έτσι εμφανίζονται να αντιμάχονται και στο χώρο των συνταξιούχων 4 - 5 παρατάξεις, με τους συνήθεις μηχανισμούς, αντί όπως οι περιστάσεις επιβάλλουν, να επιδίωκαν τη μέγιστη δυνατή συσπείρωση, που θα εκφράζονταν ακόμη και με ένα ενιαίο ψηφοδέλτιο.

Πρόκειται άραγε για αφέλεια, αρτηριοσκληρωτική εμμονή σε απαξιωμένα μοντέλα ή θέσιθηρία;

Εν κατακλείδι: **Των οικιών ημών εμπιπραμένων κάποιοι (εξακολουθούν να) μετρούν κουκιά...**

Χ. ΚΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

πηγή

[35]

Δεν είναι επιλογή είναι ανάγκη

Τούτες οι γραμμές γράφονται προεκλογικά και ειλικρινά βαρέθηκα να ακούω πόσο το ΔΝΤ, η Τρόικα κλπ δεν ήταν επιλογή αλλά ανάγκη.

Και επειδή άνθρωπος είμαι και κάποια στιγμή θα ξεφύγω (γιατί δεν έχω και απλικέσιον), να δεις που θα χρησιμοποιήσω το ίδιο επιχείρημα: Δεν ήταν επιλογή μου να σου πετάξω το γιαούρτι, ήταν ανάγκη προκειμένου να διατηρήσω την ψυχική μου ισορροπία!

Ο. ΤΣΙΜΙΔΑΚΗ

Αυθαία

Το παρόν τεύχος της «Πηγής» είναι το τελευταίο που εκδίδεται υπό τη διεύθυνση του Γ. Ζουρίδη. Ο επί χρόνια επικεφαλής των Δημοσίων Σχέσεων της Εταιρείας και εμβληματική μορφή του περιοδικού αποχαιρέτησε την υπηρεσιακή δράση, ύστερα από μια μάλλον απρόσμενη απόφασή του, αφού η κανονική συνταξιοδότησή του αργούσε ακόμη.

Ανεξάρτητα όμως από τους λόγους της πρώιμης εξόδου του, η απουσία του θα σηματοδοτήσει για την «Πηγή» πιθανές αλλαγές κάποιων χαρακτηριστικών που την είχαν καταστήσει **μια ξεχωριστή περίπτωση** στο χώρο του εταιρικού τύπου.

Είναι γνωστό ότι η λειτουργία και δραστηριότητα μιας εταιρείας και δη δημόσιας επιχείρησης δεν αναπτύσσεται σένα στεγανό, αποστειρωμένο περιβάλλον, ανεπηρέαστη από τις περιρρέουσες πολιτικές εξελίξεις και την ευρύτερη κοινωνική πραγματικότητα. Με γνώμονα αυτή την αρχή ο Γ. Ζουρίδης πλαισίωνε και διάνθιζε την προβολή της εικόνας και του έργου της ΕΥΔΑΠ με εύστοχη πολιτική αρθρογραφία, δίνοντας έμφαση στα συνδικαλιστικά δρώμενα.

Ο λόγος του πληθωρικός, συναισθηματικός, αλλά και αιχμηρός χωρίς στρογγυλέματα συνιστούσε ένα προσωπικό στυλ **αντισυμβατικής γραφής** που σε καμιά περίπτωση δεν το προσπερνούσε αδιάφορα. Σφόδρα επικριτικός στα κακώς, κατά την αντίληψή του, κείμενα της συνδικαλιστικής λειτουργίας στην ΕΥΔΑΠ και όχι μόνο, προκάλεσε συχνά έντονες αντιδράσεις από τους αντίστοιχους χώρους ή εκπροσώπους.

Προσπαθούσε να αναδείξει τις αξίες και τις ευρύτερες δυνατότητες του συνδικάτου, όχι μόνο ως φιλεργατικού και διεκδικητικού φορέα, αλλά και ως διαπαιδαγωγικού και αναπτυξιακού παράγοντα, μακριά από τα μοντέλα των συγκεντρωτικών υπερτροφικών μηχανισμών και της κομματικής ή παραταξιακής εξάρτησης. Είναι γεγονός ότι ορισμένες φορές προχώρησε σε υπερβολικά σκληρούς ή ατυχείς χαρακτηρισμούς και αφορισμούς που αδικούσαν τις προθέσεις του. Ουδέποτε όμως διολίσθησε στην κυδαιότητα αν και ο ίδιος την εισέπραξε κατά καιρούς.

Η παρορμητικότητα και ο εξομολογητικός, προσωπικός χαρακτήρας κάποιων άρθρων του ίσως ξένισαν και παρεξηγήθηκαν. Υπήρξε όμως πάντα αυθεντικός. Κανείς δεν μπορούσε να αμφισβητήσει την πολιτική του παιδεία και εμπειρία, το πάθος και την παρησία του. Και ασφαλώς σημαντικό επίτευγμά του υπήρξε το πάντρεμα του κύριου αντικειμένου του περιοδικού, δηλαδή της τεχνοκρατικής, πολιτιστικής και ειδησεογραφικής ύλης, με αξιόλογα κείμενα πολιτικοκοινωνικών απόψεων και θέσεων, όχι μόνο από τον ίδιο αλλά και από συνεργάτες μόνιμους και έκτακτους.

Μετά την αποχώρηση του Γ. Ζουρίδη, το περιοδικό ασφαλώς δεν θα είναι το ίδιο και είναι απολύτως θεμιτό να επηρεασθεί από την προσωπικότητα του ή της διαδόχου του. Η εξακολούθηση όμως της ενθάρρυνσης και φιλοξενίας άρθρων και παρεμβάσεων κοινωνικού και πολιτικού προβληματισμού θα συνεχίσει, έστω υπό διαφορετική μορφή, μια αξιόλογη παράδοση.

Χ. ΚΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

Άλλος για τη βάρκα μας!

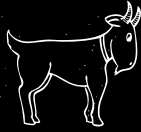
Δεξιοί με αριστερούς, νυν δεξιοί αλλά πρώην αριστεροί και τούμπαλιν, μνημονιακοί και αντιμνημονιακοί. Τι σημασία έχει που πάμε αφού έτσι κι αλλιώς το πολιτικό τοπίο είναι θολό και ομιχλώδες, ας είμαστε τουλάχιστον σε μια βάρκα και ας είμαστε κι όλοι μαζί.

Δεν είναι έτσι όμως μωρέ παιδιά! Την ώρα που υποχωρεί η ιδεολογία και οι αξίες στο όνομα μιας αβέβαιης «διάσωσης» της χώρας, όχι των ανθρώπων, χάνεται και η ουσία της δημοκρατίας. Εκτός και αν το όραμα για το νέο πολιτικό σύστημα είναι αυτό μιας ουδέτερης μάζας όπου αξία έχουν μόνο τα πρόσωπα και τα συνθήματα. Όταν όμως περάσει, γιατί το μόνο βέβαιο είναι ότι θα περάσει, η οικονομική κρίση, θα βρεθούμε πάλι σε αναζήτηση ιδεολογικής ταυτότητας και της έννοιας της δημοκρατίας;

Ο. ΤΣΙΜΙΔΑΚΗ

ΑΠΟΔΙΟΠΟΜΠΑΙΟΣ

ΤΡΑΓΟΣ

Με τον όρο **αποδιοπομπαίος τράγος** στο ιστορικό του πλαίσιο εννοείται η θυσία ενός τράγου, όπως περιγράφεται στη Βίβλο κεντρικό τμήμα άλλοτε της εξιλαστήρι-ας τελετής με το όνομα Γιομ Κιπούρ.

Σε όλη του την ιστορία το ανθρώπινο είδος προσπάθησε με διάφορες μεθόδους, μαγικού χαρακτήρα στους προϊστορικούς και πρώιμους ιστορικούς χρόνους, θρησκευτικού κατόπιν και εντέλει ψυχολογικού και κοινωνιολογικού στη σύγχρονη εποχή, ελπίζοντας **να αποφύγει τα επαπειλούμενα κατά της κοινότητας δεινά και την ατομική ή ομαδική ενοχή του.**

Σε πολλές περιπτώσεις ανθρώπινα όντα που αναλάμβαναν τον ρόλο του αποδιοπομπαίου τράγου και ταυτίζονταν με το απαγορευμένο και το ξένο ήταν καταδικα-

σμένοι και εγκληματίες, που **κέρδιζαν τη συγγνώμη αποδεχόμενοι αυτόν τον ρόλο για την κοινότητα.** Σε άλλες περιπτώσεις τον ρόλο αναλάμβαναν μόνον ιερείς, οι οποίοι θεωρούνταν ανέγγιχτοι από οποιαδήποτε μόλυνση, ακόμα και ηθοποιοί που εκτελούσαν το τελετουργικό δράμα επί πληρωμή. **Άτομα με θετικό ρόλο μέσα στην κοινότητα, διακριτά ωστόσο από τον κοινό κανόνα, θα μπορούσαν να στιγματιστούν αρνητικά και να γίνουν αντικείμενα κατά-ρας,** όπως φαίνεται στα ανθρωπολογικά, στοιχεία που εισάγει στα έργα του ο νομπελίστας συγγραφέας Γουόλε Σογίνκα.

Στην αναλυτική ψυχολογία, με τον όρο αποδιοπομπαίος τράγος, νοείται η ασυνείδητη ατομική ή ομαδική **προβολή ενός πλέγματος ανεπιθύμητων σκέψεων πάνω σε δεδομένο άτομο, που αναλαμβάνει τον ρόλο του αποδιοπομπαίου τράγου για τα προβλήματα του ατόμου ή της κοινότητας.**

Αν όλα τα παραπάνω σας θυμίζουν κάτι από την πρόσφατη, προεκλογική πολιτική σκηνή της χώρας μας, δεν κάνετε λάθος. Μια τέτοιου είδους τελετουργία, με όλο το ανάλογο σκηνικό, αυτοκίνητα και ειδικοί φρουροί, κάμερες που τραβούσαν πλάνα ενός καταπονημένου γηραιού πλέον κυρίου, συνεντεύξεις πρώην συντρόφων και υπερασπιστών που σήμερα τον απαρνούνται πριν αλέκτωρ λαλήσει τρις, στήθηκε ειδικά για το σκοπό της κάθαρσης της πολιτικής μας ζωής τα τελευταία τριάντα χρόνια.

Η διαδικασία είναι γνωστή και δοκιμασμένη και εσφαλμένως μάλλον οι εμπνευστές της πιστεύουν ότι θα έχει αποτέλεσμα και αυτή τη φορά. Όμως δεν έχουν λάβει υπόψη τους ότι οι καιροί είναι εντελώς διαφορετικοί πια, ο κόσμος είναι διαφορετικός και όπως παραδέχονται όλοι οι επιστήμονες οι αντιδράσεις του κόσμου εντελώς απρόβλεπτες.

Πλέον δεν φτάνει ένας μόνο τράγος, ειδικά την ώρα κάποιος που έπαιξαν πριν λίγα χρόνια τον ίδιο ρόλο, σήμερα επιστρέφουν καθαρμοί και θεωρητικά δικαιωμένοι στην πολιτική σκηνή διεκδικώντας και πάλι μια θέση στο Κοινοβούλιο που κάποτε βεβήλωσαν.

Ο. ΤΣΙΜΙΔΑΚΗ

λία με χρήση βίντεο), να παίξουν παιχνίδια με ή χωρίς στόιχημα. Στο facebook δεν έχεις αυτό που λέμε «εχθρούς», μόνο φίλους, επίσης δεν μπορείς να κάνεις «dislike» σε μια ανάρτηση, μπορείς όμως να μπλοκάρεις κάποιον και να μην είναι πια φίλος σου ή να σχολιάσεις αρνητικά κάτι. Δεν μπορείς να έχεις απεριόριστους φίλους! Μόλις φτάσεις το επιτρεπτό όριο πρέπει να ανοίξεις μια άλλη σελίδα.

Blog: Είναι ένας λειτουργικός τρόπος να δημιουργήσεις μια ηλεκτρονική χρονοσελίδα. Εκεί οι αναρτήσεις που κάνεις κανείς μπαίνουν αυτόματα σε χρονολογική σειρά και χρησιμοποιείται κυρίως ως χώρος ανάρτησης ειδήσεων, προσωπικών απόψεων κλπ. Ξεκίνησε βέβαια σαν ημερολόγιο αλλά έχει εξελιχθεί ανάλογα με τις ανάγκες και τις απαιτήσεις του κάθε χρήστη.

Να σημειωθεί ότι, όλες οι παραπάνω εφαρμογές είναι δωρεάν και πολύ εύκολες στον τρόπο χρήσης τους, ενώ οι εταιρείες που τις παρέχουν κερδίζουν πολλά, πολλά, πάρα πολλά εκατομμύρια € κάθε ώρα λειτουργίας τους από διαφημίσεις.

e-democracy: Είναι ο ιδιότυπος τύπος δημοκρατίας όπου ο πολίτης μπορεί να έχει άποψη για τα θέματα που τον απασχολούν και να την εκφράζει σε ειδικά διαμορφωμένους ιστοτόπους και η Κυβέρνηση με τους φορείς της στους ίδιους χώρους οφείλει να δημοσιεύει όλες τις πράξεις και αποφάσεις της.

Anonymous: Ομάδα ατόμων, αγνώστων λοιπών στοιχείων που χρησιμοποιούν κατά καιρούς το διαδίκτυο ή/και τα social media, προκειμένου να επιφέρουν πλήγματα στο πολιτικό και οικονομικό κατεστημένο.

Είναι και άλλα πολλά, αλλά δεν είναι αντικείμενο αυτού του άρθρου η ανάλυση αυτή.

Τα social media λοιπόν ή ελληνικά τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, συνδέονται με συγκεκριμένους τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας όπως η διαφήμιση, η δημοσιογραφία, η επιχειρηματικότητα, αλλά και η διασκέδαση ακόμη και η εύρεση ερωτικού συντρόφου. Ταυτόχρονα όμως σχεδόν με την δημιουργία τους τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης συνδέθηκαν και με την πολιτική έκφραση.

Η δύναμη του μέσου ήταν φανερή από την αρχή. Σε μικρό χρονικό διάστημα μπορούσε κανείς να κινητοποιήσει ένα πλήθος κόσμου με ήδη διαμορφωμένη άποψη για ένα θέμα, να κοινοποιήσει μια άποψη ή μια είδηση ακόμα και να ξεκινήσει μια επανάσταση, όπως είδαμε να συμβαίνει στη Συρία.

Το διαδίκτυο λειτούργησε για τους πολιτικούς ειδικά, όπως είχε λειτουργήσει η τηλεόραση. Με τον ίδιο τρόπο που ο τότε Πρόεδρος της Αμερικής Κέννεντυ μπήκε στα σπίτια όλων των Αμερικανών έτσι ακριβώς και ο Πρόεδρος Ομπάμα κέρδισε τη θητεία του πριν λίγα χρόνια.

Τα παραδείγματα αξιοποίησης των social media από τους πολιτικούς και τα κόμματα δεν είναι σπάνια και στην Ελλάδα. Αντιθέτως! Πολύ γρήγορα δημιουργήθηκαν οι σελίδες των κομμάτων, οι προσωπικές σελίδες των πολιτικών

εν ενεργεία ή υποψηφίων και στήθηκε ένα ηλεκτρονικό γραφείο τύπου πάνω από το κλασσικό γραφείο τύπου αφού στην συγκεκριμένη περίπτωση ήταν απαραίτητη η προσωπική συμμετοχή του εκάστοτε πολιτικού προσώπου, που έπρεπε να «συνομιλεί» διαδικτυακά με φίλους και εχθρούς.

Στην αντίπερα όχθη, δημιουργήθηκαν ακόμη γρηγορότερα τα blogs. Τα blogs που ξεκίνησαν με τη μορφή ημερολογίου ή λευκώματος για όσους τα θυμούνται από τα μαθητικά τους χρόνια, εξελίχθηκαν γρήγορα σε ειδησεογραφικά blogs ή blogs απόψεων αναλαμβάνοντας έναν πολύ σημαντικό ρόλο, αυτόν του διαμορφωτή κυρίαρχης άποψης. Έτσι μια ανάρτηση σε blog χωρίς απαραίτητα να είναι αληθής ή σωστή ή λογική, εύκολα λαμβάνει το περίβλημα της αξιοπιστίας. Μόλις πρόσφατα αρχίζουμε να συνειδητοποιούμε ότι δεν είναι τα πράγματα τόσο αθώα όσο φαίνονται εκ πρώτης όψεως. Σε αυτό το παιχνίδι των μεν και των δε, με εξασφαλισμένη την ανωνυμία τις περισσότερες φορές των bloggers διαμορφώθηκαν καταστάσεις έως και εκβιασμών, ενώ δεν έλειψαν και τραγικά γεγονότα όπως ο θάνατος γνωστού blogger δημοσιογράφου, ο οποίος από πολλούς αποδόθηκε αρχικά σε εγκληματική ενέργεια.

Με δυο λόγια, η διαμόρφωση μαζικής συνείδησης, που πριν λίγα χρόνια αποτελούσε μια χρονοβόρα και ακριβή διαδικασία, μπορεί εδώ και λίγο καιρό να γίνει άμεσα και σχεδόν ανέξοδα.

Ήταν λοιπόν αδιανόητο η πολιτική να μείνει εκτός παιχνιδιού. Ακόμη και η Κυβέρνηση κάθε χώρας, και η δική μας, έχει δικιά της ιστοσελίδα αλλά και ο Πρωθυπουργός έχει twitter όπου ανακοινώνει τις δραστηριότητες και τις σκέψεις του συχνά μέσα στην μέρα.

Η Ελληνική Κυβέρνηση διαθέτει και χώρο δημόσιας διαβούλευσης, όπου εφόσον συνδεθείς με έναν από τους προσωπικούς σου λογαριασμούς σε κάποιο μέσο κοινωνικής δικτύωσης, μπορείς να έχεις άποψη για κάθε νομοσχέδιο πριν την κατάθεσή του στην Βουλή. Έτσι ενώ παλαιότερα αν ήθελες να εισακουστείς από την Κυβέρνησή σου, έπρεπε να κατέβεις στο δρόμο, σε απεργία ή στην καλύτερη περίπτωση να κλείσεις πολλά ραντεβού με Βουλευτές και Υπουργούς, σήμερα μπορείς ανετότατα από την πολυθρόνα σου να διατυπώσεις τις απόψεις σου και να τις κατοχυρώσεις μάλιστα με την ηλεκτρονική σου υπογραφή.

Με τον ίδιο εύκολο τρόπο, μπορείς να εκφράσεις την αγανάκτησή σου για κάτι ή την ευαρέσκειά σου για κάτι άλλο. Χωρίς να χρειαστεί να κουνηθείς καθόλου από τη θέση σου.

Δεν ήταν λοιπόν καθόλου παράξενο που ακόμα και οι πολιτικές ή οι προσωπικές αντιπαραθέσεις ανάμεσα στους πολιτικούς γίνονται μέσω twitter ή μέσω facebook. Τα πράγματα είναι πλέον πιο απλά. Είσαι στα Γιάννενα και σου απευθύνει μομφή ο πολιτικός σου αντίπαλος από την Κρήτη. Με μια ματιά στο κινητό ή στην ταμπλέτα σου το βλέπεις και του απαντάς άμεσα. Το θεαματικό είναι ότι την συνομιλία σας την βλέπει και ο κόσμος όλος. Έτσι γλιτώνεις πολύτιμο χρόνο και ως γνωστό ο χρόνος είναι χρήμα. Το αρνητικό της υπόθεσης είναι πως όλα είναι γραπτά και τα γραπτά μένουν κι άντε μετά να μαζέψεις τα ασυμμάζευτα αν τυχόν επιλέξεις μια ατυχή φράση ας πούμε.

Πάνε πια οι μέρες που καθόμασταν να διαβάσουμε τα παραπολιτικά στις εφημερίδες ή να τα παρακολουθήσουμε μέρες μετά από τα δελτία ειδήσεων. Τώρα η ενημέρωση είναι άμεση και προσωπική. Αρκεί, όπως είπαμε να είσαι follower ή friend με κάποιον.

Ένα από τα πράγματα που με εντυπωσίασαν από την αρχή στον χώρο των social media (εκτός από το γεγονός της χρήσης greeklish ακόμα και από την θεία μου την Κωστούλα), ήταν η ευκολία με την οποία μπορούσε κανείς να κινηθεί στους χώρους και στις σχέσεις του με τα άλλα πρόσωπα. Για παράδειγμα μπορεί κάποιος να είναι follower ή friend σε δύο διαφορετικά κόμματα, εκ διαμέτρου αντίθετου ιδεολογικού προσανατολισμού. Μπορείς να διακόψεις τη σχέση σου με κάποιον απλά κάνοντας κλικ, χωρίς να χρειαστεί να του εξηγήσεις πώς και γιατί και με το ίδιο εύκολο κλικ να γίνεις φίλος με κάποιον που πιθανώς δεν έχεις γνωρίσει ποτέ στη ζωή σου. Για έναν άνθρωπο λοιπόν που δεν χειρίζεται εύκολα το θέμα σχέσεις, επαφή κλπ, είναι ένα καταπληκτικό εργαλείο. Και ίσως αυτός είναι ένας ακόμα λόγος που τα μέσα αυτά αγκαλιάστηκαν έτσι άμεσα από τους πολιτικούς.

Μπορεί όμως να είναι και πολιτική στάση; Η πράξη μας απέδειξε ότι μπορεί να είναι δυστυχώς. Και λέω δυστυχώς γιατί η πολιτική δεν είναι και δεν πρέπει να είναι μια εύκολη διαδικασία. Όπως και να το κάνουμε η πολιτική απαιτεί συμμετοχή με φυσική παρουσία. Προς Θεού δεν αρνούμαι καθόλου το ρόλο των social media ως εργαλείου και στην πολιτική, αλλά από αυτό το σημείο μέχρι να το θεωρώ πλατφόρμα μιας «άμεσης» δημοκρατίας απέχει πολύ νομίζω. Και αυτό που με φοβίζει είναι ακριβώς η ιδέα που πλάσζεται στον κόσμο ότι όλα μπορούν να συμβούν εξ αποστάσεως, χωρίς προσωπικό κόπο και κόστος.

Θα ήθελα, και νομίζω αξίζει τον κόπο να αναφερθώ, στο πιο ακραίο ίσως παράδειγμα χρήσης των μέσων αυτών στην πολιτική και στην προσπάθεια διαμόρφωσης μια πολιτικής στάσης. Αναφέρομαι στην δημιουργία ενός κόμματος, που μάλιστα σύμφωνα με τα δημοσκοπικά εργαλεία πάει και καλά, μέσω twitter. Προσέξτε! Δεν είναι η ανακοίνωση του νέου πολιτικού φορέα που έγινε μέσω του διαδικτύου, αυτό θα ήταν και φυσικό στην εποχή μας.

Όλες οι διεργασίες πριν την ίδρυση, όλοι όσοι συμμετέχουν στον νέο φορέα, ακόμη και η διαμόρφωση της ιδρυτικής διακήρυξης του φορέα μέχρι και η επιλογή των υποψηφίων βουλευτών (που έγινε φαντάζομαι από τη λίστα των φίλων ή των ακολουθητών) έγιναν στα social media. Κάποιοι το θεωρούν αυτό άμε-

ση δημοκρατία, εγώ πάλι το θεωρώ εύκολη δημοκρατία. Και επειδή από την ιστορική γνώση δεν προκύπτει από πουθενά εύκολη δημοκρατία, αλλά αντιθέτως η δημοκρατία ανέκαθεν κατακτιόταν με αιματηρούς συχνά αγώνες, είμαι πάντα δύσπιστη απέναντι σε τέτοια φαινόμενα. Και επειδή όπως είδαμε η συμμετοχή σε τέτοιους χώρους είναι όχι μόνο εύκολη αλλά και ανώνυμη, συχνά και ανεξέλεγκτη, δεν θα ήθελα να βρεθώ σε έναν χώρο με ανθρώπους που δεν γνωρίζω και μάλιστα να πρέπει να χαράξω και πολιτική πορεία μαζί τους. Το γνωμικό «όλοι οι καλοί χωράνε» μάλλον δεν αρμόζει στην περίπτωση. Το πολιτικό κόμμα, δεν είναι σελίδα στο facebook που θα κάνω ένα like και άρα όλα καλά.

Τα social media είναι και πολιτική στάση, αλλά ανεξάρτητα αν μπορεί να σε οδηγήσουν στην επανάσταση ή στην αποχαύνωση, στην αλλαγή ή στην παθητική αποδοχή μιας κατάστασης, από μόνη της η υιοθέτηση αυτής της στάσης σε κάνει παθητικό, όσο κι αν μέσα σου εκτονώνεις το βασικό πολιτικό σου ένστικτο με εξυπνακισμούς και επαναστατικά τσιτάτα. Πιθανότατα δε, επειδή ακριβώς εκτονώνεις το πολιτικό σου ένστικτο στην οθόνη ενός υπολογιστή, μειώνονται οι πιθανότητες να κάνεις το ίδιο και στην πραγματική ζωή σου...

«Μοντελοποίηση»

σε ηλεκτρονικό υπολογιστή

«Μοντελοποίηση» είναι η παρουσίαση των απαραίτητων χαρακτηριστικών ενός αντικειμένου σε κατάλληλη απλή μορφή, ώστε να είναι δυνατή επεξεργασία για την εξαγωγή συμπερασμάτων που αφορούν στο αρχικό αντικείμενο.

Την εποχή μας έχουν μεγάλη εφαρμογή τα Μαθηματικά Μοντέλα σε ηλεκτρονικό υπολογιστή.

Επειδή η μοντελοποίηση είναι ταυτόχρονα και απλοποίηση, αφού μόνο τα απαραίτητα χαρακτηριστικά του αντικειμένου διατηρούνται, αφήνονται ορισμένες παράμετροι του μοντέλου με αδιαμόρφωτες τιμές και απαιτείται η αυτόματη προσαρμογή τους, μέσω του ηλεκτρονικού υπολογιστή, ώστε το Μοντέλο να συμβιβάζεται σε γνωστές πραγματικές (συνήθως μετρημένες) τιμές που ισχύουν για το αντικείμενο που μας ενδιαφέρει. Οι γνωστές αυτές τιμές ονομάζονται «Παραδείγματα».

Πολύ χαρακτηριστικό είναι το Μοντέλο ηλεκτρονικού υπολογιστή για το παιχνίδι του σκακιού. Κάποτε πίστευαν ότι στο αρχικό στάδιο μιας παρτίδας σκάκι είναι προφανείς οι σωστές κινήσεις, αλλά, όσο οι κινησιακές δυνατότητες αυξάνονται κατά τη διάρκεια μιας παρτίδας, είναι θέμα τύχης ή έμπνευσης η εύρεση των σωστών κινήσεων. Την εποχή μας, οι κινησιακές δυνατότητες μοντελοποιούνται και η αξία κάθε υποψήφιας κίνησης ποσοτικοποιείται. Με πολλά Παραδείγματα κερδισμένων παρτίδων, όλο και βελτιώνονται οι άγνωστες παράμετροι του μοντέλου και το παιχνίδι φτάνει στη λύση του.

Κατά τη μοντελοποίηση ενός δικτύου Ύδρευσης ή ενός δικτύου Αποχέτευσης, εισάγονται σε ηλεκτρονικό υπολογιστή τα στοιχεία των επιμέρους αντικειμένων (λ. χ. αγωγών) και οι μεταξύ τους σχέσεις όπως τις πρόβλεψαν οι θεωρίες και τα πειράματα Υδραυλικής (σε φυσικά μοντέλα) τις εποχές που δεν υπήρχαν ηλεκτρονικοί υπολογιστές. Τα μοντέλα προσαρμόζουν τις παραμέτρους τους για να επαληθεύουν τις μετρημένες τιμές (Παραδείγματα).

Είναι, όμως, πλέον, συνηθισμένο να μοντελοποιούνται και αφηρημένα κοινωνικοοικονομικά φαινόμενα. Εδώ, πέρα από τις σχέσεις που τα συνδέουν, είναι «άυλα» και τα ίδια τα αντικείμενα μοντελοποίησης (δεν έχουμε, δηλαδή, πιόνια στη σκακίερα ή δίκτυα με αγωγούς, αλλά έννοιες όπως : πληθωρισμός, ανταγωνιστικότητα ή αστυφιλία).

Σε αυτές τις περιπτώσεις, η αβεβαιότητα είναι μεγαλύτερη και χρειάζονται πολλά Παραδείγματα για να γίνει η ρύθμιση των άγνωστων παραμέτρων.

ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΗ ΣΚΛΑΒΟΥΝΟΥ

Διεύθυνση Σχεδιασμού και Ανάπτυξης.

Το σχαντζομόσχαρο

πηγή

[42]

ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΗ ΞΑΝΘΑΚΗ

Συνταξιούχου Μηχανολόγου Μηχανικού
Τέως Γενικού Διευθυντή ΕΥΔΑΠ

Το σχαντζομόσχαρο το έμαθα στη Λέσχη Αξιωματικών της 110^{ης} Πτέρυγας Μάχης, τον μήνα που είχα την μέριμνα για τη σίτιση. «Δόκιμε, τέτοιο κρέας μην ξαναγοράσεις», μου λέει ο σμηνίτης βοηθός μάγειρα, «είναι από σχαντζομόσχαρο, δεν τρώγεται με τίποτα» (Μάλλον είναι αυτό που μένει στο τσιγκέλι - γάντζο του χασάπη, οι επαΐοντες το αποφεύγουν),

Τότε η άγνοιά μου δοκίμασε τα σαγόνια και τους γευστικούς κάλυκες μερικών αξιωματικών, όμως τα άλλα σχαντζομόσχαρα που διάλεξα αποδείχθηκαν πολύ πιο ζημιάρικα.

Ναι, αναφέρομαι σε αυτά που έστειλα, μαζί με εσάς στη Βουλή των Ελλήνων, το Δήμο και τόσους άλλους θώκους. Σχαντζομόσχαρα που τα ψηφίσαμε και τα καλοπληρώσαμε πάνω και κάτω από το τραπέζι, ενώ αυτοί τα έκαναν μαντάρα στην Πολιτική, τη Διοίκηση, τη Διαχείριση.

Μήπως όμως δεν φταίνε αυτοί, φταίνε οι τροϊκάνοι, η Μέρκελ, το ΔΝΤ, κάποιοι ξένοι τέλος πάντων; Οι τοκογλύφοι ίσως; Πολλά θα ακούσουμε στο δρόμο προς την κλήπη. Τους ντόπιους όμως τους εκλέγουμε εμείς, είναι ασφαλώς πιο λυσιτελές να εσιτάσουμε στα δικά τους λάθη.

«Πολύ λίγα, πολύ αργά» διατείνονται οι επιτηρητές της Ε.Ε. για το Ελληνικό Πρόβλημα. «Πολύ λίγα, πολύ αργά», η μόνη επωδός των ΑΑΑ - χωρών της Ε.Ε. για τις επιδόσεις των ταγών μας. Ήτανε στραβό το κλήμα, το 'φαγε κι ο γάιδαρος: οι τεράστιες οφειλές του δημόσιου τομέα προς κάθε κατεύθυνση και η πιστωτική ασφυξία αυτό δείχνουν.

Η πολιτική που μας επιβλήθηκε ήταν ασφαλώς εξουθενωτική και ανάλγητη όμως οι ξένοι στέκονται στη διαπίστωση ότι υπερεκτίμησαν τους Έλληνες πολιτικούς, κυβερνητικούς και μη. Οι Υπουργοί στην καλύτερη περίπτωση έσερναν τα πόδια τους, στη χειρότερη ακύρωναν ή ξεδόντιαζαν τα μέτρα. Η αντιπολίτευση κινήθηκε στη νοοτροπία του «λεφτά υπάρχουν», καλλιεργώντας την εντύπωση ότι υπάρχει διέξοδος από την κρίση χωρίς να ματώσουμε. Τα χρέη μας να μην πληρωθούν και όπου αυτό δεν είναι εφικτό, το χέρι στην τσέπη να βάλουν κάποιοι άλλοι, ντόπιοι ή ξένοι. Αρκεί να μη συμμετέχουμε εμείς.

Δεχθήκαμε ασμένως το λόγο τους, αυτό μας βόλεψε. Αρνηθήκαμε να δανείσουμε τα αυτιά μας στους γκρινιάρηδες, αυτούς που επισημαίνουν ότι καινούρια χρέη σωρεύουμε ακόμα και σήμερα, κάτι πρέπει να κάνουμε και γι' αυτά.

Μας έβαλαν λοιπόν οι ξένοι την ταμπέλα «σπέσιαλ κέικ», θεωρούν τους κρατούντες υπεύθυνους για την αστοχία πολλών δράσεων. Έτσι «δικαιολογούνται» στους δικούς τους ψηφοφόρους για τη διαιώνιση του προβλήματος, προτείνουν επιτηρητές, επιτρόπους, σταδιακή αποδέσμευση των χρημάτων ή και αποβολή από το χώρο του Ευρώ.

Η ταμπέλα βολεύει και προς τις άλλες δοκιμαζόμενες χώρες, «αυτοί είναι για τα μπάζα, αναγκασθήκαμε να τους δώσουμε περισσότερα, εσείς είστε σοβαροί, πρέπει να πορευθείτε με λιγότερα».

Με τούτα και με κείνα στο τέλος της ημέρας πρέπει να παραδώσεις τα καλούδια, λένε οι Αγγλοσάξονες, ακριβώς αυτό που οι Έλληνες πολιτικοί δεν έκαναν. Το καλούδι που δεν παραδώσαμε είναι η μετάβαση σε πρωτογενή πλεονάσματα, έστω και μικρά: είναι το σημείο μεταστροφής που όλοι περιμένουν από εμάς.

“ Χρειαζόμαστε τρελούς, ωραίους τρελούς, που θα πασχίζουν νυχθημερόν για την ανάταξη και την προκοπή της χώρας. ”

Σήμερα στους αντιμνημονιακούς περιλαμβάνονται και οι εραστές του «ευρώ με αστερίσκους»: θέλουν περισσότερους πόρους από τους Ευρωπαίους εδώ και τώρα, είτε ζεστό χρήμα ή επί πλέον κούρεμα των υποχρεώσεών μας ή και τα δύο. **Σκέφθηκαν άραγε ότι αν δεν υπερβούν εαυτούς και χωρίς αξιόμαχη Δημόσια Διοίκηση δεν βγαίνουν ούτε τα σημερινά μνημόνια ούτε τα υποθετικά, τα δικά τους;** Ακόμα και η μοναχική πορεία της χώρας θα ήταν εξαιρετικά επώδυνη ακριβώς για τον ίδιο λόγο.

Βέβαια δεν μπαίνουν στον κόπο να μας αναλύσουν το δικό τους Plan B, πώς δηλαδή θα πορευθούν αν δεν έλθει ο πακτωλός στον οποίο προσβλέπουν: ο Σόιμπλε δεν θα δώσει δεκάρα πέρα από τα απολύτως απαραίτητα. Κανείς δεν θα δώσει πρόσθετους πόρους σε αυτούς που έχουν παραιτηθεί εκ προοιμίου από τον αγώνα να τα φέρουμε βόλτα με αυτά που έχουν συμφωνηθεί. **Τη ρήση «συν Αθηνά και χείρα κίνει» τη γνωρίζουν οι εταίροι μας τόσο καλά όσο και εμείς.**

Χρειαζόμαστε τρελούς, ωραίους τρελούς, που θα πασχίζουν νυχθημερόν για την ανάταξη και την προκοπή της χώρας. Και όταν τους βρούμε, τότε θα έλθουν και οι πρόσθετοι πόροι.

Η Κυβέρνηση λοιπόν έχει να επιδείξει πενιχρά αποτελέσματα, όμως τι ενδείξεις έχουμε ότι θα τα καταφέρουν οι επόμενοι; Η αλλαγή πρωθυπουργού και ηγετικής ομάδας από μόνη της προφανέστατα δεν αρκεί. Τι λάθη εντόπισαν, πώς, πότε και με ποιους

θα τα αναστρέψουν; Τι ελπίδες έχουμε ότι θα τολμήσουν να κοιτάξουν, έστω και εξ αποστάσεως, το Βαθύ Κράτος; Που προχωρά ακάθεκτο και στην αναμπουμπούλα χαίρεται διπλά!

Με δεδομένο ότι οι πολιτικοί παγκοσμίως πράττουν λιγότερα από όσα υπόσχονται, θα δούμε άραγε σωστές δράσεις που δεν έχουν καν εξαγγελ-

θεί; Θα μας αποδείξουν ότι με τις δικές τους ιδέες άλλαξε έστω και ένα σημείο από την πολιτική της τρόικα;

Η ένδεια ιδεών προκύπτει και από τη διαπίστωση ότι ο λόγος τους εξαντλείται σε σοφίσματα, κραυγές, συνθήματα, στερεότυπα και χαράξεις κόκκινων γραμμών. (Οποιος πηγαίνει για το δέκα στα δέκα στο διαγώνισμα δεν σκοτίζεται που είναι η βάση. Δεν νοιάζεται από πού αρχίζει η κατηφόρα όποιος βλέπει μόνο κορυφές. Οι κόκκινες γραμμές είναι γι' αυτούς που περνούν συστηματικά τον πήχυ από κάτω). Το περιεχόμενο και η ποιότητα του πολιτικού λόγου δεν μπορεί παρά να είναι ευθέως ανάλογα με την ποιότητα της ζωής μας.

Ασφαλώς όσα καταλογίζονται στην Κυβέρνηση είναι σωστά, βοηθούν να βρούμε τα «δια ταύτα» αλλά δεν είναι το «δια ταύτα». Απλές επισημάνσεις και ιδέες του καφεενείου δεν είναι πολιτική. **Μπορούν να έρχονται κοντά στο λαό και να τον «ακούνε» όσο συχνά θέλουν, αρκεί μετά να ανασκουμπώνονται και να δουλεύουν σκληρά και συστηματικά.**

Ποιος πιστεύει ότι η ακύρωση των χαρατσιών θα λύσει το πρόβλημα; Ποιος δέχεται σα «λύση» τα λεφτά από τα πετρέλαια που θα εντοπίσουμε; Από πού προκύπτει ότι αν αρπάξουμε τις περιουσίες των τρωκτικών του Δημοσίου και των άλλων εχόντων το χρήμα δεν θα πάει στις τσέπες νέων τρωκτικών ή δεν θα γυρίσει στις τσέπες των παλαιών από την πίσω πόρτα;

Μήπως η Κυβέρνηση δεν θέλει την ανάπτυξη από κάποια διαστροφή ή εθελούφλωση; Όμως ακόμα και αν καταφέρουν να διατάξουν ακαριαία ανάπτυξη (λίγο χλωμό αυτό), πώς θα διαχυθούν τα οφέλη στις στρατιές των νεοπτώχων και την καθημαγμένη μεσαία τάξη;

Εύκολες λύσεις δεν υπάρχουν, τις δύσκολες δεν τις έχουν, ούτε να μας πείθουν ότι μπορούν να τις βρουν. Όλοι γνωρίζουμε σε τι καρέκλες πηγαίνουν να καθίσουν.

«Όλοι ξέρουμε τι να κάνουμε. Απλώς δεν ξέρουμε πώς θα επανεκλεγούμε όταν το κάνουμε», είπε ο Ζαν Κλοντ Γιουνκέρ (Καθημερινή 20/3/2012).

Οι Έλληνες πολιτικοί μπορούν να του μάθουν μερικά κόλπα. Για παράδειγμα, κουνάνε το δάχτυλο στους Υπουργούς όχι για την αβελτηρία και τις παλινωδίες τους αλλά επειδή δεν καταχειρίζουν τους τροϊκάνους.

Πριν τις εκλογές και μετά από αυτές, είτε πάνε στη Βουλή ή στο σπίτι τους, **μια καλή αρχή θα ήταν να λένε την αλήθεια, όλη την αλήθεια και τίποτα άλλο εκτός από την αλήθεια.**

Την 7^η Μαΐου πρέπει να σχηματισθεί μια Κυβέρνηση με προοπτική τετραετίας. Δεν θα την έχουμε. Όχι επειδή δεν ψηφίσαμε «σωστά», πάντα σωστά ψηφίζουμε. Επειδή οι πολιτικοί μας θα ορθοφρονήσουν μόνο όταν το απαιτήσει μια κρίσιμη μάζα πολιτών.

ΤΟ ΚΕΝΤΡΙ

Στήλη ελεύθερου προβληματισμού

ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ - Συνταξιούχου
Τοπογράφου Μηχανικού,
πρώην Γενικού Διευθυντή ΕΥΔΑΠ

Όταν τις στερεύουν τις «Πηγές»... (των ιδεών)

Όπως τα έζησα μέχρι το 2009

πηγή

[44]

Το κείμενο αυτό γράφτηκε με αφορμή το δημόσιο αποχαιρετισμό που έκανε ο **Γιώργος Ζουρίδης** προς όλους μας στην Ημερίδα για το νερό.

Με δεδομένο ότι οι ιδέες δε συλλαμβάνονται και δε φυλακίζονται από κανένα καθεστώς γιατί μπορούν και πετάνε και διασταυρώνονται παραγωγικά... στον αέρα, ήταν πολύ σκληρό και απάνθρωπο, αυτός να τρώει 20 χρόνια γροθιές στο στομάχι **για να κρατήσει ανοικτή** μια επίγεια βασούλα για τις ιδέες.

Ένας ρομαντικός μαχητής απέναντι στην καφρίλα που τον λιθοβολούσε για συμφέροντα!

Και μάλιστα όλοι εμείς, όλοι εσείς, αντί να στηρίξουμε έστω κριτικά τη δροσερή πηγή των ιδεών που προστάτευε, συμβιβασμένοι μικροαστικά, με αυτούς τους άσχημους βατράχους που διαρκώς κάτι τάζουν για να σας υποδουλώνουν, τον αφήσαμε μόνο του παρουσιάζοντας και προβάλλοντας τις αδυναμίες του, ενισχύοντας δηλαδή τους βατράχους. **Αυτό δίκαια δεν μας το συγχωρεί!**

Πρέπει να σημειώσω πως όταν κάποιος είναι στο θάλαμο των βασανιστηρίων το πρώτο και ενστικτώδες – και σωστά – που περνάει απ' το κεφάλι του είναι ένας «έξυπνος» συμβιβασμός που θα κατευνάσει την οργή των βασανιστών του.

Όταν λοιπόν η Πηγή δημοσίευε στις πρώτες σελίδες τις φωτογραφίες και τα λιβανιστήρια των Προέδρων και Αντιπροέδρων κλπ. Φαντασμάτων που παρέλασαν από τις Διοικήσεις της Εταιρείας κολακεύοντάς τους ως σπουδαίους παρά την πραγματική ανυπαρξία τους,

απλώς έκανε έξυπνους - **χωρίς εισαγωγικά** - συμβιβασμούς με τους βασανιστές του κατευνάζοντας την οργή τους με φτηνά τεχνάσματα που γι' αυτούς ήταν περίτεχνα. Σαν να βάφεις μια κότα σε χρώματα και φτερά παγωνιού... **Εμείς όμως αυτό δεν το βλέπαμε.**

Και ενώ στις πρώτες σελίδες συχνά γινόταν αυτό, στις τελευταίες σελίδες με τα ενυπόγραφα άρθρα κυρίως του Γιώργου του Ζουρίδη αλλά και άλλων συναδέλφων και μη, γινόταν η αντιστροφή των εικόνων. **Κείμενα εμπνευσμένα, σκληρά ίσως, αλλά αληθινά και δημιουργικά, πυροδοτούσαν από την αποκάλυψη της πραγματικότητας της Εταιρείας μέχρι θεσμικές και μεταρρυθμιστικές ανατροπές των κακώς έχόντων.**

Ο Γιώργος τις γροθιές τις έτρωγε γι' αυτά, παρά το γεγονός ότι η πλειοψηφία των εν δυνάμει αναγνώστών περί άλλα ετύρβαζε... Δηλαδή βασανιζόταν όχι για το κακό που έκαναν τα άρθρα του στους βατράχους, αλλά για το κακό που θα μπορούσαν να κάνουν στους βατράχους αν αυτά διαβάζονταν! - **Σοσιαλδημοκρατικός φασισμός στο μεγαλείο του.**

Αμέτρητες φορές επιχειρήσαν, τα χρόνια που εγώ υπηρετούσα στην ΕΥΔΑΠ ως Γενικός Διευθυντής - και άρα γνωρίζω από πρώτο χέρι - αλλά και κατά τη διάρκεια της «καταψύξεώς» μου, είτε να το κόψουν το Περιοδικό, είτε να κόψουν τον Γ. Ζουρίδη και στη θέση του να βάλουν έναν αχυράνθρωπό τους - απ' τους πολλούς. Το ότι δεν πραγματοποιήσαν αυτές τις επιλογές τους δεν σημαίνει ότι κάτι άλλαξε στις επιδιώξεις τους. **Σημαίνει ότι περίμεναν το σενάριο να πέσει μόνο του**

το κάστρο απ' την πολιορκία, όπως και έγινε.

Οι κότες που έγιναν... παγώνια νόμιζαν ότι με έναν αχυράνθρωπο θα παγώναν τις ψευδείς εντυπώσεις των πρώτων σελίδων και ότι στο τέλος όλοι θα πιστεύαμε ότι δεν είναι κότες αλλά παγώνια! Ιστορίες για πουλερικά...

Πώς στήθηκε και από πού καθοδηγήθηκε αυτή η λυσσαλέα πολεμική;

Όπως ξέρετε το διεφθαρμένο πολιτικό κατεστημένο που κατέστρεψε τη χώρα, διόριζε «Διοικήσεις» στην ΕΥΔΑΠ περίπου με το ρυθμό που εξυπηρετούσε τις πολιτικές και πελατειακές του στοχεύσεις - **με ελάχιστες εξαιρέσεις**. Αυτό σημαίνει ότι αυτές οι Διοικήσεις έρχονταν και έφευγαν πριν καν προλάβουν να αντιληφθούν το πραγματικό περιεχόμενο και τη λειτουργία της Εταιρείας. Δηλαδή στα μικρά διαστήματα που ελάμβαναν τη δοτή εξουσία τους, μόνο

σίας τους - προσώπων και θεσμών - και του υπόγειου καθεστώτος τους.

Και ενώ αυτά συνέβαιναν στο υπόγειο και στο παρασκήνιο, εμείς κοιτούσαμε την επιφάνεια του περιοδικού σαν όλα να ήταν αγγελικά πλασμένα ασκώντας κριτική στον Γ. Ζουρίδη γι' αυτό, ενώ τις περισσότερες φορές ακόμα και **αυτή η κριτική ήταν καθοδηγούμενη από το υπόγειο**, την οποία έτσι σιγοντάραμε εν αγνοία μας.

Αν τους ενδιέφερε η ποιότητα και το περιεχόμενο του περιοδικού εδώ και χρόνια θα γράφανε άρθρα, αντίλογο, προτάσεις. Όμως αυτό ποσώς τους ενδιέφερε, ο

εκκολάπτονται τα αυγά των φιδιών...

με τις συμβουλές των φανερών και κυρίως κρυφών συμβούλων μπορούσαν να κινηθούν, εμφανίζοντας δήθεν πρωτοβουλίες τις οποίες όμως είχαν επεξεργαστεί άλλοι...

Όπως επίσης ξέρετε τα συνδικάτα κατά το παρελθόν αφού είχαν παίξει τον δέοντα κομματικό τους ρόλο και στο ποιοι θα επιλεγούν για διοίκηση - όταν δεν ήταν αμιγώς αυτοί που επέλεγαν - , είχαν και την αδιαπραγμάτευτη και πάγια θέση ότι τις θέσεις ευθύνης των Γενικών Διευθυντών οι Διοικήσεις έπρεπε να τις καλύψουν από το άξιο (;) δυναμικό του Προσωπικού της ΕΥΔΑΠ.

Έτσι το παγιωμένο σύστημα αξιών (;) και δομών (;) της Εταιρείας αναρριχάτο μέχρι τις θέσεις των Γενικών Διευθυντών - **πάλι με ελάχιστες εξαιρέσεις**. Το τελικό προϊόν αυτής της κομματικής δράσης των συνδικάτων **ήταν διορισμένες διοικήσεις με συνεργασία των συνδικάτων και διορισμένοι Γενικοί Διευθυντές με την υπόδειξη των συνδικάτων**. Δηλαδή η καραμπινάτη απ' το υπόγειο συνδιοίκηση των συνδικάτων στο ισόγειο! Αν λοιπόν ψάχνετε να βρείτε που είναι η κακοδαιμονία της ιστορικής πραγματικότητας της Εταιρείας, σας συνιστώ ανεπιφύλακτα να κοιτάξετε στο υπόγειο...

Σ' αυτά τα κομματικά υπόγεια των συνδικάτων όμως εκτός από τις φωνές των πολλών της πελατειακής πολιτικής υπήρχαν και λίγες υγιέστερες φωνές που διαρκώς αντιμιλούσαν διεκδικώντας κάτι διαφορετικό. Το να αντιμιλάς όμως ως μειοψηφία σε κομματικές μαζώσεις ακόμα και σε κόμματα που δεν ακολουθούν το σοβιετικό μοντέλο - εξορίες - καταδίκες και εκτελέσεις προδοτών! - δεν απέχει πάρα πολύ από αυτό, με σίγουρη διαφορά ότι δεν εξορίζεσαι στη Σιβηρία, **αλλά σιγά-σιγά εξαφανίζεσαι από την επιρροή, δηλαδή εκμηδενίζεσαι**.

Ο Γ. Ζουρίδης είχε την ατυχία να είναι σε μια τέτοια μειοψηφική κομματική ομάδα **που αντιμιλούσε όχι μόνο στο υπόγειο αλλά και στο ισόγειο** για την οποία έφαγε πολύ ξύλο απ' τα συντρόφια του που έβλεπαν στον Γ. Ζουρίδη έναν κίνδυνο ανατροπής της εξου-

Γ. Ζουρίδης ήταν ο στόχος κι ας έκλεινε και το περιοδικό αν επρόκειτο να εξυπηρετηθεί ο πρωταρχικός τους στόχος. **Γκεμπελικός σκοταδισμός.**

Όλα αυτά τα έζησα έντονα μέχρι το 2009 αν και μαθαίνω ότι ο πόλεμος των βατράχων ακόμη δεν τελείωσε! Πίεσαν αφόρητα τον κ. Μπάρδη, πίεσαν οργανωμένα το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρείας για την απομάκρυνση του Γ. Ζουρίδη, αλλά εις μάτην...

Ο Γ. Ζουρίδης μας αποχαιρέτησε ομαδικά και με αξιοπρέπεια αφού απολύτως ανθρώπινα ήταν αδύνατο να δεχτεί άλλο αυτόν τον δυσώδη εις βάρος του πόλεμο από το κομματικό υπόγειο του συνδικάτου. Του ήταν αδύνατο να δεχθεί την ιδεολογική παρακμή που στοιχειώνει την ΕΥΔΑΠ...

Φίλε Γιώργο στο καλό. Αγωνίστηκες περισσότερο απ' ότι σου αναλογούσε με βαρβαρικούς αντιπάλους του παρασκήνιου. Εγώ λειτούργησα κοντά σου ως «θερμαστής» - εσύ έβαζες τη φωτιά κι εγώ έριχνα κάρβουνα να δυναμώσσει. Θα τους στοιχειώσει τους βατράχους αυτή η αναχώρησή σου από το Περιοδικό και την ΕΥΔΑΠ γιατί θα αναδειχθεί σύντομα το κενό.

Τώρα, θερμαστής χωρίς πυροδότη δεν μπορώ ούτε εγώ να μείνω. Μείναμε από πολεμοφόδια!

Έτσι γίνεται σε όλους τους ουτοπικούς αγώνες αλλά καθόλου δεν μετανιώνω.

Φίλοι και συνάδελφοι γεια σας!

Τον Δρ. Ηλία Φιλίππιδη
Καθηγητή Κοινωνιολογίας - Νομικού

Η παρακμή του πολιτικού μας συστήματος

πηγή

[46]

Η πολιτική πλαστογραφία της Μεταπολίτευσης

Πληρώσαμε την Χούντα (1967-1974) πολύ ακριβά. Οι συνέπειές της για τον ελληνισμό υπήρξαν οδυνηρές και μακροχρόνιες:

- **Η Χούντα δεν έπεσε στην Ελλάδα αλλά στην Κύπρο.** Οι Αμερικανοί την άφησαν να πέσει, αφού είχε πετύχει ο σκοπός για τον οποίο την ανέβασαν που ήταν η εξουδετέρωση του Μακαρίου και η εισβολή των Τούρκων στην Κύπρο.

Οι συνέπειες της εισβολής δεν ήταν μόνο η ανθρωπινή τραγωδία με τους νεκρούς, τους αγνοούμενους, τους βιασμούς και τον εκτοπισμό 180.000 Κυπρίων, αλλά και οι μακροχρόνιες συνέπειες της κατοχής του 37% του κυπριακού εδάφους καθώς και η ανατροπή του συσχετισμού δυνάμεων μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας.

Το αποτέλεσμα είναι:

- ✓ Η αύξηση των πιέσεων της Τουρκίας για ελληνικές υποχωρήσεις στο Αιγαίο και τη Θράκη σήμερα και στο Καστελόριζο για το θέμα της ΑΟΖ
- ✓ Η οικονομική αιμορραγία της Ελλάδας και της Κύπρου για εξοπλισμούς, ώστε να αναχαιτιστεί η επεκτατική πολιτική της Τουρκίας.
- ✓ Η φθορά των ιδανικών και των παραδοσιακών αξιών της πατρίδας μας, όπως ο πατριωτισμός, η οικογένεια, η πίστη, η λαϊκή μας παράδοση, η ιστορία μας. Έτσι στην Μεταπολίτευση επεκράτησαν ο αμοραλισμός, η υλοφροσύνη, η ιδιοτέλεια, η αμάθεια.

- ✓ Η διακοπή της συνέχειας του πολιτικού μας συστήματος. Επεκράτησαν οι άσχετοι και οι ανίκανοι. Όχι πως το πολιτικό προσωπικό πριν τη Χούντα ήταν άριστο, αλλά βρισκόταν σε αρκετά υψηλό επίπεδο το κύρος του Βουλευτή και του Κοινοβουλίου, ο έλεγχος της λειτουργίας του κρατικού μηχανισμού και ο σεβασμός του δημοσίου χρήματος.

Στην Μεταπολίτευση χρησιμοποιήθηκαν κατά κόρον και μέχρι υποκρισίας οι όροι «δημοκρατία», «σοσιαλισμός», «λαός» με αποκορύφωση τη γελοιοποίηση κάθε πολιτικής ιδεολογίας στην εποχή του «εκσυγχρονισμού» και της «επανιδρύσεως του κράτους».

Δυστυχώς αποτελεί μια πικρή αλήθεια που πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι **η σημερινή παρακμή της Ελλάδας οφείλεται κυρίως στο γεγονός ότι η Μεταπολίτευση δεν δημιούργησε ΠΡΟΤΥΠΑ σε κανέναν τομέα της κοινωνικής και της πολιτικής μας ζωής.**

Το μόνο που ήξερε να κάνει, ήταν η κατεδάφιση των αξιών και κάθε δημιουργικής προσπάθειας. Εορτάσθηκε ως μεγάλη κατάκτηση του «σοσιαλισμού» η κατάργηση της μαθητικής ποδιάς, του πολυτονικού συστήματος, της παραδοσιακής λογοτεχνίας, των αρχαίων συγγραφέων και του θεσμού των επιθεωρητών στο εκπαιδευτικό μας σύστημα. Καταργήθηκε και καταπολεμήθηκε η αξιοκρατία στα Πανεπιστήμια. Τα επιστημονικά προσόντα υπερθεματίσθηκαν από το «κοινωνικό έργο» δηλαδή την κομματική ταυτότητα.

Έτσι πολλοί αριβίστες, καιροσκόποι, μεγάλοι και μι-

κροί απατεώνες βαπτίστηκαν στην κολυμβήθρα της «δημοκρατίας», κατέλαβαν δημόσιες θέσεις και επιδόθηκαν στην καταλήστευση του δημοσίου χρήματος. Είναι χαρακτηριστική η περίπτωση του Δ.Μ., Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου της ΔΕΗ το 1986 για το οποίο ο τότε Πρωθυπουργός μας Ανδρέας Παπανδρέου είχε πει το αξέχαστο «είπαμε να κάνει ένα δωράκι στον εαυτό του αλλά όχι και 500 εκατομμύρια!». Διερωτάσθε για το ποια ήταν η συνέχεια της υπόθεσης; Διετάχθη προκαταρκτική ανάκριση αλλά η υπόθεση ετέθη τελικώς στο αρχείο «ελλείψει επαρκών στοιχείων» με μια «σειρά απαλλακτικών βουλεύματων»...

Το συμπέρασμα είναι ότι στην Μεταπολίτευση:

- Ανετράπη η κοινωνική πυραμίδα. Δεν ήταν πλέον οι καλύτεροι αυτοί που κατήρχοντο στην πολιτική, αλλά οι μέτριοι ακόμη και οι χειρότεροι. Το τελευταίο επεισόδιο μεταξύ αστυνομικών και πρώην Υπουργού (!) που παραβίασε τρεις κόκκινους σηματοδότες και απείλησε να πατήσει αστυνομικό για να φύγει, καταδεικνύει το τι σαβούρα άλωσε την εξουσία στο όνομα της δημοκρατίας και του σοσιαλισμού.
- Το πραγματικό πολίτευμα της χώρας δεν ήταν η δημοκρατία αλλά η κομματικοκρατία, η οποία συμπεριφερόταν προς την εξουσία και τον κρατικό μηχανισμό σαν να ήταν λάφυρα πολέμου και ο λαός, ιθαγενείς. Η πλαστογραφία της δημοκρατίας ολοκληρώθηκε με τον πρωθυπουργοκεντρικό χαρακτήρα λειτουργίας του Κράτους, τον ηγεμονισμό των αρχηγών και την αδιαφάνεια.
- Έτσι διαμορφώθηκε το πελατειακό Κράτος της Μεταπολίτευσης. Τα κόμματα της εξουσίας με αλαζονεία και θράσος κατ' ουσίαν έκοβαν το Κράτος σε κομμάτια και τα πωλούσαν στο παζάρι του ρουσφετιού και του ξεπουλήματος του δημοσίου συμφέροντος με αντάλλαγμα την ψήφο των ιθαγώνων και το μαύρο χρήμα που μεταφερόταν μέσα σε κουτιά «πάμπερς» ή πλαστικές σακούλες στα γραφεία γραμματέων Πρωθυπουργών, Υπουργών, Διοικητών Οργανισμών ή κατατίθεντο σε λογαριασμούς στην Ελβετία και εξωχώριων Εταιρειών...

Τι δέον γενέσθαι

Η Μεταπολίτευση δυστυχώς εξελίχθηκε σε ένα ατέλειωτο πάρτι παρaskηνιακής συναλλαγής, διαφθοράς και εξαπατήσεως του λαού, ο οποίος εξαγοραζόταν με τα ψέματα και τα ρουσφέτια.

Έτσι πέρασε στον γκρεμό. Η Ελλάδα έχει ουσιαστικά χρεοκοπήσει. Ενώ η Τουρκία εξελίσσεται ραγδαία, η Ελλάδα παρά τις κοινοτικές επιδοτήσεις, τις συγχρηματοδοτήσεις έργων, τις ενισχύσεις του Ταμείου Συνοχής, τα Μεσογειακά Ολοκληρωμένα Προγράμματα επί 30 χρόνια, σήμερα έχει καταντήσει ένα διαλυμένο τριτοκοσμικό κράτος με έναν λαό που βυθίζεται στη φτώχεια και την απόγνωση.

Το ερώτημα που απομένει είναι: Ο λαός φταίει γι' αυτήν την παρακμή;

Ναι φταίμε κι εμείς, διότι από κουτοπονηριά και με τη νοοτροπία του «Δεν βαριέσαι...» πέρασε στην παγίδα των πολιτικών μας, οι οποίοι μας πετούσαν να γλείφουμε τα κόκαλα, για να τρων εκείνοι ανενόχλητοι το βόδι.

Δεν βλέπαμε κάθε χρόνο τις δηλώσεις τους στο «πόθεν έσχες»;

Βεβαίως και το «πόθεν έσχες» ήταν μια πολιτική απάτη. Το μόνο που δεν λέει, είναι το «πόθεν», η προέλευση των περιουσιακών τους στοιχείων, που κάθε χρόνο αυγάτευαν.

Πώς είναι δυνατόν Βουλευτές και Δήμαρχοι που δεν προέρχονται από πλούσιες οικογένειες να ανήκουν σήμερα στην ομάδα των πλουσιότερων πολιτικών; Δεν τους ξέραμε; Δεν τα μαθαίναμε;

Δύο βασικοί λόγοι για τους οποίους ο ελληνικός λαός στερείται πολιτικού πολιτισμού, είναι:

- Ο κομματισμός. Κομματισμός σημαίνει πολιτική τύφλα. Δηλαδή ψηφίζω πάντα τον υποψήφιο του κόμματός μου, χωρίς να κρίνω τις ικανότητές του και το ήθος του.

Τα αποτελέσματα είναι τα κόμματα να μας θεωρούν δεδομένους, αγέλη. Να μας βλέπουν όπως ο βοσκός τα πρόβατα στο μαντρί.

Γιατί λοιπόν να μας υπολογίζουν; Γιατί να γίνουν καλύτεροι;

- Ο τοπικισμός. Ψηφίζουμε τον συγγενή μας, τον συντοπίτη μας, το «δικό μας παιδί», χωρίς να κρίνουμε ικανότητες και ήθος και χωρίς να αντιδρούμε για την «ικανότητά» του να πλουτίζει ο χρυσοκάνθαρος.

Οπότε πάλι καταλήγουμε στον ίδιο παρονομαστή, να μας θεωρεί και αυτός δεδομένους και καϊβάνια...

Θα ξυπνήσουμε έστω και στο δώδεκα και πέντε;

«ΣΩΠΑΣΤΕ Ν' ΑΚΟΥΣΩ»

ΤΗΣ ΧΡΥΣΑΣ ΛΟΥΚΑΚΗ
Προϊσταμένης Περιφερειακού
Κέντρου Αγίας Παρασκευής

πηγή

[48]

Βρήκα το βιβλίο πάνω στο γραφείο μου. «**Σωπάστε ν' ακούσω**», συγγραφέας η **Μαργαρίτα Μυλωνάκη**. Θυμήθηκα ότι λίγες μέρες πριν ο συνάδελφος ο Νίκος Βελαώρας μου είχε μιλήσει με μεγάλη θέρμη για τη συνάδελφο καταμετρήτρια η οποία είχε πρόσφατα εκδώσει το πρώτο της λογοτεχνικό έργο. Δεν γνώριζα καθόλου τι πραγματευόταν το βιβλίο αλλά σίγουρα ο τίτλος μου κίνησε την περιέργεια σχετικά με το τι μπορεί να κρύβει ή να υπονοεί.

Ξεκίνησα να το διαβάσω Παρασκευή απόγευμα και αισθανόμουν ότι είναι αδύνατον να δώσω στον

εαυτό μου ένα ευρύ περιθώριο χρόνου μέχρι να το τελειώσω. Ένα κύμα περιέργειας, συγκίνησης, περισυλλογής, ενδοσκόπησης και ανασκόπησης υψώθηκε μέσα από τις σελίδες του βιβλίου και με τράβηξε μέσα σε μια περιπλάνηση έντονων συναισθημάτων, επώδυνων ιστορικών μνημών και εικόνων αφόρητου πόνου αλλά και ανθρώπινου μεγαλείου.

Την Κυριακή το βράδυ το τελείωσα! Αισθάνομαι μια διάχυτη μελαγχολία καθώς η ψυχή μου αυτό το διήμερο μετείχε συναισθητικά στον ανθρώπινο πόνο του βίαιου ξεριζωμού από τα πατρία εδάφη, της άγριας απώλειας των αγαπημένων προσώπων.

Σκέφτομαι πως το ποτάμι του ανθρώπινου πόνου και του αίματος εδώ και χιλιάδες χρόνια ξεχειλίζει από τα κακά του πολέμου, της προδοσίας, της αδικίας και ένας φόβος αναδύεται ότι ίσως το ποτάμι αυτό ποτέ δεν θα στερέψει. Φέρνοντας αυτομάτως στο νου μου την οικονομική τραγωδία που ζούμε ως έθνος, αρπάζομαι από μια φευγαλέα ελπίδα πως δεν θα αναγκαστούμε να ζήσουμε ποτέ ξανά τέτοιες εθνικές τραγωδίες, δεν θα χρειαστεί να ξαναγεμίσει με πόνο και συμφορές αυτό το ποτάμι.

Το βιβλίο της Μαργαρίτας πραγματεύεται με ένα πραγματικά συγκλονιστικό τρόπο ένα ιστορικό γεγονός, την πέρα από κάθε λογική, γενοκτονία των Ποντίων και τον βίαιο ξεριζωμό τους από τα εδάφη του Πόντου. Παρακολουθεί την ιστορία της οικογένειας του Σταύραγα, ενός ευκατάστατου επιβλητικού, αξιολύβαστου, μεγαλόψυχου, ανυπότακτου νοικοκύρη και οικογενειάρχη, η οποία βιώνει την παράλογη βία, το διωγμό, το ατιμωτικό και ύπουλο θάνατο, το σταδιακό της ξεκλήρισμα και την μεγάλη απόφαση της φυγής για τη λύτρωση.

Ο Σταύραγας εκτελείται από τους Τούρκους και όσα από τα παιδιά του μένουν στη ζωή έρχονται στην Ελλάδα να σωθούν. **Όμως εκεί πίσω στα βουνά του πολύπαθου Πόντου θα στοιχειώνει για πάντα το κλάμα της αχρόνιστης εγγονής του Σταύραγα, της μικρής Ποινίτσας που η δύστυχη μάνα της αναγκάστηκε να εγκαταλείψει κατά τη διάρκεια της φυγής για να μην τους προδώσει με το κλάμα της στους Τσέτες.** Είναι το κλάμα που θα ηχεί στα αυτιά της μητέρας

μέχρι το θάνατό της, είναι το κλάμα που θα φέρει την ψυχή μετά το θάνατό της στα βουνά του Πόντου, να συντροφέψει η άμοιρη ψυχή αυτό το μοναχικό κλάμα, το κλάμα κάθε αδικοχαμένου παιδιού, που έμεινε να αιωρείται στα βουνά του αποχωρισμού, χωρίς σώμα, χωρίς δάκρυα, χωρίς πόνο.

Το βιβλίο της Μαργαρίτας είναι εξαιρετικό. Αξιοζήλευτη χρήση της γλώσσας, πλούτος εικόνων, συναισθηματική ένταση κλιμακούμενη με ιδιαίτερη μαεστρία. Το κείμενο τόσο καλά δουλεμένο που σου δίνει την εικόνα ενός καλοκεντυμένου υφαντού όπου μέσα από το κλάμα της νεογέννητης Ποινίτσας αναδύεται το κλάμα κάθε παιδιού, κάθε ανθρώπου που εδώ και χιλιάδες χρόνια χάνει τόσο πρόωρα, τόσο άδικα, τόσο τραγικά το δώρο της ζωής.

Δεν μπορώ να μην πω ότι συνάδελφοι σαν την Μαργαρίτα με κάνουν - και νομίζω πρέπει να κάνουν και όλους τους συναδέλφους - περήφανους που στα σπλάχνα της Εταιρείας μας υπάρχουν άνθρωποι προικισμένοι με τέτοια ταλέντα και που έχουν το κουράγιο σε τέτοιες εποχές όπου ο δρόμος της επιβίωσης στην καθημερινότητα γίνεται όλο και πιο τραχύς και ο καθημερινός αγώνας μας απορροφά όλη μας την ενέργεια, **να παράγουν ποιότητα, να εκφράζουν δημιουργικότητα, να εκπέμπουν πνευματικότητα.**

Το βιβλίο της Μαργαρίτας Μυλωνάκη «Σωπάστε ν' ακούσω» κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Μπαρτζουλιάνος.

Κάθε εργαζόμενος της ΕΥΔΑΠ - και όχι μόνο - οφείλει να εμπλουτίσει την οικογενειακή του βιβλιοθήκη με αυτό το αριστούργημα.

Όλες οι ανθρώπινες κοινότητες, όλοι οι ζωντανοί οργανισμοί **ψάχνουν, αναζητούν την ταυτότητά τους, αγωνίζονται ενάντια στον αφανισμό.** Οι Πόντιοι - αυτό το πλούσιο κομμάτι του περιφερειακού ελληνισμού της Μαύρης Θάλασσας - δείχνουν καθημερινά ότι έχουν τη θέληση να συνεχίσουν να υπάρχουν διατηρώντας την πολιτισμική τους ταυτότητα.

Κοινή η ταυτότητα των Ποντίων, κοινή η νοσταλγία της προέλευσης, κοινή η νοσταλγία στις ζωογόνες ρίζες τους.

Είναι γεγονός ότι από τις αρχές της δεκαετίας του 1930 για τους πρόσφυγες, Ποντίους και Μικρασιάτες, η γνώση της ιστορίας τους εξαρτιόταν από τις αφηγήσεις των παλαιών γε-νεών των προσφύγων προς τις νεώτερες.

Τον Γιώργου Ζουριαν

Διευθυντή Δημοσίων Σχέσεων και Επικοινωνίας

Είναι επίσης γεγονός ότι η ποντιακή γενοκτονία δεν αποτελεί ένα στιγμιαίο έγκλημα, μια στιγμιαία πολιτική πράξη των Κε-μαλιστών και των Τσετών, ούτε περιορίζεται σε μια δεδομένη συγκυρία μιας ιστορικής περιόδου. Αποτελεί απλά το αποκο-ρύφωμα, το βίαιο τέλος, την τελική λύση μιας μακρόχρονης βάρβαρης οθωμανικής καταπίεσης και μιας απάνθρωπης πολιτικής που αποσκοπούσε στην αλλοίωση της πολιτισμικής ταυτότητας, στην ενσωμάτωση ή και στην εξαφάνιση ενός αυ-τόχθονου ιστορικού λαού. **Του λαού των Ποντίων.**

Έτσι η μεγάλη - τελική - ολική έξοδος των Ελλήνων Ποντίων προς τον Ελλαδικό χώρο, τον Καύκασο και τους χώρους της υπόλοιπης Ελληνικής Διασποράς έχει μεν την αιτία γέννησής της στα γεγονότα της δραματικής περιόδου των διωγμών, της γενοκτονίας και του ξεριζωμού από το 1916 έως το 1923 απο-τελεί δε το τέλος μιας ιστορικής πορείας βιασμού των Ποντίων που βρίσκει την απαρχή της το 1461 στην πτώση της Τραπε-ζούντας.

Οποιαδήποτε λοιπόν ορθολογική, θετικιστική αντίληψη που μας ωθεί **στη λήθη** και θεωρεί ως εξέλιξη και πρόοδο την ενσωμάτωση μιας κοινωνικής ομάδας σε μια ενοποιημένη κρατική κουλτούρα και γλώσσα - στερώντας την από την πο-λιτιστική της ιδιαιτερότητα - **θα πρέπει να μας βρίσκει αντί-θετους.** Πόσο φτωχός θα ήταν άλλωστε ο ελληνικός λαϊκός πολιτισμός χωρίς τις περιφερειακές ιδιαιτερότητές του! Πόσο ανήθικη θα ήταν η ιστορία αν αποδεχόταν την αντίληψη της κυρίας Ρεπούση ότι ο ξεριζωμός και οι σφαγές των Ποντίων απεικονίζονται με ένα συνωπισμό του πλήθους στο λιμάνι της Σμύρνης!

Αλλά τι να πει κανείς όταν το Ελληνικό κράτος πάει να λύσει τις γεωπολιτικές και γεωστρατηγικές του διαφορές με κου-μπαριές και ζείμπέκικα!!! Όταν οι κρατικοί ελληνικοί εκπαι-δευτικοί θεσμοί, τα εγχειρίδια της ιστορίας, αγνοούν τη νεώ-τερη ιστορία του Πόντου και της Μικράς Ασίας και επιτρέπουν το βιασμό μιας πραγματικότητας που στάζει ακόμα νωπό αίμα.

Ο δρόμος αντίστασης των αδελφών Ποντίων

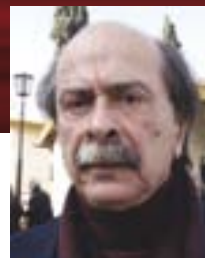
πηγή
[49]

Όταν δεν αντιλαμβάνονται οι Έλληνες κρατιστές ότι **η λήθη απειλεί ακόμα** την εθνική μας ακεραιότητα στη Θράκη, στην Κύπρο και στο Αιγαίο.

Με απλά λόγια: Η διεκδίκηση των Ελλήνων για **την αρτιότητα της ιστορικής τους μνήμης** και η αναζήτηση από την τουρ-κική πλευρά **μιας αρμονικής σχέσης με την ιστορία** αποτε-λούν δύο παράλληλους άξονες γύρω από τους οποίους θα μπορούσε να αναπτυχθεί μια ειλικρινής πολιτική ειρήνης και συνύπαρξης του ελληνικού και του τουρκικού λαού.

Γι' αυτό βιβλία σαν της συναδέλφου **Μαργαρίτας Μυλωνάκη που αντιστέκονται στη λήθη**, που επιχειρούν κάποιοι να μας επιβάλλουν, οφείλουμε να το διαβάσουμε και μεις και οι από-γονοί μας.

Στο βιβλίο **«Σωπάστε να ακούσω»** της Μαργαρίτας - την οποία συχαίρω δημόσια μιας και αποτελεί κόσμημα για την Εταιρεία μας - αναφέρονται έμμεσα αν όχι άμεσα με έναν απί-στευτο λυρισμό **οι κοινωνικές διαστάσεις της γενοκτονίας, οι κοινωνικές συμμαχίες της εποχής και η μορφή που παίρνει μια σύγκρουση η οποία δεν είναι μόνο εθνική αλλά ταυτό-χρονα κοινωνική, πολιτισμική.**

Φεύγοντας...

Κάνοντας μια αναδρομή στην παιδική και εφηβική μου ηλικία μπορώ να θεωρήσω ότι ήμουν σχετικά τυχερός.

Γόνος μιας μικροαστικής οικογένειας με αμφότερους τους γονείς μου εργαζόμενους ως υψηλόβαθμα στελέχη της Αγροτικής Τράπεζας, μεγάλωσα χωρίς ιδιαίτερες οικονομικές δυσκολίες και **διδάχθηκα από μικρός τη συνέπεια, το ήθος, την αξιοπρέπεια, τον σεβασμό στο δημόσιο χρήμα που πρέπει να χαρακτηρίζει τον μισθωτό Έλληνα**. Ήταν η εποχή του μεταπολέμου και της ανοικοδόμησης μιας κατεστραμμένης από τον πόλεμο και τον εμφύλιο χώρας, όπου ο κάθε συνετός πατριώτης είχε ένα σαφή ρόλο στην όλη εθνική προσπάθεια.

Η κρητική μου καταγωγή και ο δημοκρατικός προσανατολισμός της οικογένειας μου με ώθησαν να ενταχτώ άμεσα στο μεταναστευτικό δημοκρατικό και αντιδικτατορικό κίνημα της Ιταλίας. Στην Ιταλία – με παρότρυνση των γονιών μου – βρέθηκα για να σπουδάσω ως μηχανικός παρά την εγγραφή μου στη Θεσσαλονίκη – ως επιλαχών – στη Μαθηματική Σχολή του εκεί Πανεπιστημίου. Η δίνη της όλης ιδεολογικής, πολιτικής, συνδικαλιστικής και κοινωνικής συγκυρίας με οδήγησε τάχιστα στα ανώτατα καθοδηγητικά αξιώματα των μεταναστευτικών κινήματων της εποχής, δίνοντάς μου τη δυνατότητα – με παράλληλη κοπιαστική μορφωτική προσπάθεια – να εμβαθύνω σε μια πολυποίκιλη βιβλιογραφία και να αποκτήσω μια στιβαρή και στέρεη πνευματική και ψυχολογική βάση για να μπορώ να ισορροπώ με αξιοπρέπεια στους διάφορους κομματικούς, παραταξιακούς και συνδικαλιστικούς μου ρόλους.

Ο Ελληνισμός της μετανάστευσης, κατά την πολύχρονη παραμονή μου στο εξωτερικό αλλά και οι δημοκράτες των Αθηνών, μετά την επιστροφή μου στην πατρίδα, με αντάμειψαν πολιτικά και ηθικά για την όλη μου αγωνιστική προσφορά και έτσι **βρέθηκα στα τριανταπέντε μου χρόνια να έχω ζήσει από κοντά τη δημιουργική αλλά και την καταστροφική δύναμη της πολιτικής και συνδικαλιστικής εξουσίας σε όλο της το μεγαλείο. Τις ενδογενείς αδυναμίες και τις ανισότητες που αυτή δημιουργεί**.

Όλα εκείνα τα χρόνια συνειδητοποίησα ότι για τους πλείστους εκ των ακτιβιστών **η πολιτική δεν αντιμετωπίζεται ως φιλοσοφική και ηθική αξία** αλλά ως ένας οργανωτικός μηχανισμός έκφρασης συσχετισμών και προσωπικής δύναμης, που δημιουργεί επιλεκτικά πολιτικά φέουδα γεμάτα με οπαδούς, που αισθάνονται σπουδαίοι, σημαντικοί μέσα στην ασήμαντότητά τους. Άνθρωποι έτοιμοι να βεβηλώσουν, να στρεβλώσουν κάθε ιδεολογική και ηθική αξία για να εξυπηρετήσουν τα ίδια συμφέροντά τους αλλά και των αφεντικών τους.

Είναι μόλις το 1991 όταν ενώπιον του αείμνηστου Ανδρέα Παπανδρέου σε μια Σύνοδο της πάλαι ποτέ κραταιάς Κεντρικής Επιτροπής τολμώ να καταγγείλω τον μετασχηματισμό των εν λόγω πολιτικών φέουδων **και σε οικονομικά** φέουδα προσωπικών συμφερόντων των στελεχών. Δυστυχώς η μετέπειτα ζωή με δικαίωσε...

Έτσι: Τη δεκαετία του '80 έχει ήδη αρχίσει – δυστυχώς – η **εποχή εδραίωσης των διάφορων ιδεολογημάτων** πάνω στα οποία «κτίστηκε» η ψεύτικη συνείδηση των ελλήνων πολιτών που τις βύθισε στον ωφελιμισμό και στα πελατειακά συστήματα των πολιτικών, συνεταιριστικών, συνδικαλιστικών και αυτοδιοικητικών συντεχνιών. Τη δεκαετία του '90 **ο παρασιτικός καταναλωτισμός** φθάνει στο απόγειο του.

Η Ελλάδα ούσα ανίκανη να παράγει η ίδια όσα καταναλώνει αρχίζει να παρασιτεί και μάλιστα προς διπλή κατεύθυνση. Προς το εσωτερικό της χώρας υποθηκεύει τους παραγωγικούς της πόρους μετατρέποντάς τους σε τοκοχρεούσια και χρήμα για την κάλυψη των πρωτογενών ελλειμμάτων της.

Ταυτόχρονα παρασιτεί προς τα έξω από όπου δανείζεται υπέρογκα ποσά, όχι για να κάνει αναπτυξιακές επενδύσεις αλλά για να πληρώσει το κόστος των εισαγόμενων καταναλωτικών αγαθών που χρησιμοποιούνται για να κρατούν ζωντανή την ψεύτικη συνείδηση των ελλήνων πολιτών, **τη νιρβάνα μιας επίπλαστης πραγματικότητας**.

Αντλαμβάνομαι ότι η πραγματική πολιτική που υπηρέτησα στο παρελθόν έχει αντικατασταθεί από ένα νέο επαίσχυντο «κοινωνικό συμβόλαιο» που σε τίποτα δεν μοιάζει με το διακηρυγμένο το 1981 «συμβόλαιο με το λαό».

Είναι ένα νέο συμβόλαιο που δίνει απλά τη δυνατότητα στην εκάστοτε πολιτική ηγεσία, ανεξαρτήτως πολιτικού χρώματος, να ενισχύει γρήγορα και παρασιτικά τις καταναλωτικές επιθυμίες του ελληνικού λαού με αντίτιμο την πολιτική ψήφο του, την εύνοια ή ανοχή του λαού στο καταστροφικό για την Ελλάδα νεοαναπτυσσόμενο πολιτικό μόρφωμα.

Έτσι, **ο πολιτικός βίος στην Ελλάδα**

προσλαμβάνει πολλάκις χυδαία χαρακτηριστικά με κυριότερα εκείνα της φαλκίδευσης των δημοκρατικών θεσμών, της κακοδιαχείρισης, κατασπατάλησης ή ακόμα και οικειοποίησης του δημόσιου χρήματος, της εδραίωσης μιας κουλτούρας άκρατου και εγωκεντρικού ωφελιμισμού...

Οργισμένος και απηδασμένος αποχωρώ από την ενεργό κομματική δράση το 1996 και αφιερώνομαι στις επαγγελματικές μου αρμοδιότητες.

Είμαι ήδη από καιρό υπεύθυνος Δημοσίων Σχέσεων της ΕΥΔΑΠ. Εκεί τυχαία βρέθηκα μετά από εισήγηση του Κώστα Κυριαζή, τότε Γενικού Διευθυντή Ύδρευσης, για να καλύψω το αδιέξοδο που δημιουργούσαν στη Διοίκηση της εποχής οι ανεπαρκείς προτάσεις της κομματικής ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ στην ΕΥΔΑΠ.

Την εποχή εκείνη έχει ήδη αρχίσει να διαμορφώνεται και στην ΕΥΔΑΠ ένα επικίνδυνο κομματικο-συνδικαλιστικό μόρφωμα που αναπτύσσεται ως παράγωγο του γενικότερου μορφώματος στην Ελλάδα, και έχει αρχίσει να «τρώει» τις σάρκες του εθνικού κορμού.

Η κομματική νομενκλατούρα του μορφώματος στην ΕΥΔΑΠ ανακηρύσσει **ως ιδεολογικό της εφιαλτήριο τον εργατισμό και τον οικονομισμό.** Τα δόγματα αυτά τα οποία στηρίζονται στη λογική «ο εργαζόμενος έχει πάντα δίκιο» και «δώστε ανεξάντλητο χρήμα στον εργαζόμενο» βάζουν σε βαθιά ύφεση την παραγωγικότητα και την ανταγωνιστικότητα της εργασίας και αποσταθεροποιούν την πειθαρχία, την αξιολόγηση των εργαζομένων, τον σεβασμό στην απόδοση της εργασίας, την όποια εντατικοποίησή της.

Ο πελατειακός πατερναλισμός δίνει τα ρέστα του τις δεκαετίες του '90 και του 2000 και το Προσωπικό της ΕΥΔΑΠ διαπαιδαγωγείται με βάση τα ιδεολογήματα, το εύκολο χρήμα, τις δυνατές Συμβάσεις, τις χαλαρές εργασιακές σχέσεις. Πανικόβλητος συνειδητοποιώ την επερχόμενη νομοτελειακή κατάρρευση και σηκώνω το γάντι της αντιπαράθεσης.

Σε ανύποπτο χρόνο - για τους πολλούς - δημοσιεύω ιδεολογικά άρθρα τα οποία προσπαθούν να αναδείξουν τον ιστορικό και παραγωγικό ρόλο των Δημοσίων Επιχειρήσεων στο οικονομικό και κοινωνικό γίγνεσθαι της χώρας. Παράλληλα με άρθρα όπως «Το φετίχ των ιδιωτικοποιήσεων» προσπαθώ να αναδείξω την επερχόμενη απειλή για το ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου και την υποκρισία των πολιτικών.

Προβάλλω ως αναγκαία προϋπόθεση για την ανάπτυξη της χώρας την αρμονική συμβίωση του δημόσιου και του ιδιωτικού παραγωγικού τομέα και επιμένω στην αρχή **ότι η πολιτική οφείλει να εποπτεύει την οικονομία** και να απορρίπτει την ψεύτικη συνείδηση μιας υπό διαμόρφωση πιθανίζουσας τεχνοκρατίας.

Γράφω χαρακτηριστικά: «Για να πάει καλά η ελληνική οικονομία πρέπει να πάει καλά το πολιτικό κίνημα των εργαζομένων στη χώρα μας». Υπονοώντας ότι χρειάζεται ένα αυτόνομο και ηθικό κίνημα που θα κατευθύνει αναπτυξιακά την εργασία...

Τέλος καλώ σε συμπαράταξη τους εργαζόμενους της Εταιρίας με ένα νέο σε ήθος, ακηδεμόνευτο συνδικαλιστικό κίνημα μέσα από το άρθρο μου «Για την επαναθεμελίωση του Συνδικαλιστικού Κινήματος στην ΕΥΔΑΠ».

Είναι μόλις η περίοδος του 1996-1997 που αναδύεται αυτός ο ιδεολογικός κορμός και επενδύεται σταδιακά μέχρι και σήμερα με δεκάδες άρθρα, αρχών και αξιών, δικά μου αλλά και άλλων δημοκρατών - συνεργατών.

Άρθρα τα οποία αποκαλύπτουν το έλλειμμα δημοκρατίας που χαρακτηρίζει τους μεταπολιτευτικούς θεσμούς, την αποϊδεολογικοποίησή τους και την επερχόμενη κατάρρευση τους, η οποία δεν αργεί να έρθει... Το αποτέλεσμα των πρόσφατων εκλογών είναι το πρώτο δείγμα...

Δεν ισχυρίζομαι ότι ανακάλυψα τον τροχό. Έχοντας επισταμένα μελετήσει την ιστορία και τις δομές του Περιφερειακού - Παρασιτικού Ελληνικού

Κράτους και των Κομμάτων στην Ελλάδα μου ήταν πολύ εύκολο να αντιληφθώ τις επερχόμενες εξελίξεις.

Είναι προφανές ότι σε μια Επιχείρηση του Δημοσίου που λειτουργεί με τους κανόνες και τις γραφές του πελατειακού Κράτους, οι Διοικήσεις που διορίζονται απ' αυτό και στη συνέχεια τα ανώτατα υπηρεσιακά στελέχη που αυτές χρησιμοποιούν δεν μπορεί παρά να υπόκεινται στη βούληση ή έστω στις ισχυρές πελατειακές πιέσεις της Ελληνικής Κρατικής Υπερδομής.

Μέσα από αυτή τη διαδικασία χάνεται de jure η αυτοτέλεια των Επιχειρήσεων, ο αυτόνομος στρατηγικός τους προσανατολισμός, η ορθολογική διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού τους. Υπάρχει συνεχώς ο πατερναλισμός του Κράτους και στη συνέχεια η παρέμβαση των κρατικοδίαιτων ιδεολογικά και οικονομικά Κομμάτων εξουσίας, στην πολιτική που ασκούν οι Διοικήσεις και τα στελέχη στο επίπεδο των επενδύσεων, των προμηθειών, των προσλήψεων, στη διαχείριση του Προσωπικού. Μέσα από αυτή τη διαδικασία οι διορισμένες Διοικήσεις μετατρέπονται κατά το πλείστον σε εντολοδόχους έξωθεν κέντρων εξουσίας και ως εκ τούτου χάνεται ο αυτόνομος ρόλος των υπό την εποπτεία τους Επιχειρήσεων και επιταχύνεται η παρακμή τους.

Είναι η απαρχή μιας ανήθικης διαπλοκής που φέρνει στην επιφάνεια ελλειμματικές επιχειρησιακές στρατηγικές, διαφθορά μέσα από τους προμηθευτές και τους εργολάβους, βρώμικο χρήμα, αλλοίωση της ηθικής των συνειδήσεων, ευκολοπλουτισμό και παρακμή.

Σ' αυτά τα φαινόμενα αυτοδιάλυσης των Δημοσίων Επιχειρήσεων μόνο ένας συλλογικός θεσμός όπως ένα ρωμαλέο ακηδεμόνευτο και βαθειά ηθικό Συνδικαλιστικό Κίνημα θα μπορούσε να αποκαλύψει τη διαρκή πελατειακή διαπλοκή, να την αντιπαλέψει, να τη νικήσει.

Για να συμβεί όμως αυτό οφείλει το ίδιο το Συνδικαλιστικό Κίνημα να απαλλαγεί από τη νοοτροπία του κρατισμού, του κομματισμού, του εργατισμού, του άκρατου οικονομισμού. **Οφείλει το ίδιο το Κίνημα να συνθέσει ένα σαφές επιχειρησιακό σχέδιο** - στηριζόμενο στη γνώση των στελεχών της Επιχείρησης και στην ανιδιοτελή προσφορά τους - και να καθορίσει την υποχρεωτική για την εκάστοτε Διοίκηση αναπτυξιακή τροχιά της Εταιρείας. Αυτό δεν είναι συνδιοίκηση ως κάποιιοι συνδικαλιστές θα αναφωνήσουν.

Είναι αυτόνομος στρατηγικός σχεδιασμός ενός συλλογικού οργάνου που γνωρίζει σε βάθος και αγαπά την Επιχείρηση και οφείλει να προστατεύει την εργασία του κάθε συναδέλφου. **Είναι η πολιτική ελέγχου** των επενδύσεων, των προμηθειών, των προσλήψεων, της διαχείρισης του ανθρώπινου δυναμικού και των στελεχών από τη μεριά του Συνδικάτου ενάντια στην πελατειακή διαχείριση που κατά το πλείστον ασκεί μια ετερόβουλη Διοίκηση.

Μια τέτοια εξυγιαντική διαδικασία θα ήταν ευεργετική όχι μόνο για την Επιχείρηση αλλά και για το κοινωνικό σύνολο. Δημιουργώντας παράλληλα τις προϋποθέσεις **για μια νέα ηθολογία** στην ΕΥΔΑΠ και όχι μόνο...

- Ποιος αλήθεια αμφιβάλλει ότι μια τέτοια πολιτική ελέγχου από τη μεριά του Συνδικάτου θα μείωνε κατακόρυφα τη διαπλοκή και τις δωροδοκίες των εργολάβων και των προμηθευτών, θα απεκάλυπτε δημόσια την κομματική παρέμβαση στους διορισμούς και στην εμβόλιμη και αναξιοκρατική τοποθέτηση κάποιων στελεχών στην κορυφή της εταιρικής πυραμίδας, θα συναινούσε στην τιμωρία όλων αυτών που περιδιαβαίνουν νωχελικά στους διαδρόμους καταστρέφοντας την πειθαρχία, την παραγωγικότητα και την εργασιακή αλληλεγγύη στην ΕΥΔΑΠ;
- Ποιος αλήθεια αμφισβητεί ότι μια συνδικαλιστική πολιτική ελέγχου θα έβαζε φρένο στην καταστροφική αντίληψη του παρασιτικού καταναλωτισμού, που προανέφερα, που έχει διαχυθεί σε μεγάλο τμήμα του ανθρώπινου δυναμικού - πλήττει δυστυχώς και τη Διεύθυνσή μου! - και απλά μεταφράζεται: «θέλω ιδανικές συνθήκες εργασίας, μειωμένο ωράριο, ψηλές αποδοχές με χαμηλή απόδοση εργασίας!».
- Ποιο ώριμο Συνδικαλιστικό Κίνημα δεν θα επιβράβευε την απαιτούμενη σκληρή, αλλά ταυτόχρονα δίκαιη παρέμβαση μιας αυτόβουλης και όχι πελατειακά ετερόβουλης Γενικής Διεύθυνσης Ανθρώπινου Δυναμικού που θα κατένειμε αξιοκρατικά το Προσωπικό με βάση τα προσόντα του και τις υπηρεσιακές ανάγκες της Επιχείρησης, κρατώντας παράλληλα ψηλά το φρόνημα των εργαζομένων;

Εν κατακλείδι, ποιος αλήθεια δεν θα επιθυμούσε ένα Συνδικάτο που θα απεκάλυπτε διαχρονικά τις ολιγωρίες των κρατικοδίαιτων - στην αντίληψη - Διοικήσεων και θα είχε ως στόχο τη δημιουργική - αυτοδιαχειριστική οργάνωση της εργασίας, την διαλεκτική χειραγώγησή της ενάντια στις κρατικοδίαιτες δομές, στους ιδιώτες, στις πολυεθνικές, στα διάφορα οικονομικά συγκροτήματα;

Πριν χρόνια έγραφα: «Οι εργαζόμενοι, τα υπηρεσιακά στελέχη και το Συνδικάτο καθορίζουν που θα πάει το καράβι της ΕΥΔΑΠ. Ο Διοικητής απλά καθορίζει την πορεία του καραβιού για να φτάσει με ασφάλεια στο προδιαγεγραμμένο λιμάνι». Ο νοών νοήτω!!

Ένα τέτοιο συλλογικό και ακηδεμόνευτο από τα κόμματα και το κράτος Κίνημα χρειαζόταν στην ΕΥΔΑΠ για να αντιμετωπίσει τις πολιτικές των Μνημονίων και των Ιδιωτικοποιήσεων.

Κλείνοντας αυτήν την ενότητα θα ήθελα να επισημάνω ότι η όλη ιστορική μου αντιπαράθεση με το Συνδικαλιστικό Κίνημα στην ΕΥΔΑΠ δεν ήταν μια θεωρητική εμμονή, μια υποκειμενική διαστροφή.

Ήταν μια βαθειά και υπεύθυνη πολιτική πράξη, ένας διαρκής ιδεολογικός εμβολισμός ενάντια σε κάθε είδους ιδεολόγημα πάνω στο οποίο στηρίχθηκε η σημερινή απαξίωσή του.

Κανένας άλλος στην ΕΥΔΑΠ δεν πίστεψε όσο εγώ στη δύναμη και τις δυνατότητες ενός ηθικού, ακηδεμόνευτου Συνδικαλιστικού Κινήματος που **ως πολιτικό υποκείμενο θα καθόριζε την τύχη της Επιχείρησης σε αντιπαράθεση με τη βούληση των κρατιστών.**

Πολλές φορές με κατέκριναν οι συνδικαλιστές ότι δεν επιτίθεμαι στους Διοικητές. **Απαντώ:**

«Τις ρήξεις και τους δομικούς μετασχηματισμούς τις κάνουν τα θεσμικά συλλογικά όργανα και όχι οι μοναχικοί Δονκιχώτηδες της ιδεολογίας που ασκούν εισοδισμό και επηρεάζουν μέχρι εκεί που μπορούν»...

Δυστυχώς ο δρόμος που επέλεξαν οι σημερινές ηγεσίες των συνδικαλιστών είναι ο δρόμος της κρίσης, της παρακμής. Εύχομαι να μην με δικαιώσει η ιστορία...

Σε ό,τι με αφορά:

Α) Προσπάθησα με τεράστιο υπηρεσιακό, προσωπικό και πολιτικό κόστος να εδραιώσω μια άλλου τύπου δημοκρατική συνείδηση στους αναγνώστες που με παρακολουθούν, στους εργαζόμενους που άκουγαν τις δημόσιες παρεμβάσεις μου στους χώρους δουλειάς.

Προχώρησα ακόμα περισσότερο! Στόχευσα στη δημιουργία δημοκρατικού κινήματος των πνευματικών ανθρώπων του ΠΑΣΟΚ στην ΕΥΔΑΠ και θα συνέχιζα και με τους

σκεπτόμενους της Νέας Δημοκρατίας και όχι μόνο για τη δημιουργία μιας νέας ακηδεμόνευτης θεσμικής δομής που θα υπερέβαινε τα σημερινά συνδικαλιστικά δεδομένα. Τόσο το 2007 όσο και το 2009. Δυστυχώς σταθήκαμε κατώτεροι των περιστάσεων ως συμβαίνει και με την πνευματική ηγεσία της χώρας. **Χάθηκε μια μεγάλη ευκαιρία δομικών ανατροπών για την ΕΥΔΑΠ... Εκτιμώ ότι δεν υπάρχει πια ιδεολογικός και πολιτικός ζωτικός χώρος, εκτιμώ ότι δεν υπάρχει πια το αναγκαίο οξυγόνο μιας και στραγγάλισαν τη δημοκρατία στην ΕΥΔΑΠ.**

«Πνίγομαι» και αποχωρώ.

Β) Προσπάθησα με τη βοήθεια των συνεργατών μου και την αρωγή εκατοντάδων αξιόλογων συναδέλφων, όλα αυτά τα χρόνια, να αναδείξω τις ιστορικές καταβολές, τα επιτεύγματα και τις προοπτικές μιας διαρκώς αναπτυσσόμενης **Δημόσιας και Κοινωνικής Επιχείρησης**. Όλη αυτή την εικοσάχρονη διαδρομή στη Διεύθυνση Δημοσίων Σχέσεων είχα την στήριξη όλων ανεξαιρέτως των Διοικήσεων, χωρίς καμιά δεσμευτική συνδιαλλαγή. Πολλές δε εξ' αυτών υπερέβαλαν εαυτές απλά και μόνο για να προστατέψουν την ηθική μου υπόσταση, την υπηρεσιακή μου συνέχεια.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ στον Διευθύνοντα Σύμβουλο κ. Νίκο Μπάρδη που μου επέτρεψε να έχω πλήρη και ακηδεμόνευτη δυνατότητα υπηρεσιακής δράσης.

- Εκτιμώ ότι μετά είκοσι χρόνια παραμονής στη θέση του Υπευθύνου Δημοσίων Σχέσεων και Επικοινωνίας της Εταιρείας οφείλω να αποσυρθώ για να μπει νέο ζωογόνο αίμα στη Διεύθυνση.
- Εκτιμώ ότι πρέπει να φεύγεις πριν νιώσεις την παρακμή! Ανεξάρτητα αν στην ΕΥΔΑΠ κάποιοι ζουν και αναπαράγονται αυτάρεσκα μέσα στην παρακμή τους.

Κύρια όμως αποχωρώ γιατί αρνούμαι να παραβώ μελλοντικά τις ιδεολογικές μου καταβολές. Φοβάμαι ότι σύντομα θα κληθώ, λόγω θέσης, να υποστηρίξω την ιδιωτικοποίηση της ΕΥΔΑΠ.

- Δεν αντέχω να ζήσω από κοντά την απαξίωση μιας ολόκληρης ιστορικής προσπάθειας για να κρατηθούν ζωντανές οι Επιχειρήσεις του Δημοσίου από μια χούφτα προσκυνημένων που ξεπουλούν τον εθνικό πλούτο.
- Δεν αντέχω να βιώνω την προκλητική απουσία του όποιου κινήματος εργαζομένων ενάντια στο δικό μας βιασμό.
- Δεν αντέχω να πληρώνω εγώ και οι εργαζόμενοι την αβελτηρία των κυβερνώντων στη χώρα αυτή.
- Δεν δέχομαι να περικόβεται κατά βούληση των νεοϊμπεριαλιστών τεχνοκρατών κάθε τόσο ο μισθός μου, για να γίνει τοκοχρεολύσιο προς ικανοποίηση των δανειστών.
- Δεν θέλω να συνεργαστώ αύριο, με κανένα εντεταλμένο «τεχνοκράτη» που θα μου κάνει «εις την αγγλικήν», μαθήματα για τη σωτηρία της ελληνικής οικονομίας και της ΕΥΔΑΠ.

Αρκετά με νουθέτησαν μέχρι τα 60 μου οι πατριώτες πολιτικοί, οι διάφοροι διαπλεκόμενοι, οι ψευτοεκσυγχρονιστές, οι ψευδοτεχνοκράτες!!

Είμαι βαθιά πεπεισμένος ότι η σωτηρία της χώρας και της ΕΥΔΑΠ θα έλθει μόνο αν αναδυθεί μια πολιτική ηγεσία με βαθειά εθνική και ιστορική συνείδηση που θα προστατεύει τον δημόσιο πλούτο και θα εποπτεύει την αγορά, τους τεχνοκράτες, τους «παιδαγωγούς». Μέσα από μια νέα ηθολογία, ενάντια στις επιδιώξεις του πολιτιστικού ιμπεριαλισμού να αλλοιώσει ολοκληρωτικά τα ήθη και τις αξίες του λαού μας, να αμαυρώσει το τελευταίο οχυρό της ελληνικότητάς μας, την ελληνική γλώσσα.

Μια νέα πολιτική ηγεσία που θα αντισταθεί στο μετασχηματισμό της Ελλάδας σε προτεκτοράτο των υποκινητών της ανεξέλεγκτης λεγόμενης ελεύθερης αγοράς.

Οργίζομαι και αποχωρώ πριν μου βεβηλώσουν την πολιτική ιστορία μου, την υπηρεσιακή και προσωπική μου αξιοπρέπεια ως κάποιος, ακόμα και σήμερα, νομίζουν ότι μπορούν να κάνουν...

Θα ζήσω συντηρητικά, μέχρι την οριστική συνταξιοδότησή μου, με το ποσό που μου ανήκει ως εφάπαξ των χρόνων εργασίας μου, θα περιπλανηθώ στα βιβλία μου και τα κοινωνικά κινήματα που καθημερινά αναπτύσσονται ενάντια στην κατεχόμενη πλέον Ελλάδα και ίσως ανταμωθώ με πολλούς από εσάς στους δημοκρατικούς - εθνικοανεξαρτησιακούς αγώνες του λαού μας.

Θέλησα να γνωστοποιήσω την παραίτησή μου σε μια μεγαλειώδη εκδήλωση που οργάνωσε η Διεύθυνσή μου στο Ζάππειο Μέγαρο για να δηλώσω ότι φεύγω όρθιος και δυνατός. Με περισσή αξιοπρέπεια ως αρμόζει σε κάποιον **που έπραξε διαχρονικά το καθήκον του** χωρίς κομματικά δεκανίκια και εξωγενείς παρεμβάσεις για την ανέλιξή του παρά τις πολυπληθείς διακομματικές γνωριμίες του.

Θα με συντροφεύουν πάντα τα τρυφερά λόγια του ακαδημαϊκού κ. Ζερεφού, οι γλυκές ανθρώπινες κουβέντες των δεκάδων συναδέλφων παρόντων στην Ημερίδα, οι ζεστές χειραφίες εκατοντάδων συναδέλφων που συναντώ στα κτίρια της ΕΥΔΑΠ.

Και θα χαμογελώ με την αβελτηρία ενός «κορυφαίου» εργατοπατέρα, υβριδικό αποτύπωμα των μηχανισμών της μορφωτικής και δημοκρατικής άπνοιας στην ΕΥΔΑΠ, ο οποίος θεωρώντας τον εαυτό του σημαντικό μέσα στην διαχρονική ασημαντότητά του ακούστηκε να λέει αδιάφορα στην Ημερίδα: «Φύγε επιτέλους να γλυτώσουμε!»

ΕΥΔΑΠ Α.Ε.

Ωρωπού 156, 111 46 Γαλάτσι - Αττικής